

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 391

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
99.	— Lege privind achizițiile sectoriale	2–50
515.	— Decret pentru promulgarea Legii privind achizițiile sectoriale	51
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 112 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....		51–53
Decizia nr. 113 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România		54–56
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 5 din 28 martie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....		57–62
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
1.043.	— Decizie privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	63–64

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind achizițiile sectoriale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiect, scop și principii

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează modul de realizare de către entitățile contractante a achizițiilor sectoriale, procedurile de atribuire a contractelor sectoriale și de organizare a concursurilor de soluții, instrumentele și tehnicile specifice care pot fi utilizate pentru atribuirea contractelor sectoriale, precum și anumite aspecte specifice în legătură cu executarea contractelor sectoriale.

(2) Domeniul de aplicare a prezentei legi nu include serviciile de interes general fără caracter economic.

Art. 2. — (1) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială.

(2) Principiile care stau la baza atribuirii contractelor sectoriale și a organizării concursurilor de soluții sunt:

- a) nediscriminarea;
- b) tratamentul egal;
- c) recunoașterea reciprocă;
- d) transparența;
- e) proporționalitatea;
- f) asumarea răspunderii.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 3. — (1) Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

a) *achiziție sectorială* — achiziția de lucrări, de produse sau de servicii prin intermediul unui contract sectorial de către una sau mai multe entități contractante de la operatori economici desemnați de către acestea, cu condiția ca lucrările, produsele sau serviciile achiziționate să fie destinate efectuării uneia dintre activitățile relevante prevăzute la art. 5—11;

b) *acord-cadru* — acordul încheiat în formă scrisă între una sau mai multe entități contractante și unul sau mai mulți operatori economici care are ca obiect stabilirea termenilor și condițiilor care guvernează contractele sectoriale ce urmează a fi atribuite într-o anumită perioadă, în special în ceea ce privește prețul și, după caz, cantitățile avute în vedere;

c) *activități de achiziție auxiliare* — activități care constau în furnizarea de asistență și suport pentru activitățile de achiziție, respectiv în una dintre următoarele forme:

- (i) infrastructură tehnică care să permită entităților contractante atribuirea de contracte sectoriale sau încheierea de acorduri-cadru pentru lucrări, produse sau servicii;
- (ii) asistență și consiliere cu privire la desfășurarea sau structurarea procedurilor de achiziție sectorială;
- (iii) pregătirea și administrarea procedurilor de achiziție sectorială în numele și în beneficiul entităților contractante în cauză;

d) *activități de achiziție centralizate* — activitățile desfășurate de o unitate de achiziții centralizate în mod permanent, în una dintre următoarele forme:

- (i) achiziția în nume propriu de produse și/sau servicii destinate unei/unor alte entități contractante;
- (ii) atribuirea de contracte sectoriale sau încheierea de acorduri-cadru pentru lucrări, produse sau servicii în numele și pentru o altă/alte entitate contractantă/entități contractante;

e) *entități contractante*:

- (i) entitățile și instituțiile publice centrale sau locale, precum și structurile din componența acestora care au delegată calitatea de ordonator de credite și care au stabilite competențe în domeniul achizițiilor publice;
- (ii) organisme de drept public;
- (iii) asocierile care cuprind cel puțin o entitate contractantă dintre cele prevăzute la pct. (i) sau (ii);

f) *candidat* — orice operator economic care a depus o solicitare de participare în cadrul unei proceduri de licitație restrânsă, negociere competitivă, dialog competitiv sau parteneriat pentru inovare sau care a fost invitat să participe la o procedură de negociere fără invitație prealabilă la procedura concurențială de ofertare;

g) *cerințe de etichetare* — cerințele care trebuie să fie îndeplinite de lucrări, produse, servicii, procese sau proceduri pentru a obține o anumită etichetă;

h) *ciclu de viață* — ansamblul etapelor succesive și/sau interdependente, care includ cercetarea și dezvoltarea care urmează a fi efectuate, producția, comercializarea și condițiile acesteia, transportul, utilizarea și întreținerea, pe toată durata existenței unui produs sau a unei lucrări sau a prestării unui serviciu, de la achiziția materiilor prime sau generarea resurselor până la eliminarea, curățarea amplasamentului și încheierea serviciului sau a utilizării;

i) *concursuri de soluții* — procedurile care permit entităților contractante să achiziționeze, în special în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, al arhitecturii și ingineriei sau al prelucrării datelor, un plan sau un proiect selectat de un juriu pe baze concurențiale, cu sau fără acordarea de premii;

j) *contract pe termen lung* — contractul sectorial încheiat pe o durată de cel puțin 5 ani care cuprinde durata de execuție a lucrărilor ori a construcției, dacă acesta are o componentă care constă în execuție de lucrări ori a unei construcții, precum și durata de prestare a serviciilor, stabilite astfel încât contractantul să obțină un profit rezonabil;

k) *contract sectorial* — contractul cu titlu oneros, asimilat, potrivit legii, actului administrativ, încheiat în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe entități contractante, care are ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii în scopul realizării activității lor principale în unul dintre domeniile definite de prezenta lege ca fiind relevante;

l) *contract sectorial de lucrări* — contractul de achiziție sectorială care are ca obiect:

- (i) fie exclusiv execuția, fie atât proiectarea, cât și execuția de lucrări în legătură cu una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1;
- (ii) fie exclusiv execuția, fie atât proiectarea, cât și execuția unei construcții;
- (iii) realizarea, prin orice mijloace, a unei construcții care corespunde cerințelor stabilite de entitatea contractantă care exercită o influență determinantă asupra tipului sau proiectării construcției;

m) *contract sectorial de produse* — contractul de achiziție sectorială care are ca obiect achiziția de produse prin cumpărare, inclusiv cu plata în rate, închiriere, leasing cu sau fără opțiune de cumpărare sau prin orice alte modalități contractuale în temeiul cărora entitatea contractantă beneficiază de aceste produse, indiferent dacă dobândește sau nu proprietatea asupra acestora; contractul de achiziție de produse poate include, cu titlu accesoriu, lucrări sau operațiuni de amplasare și de instalare;

n) *contract sectorial de servicii* — contractul de achiziție sectorială care are ca obiect prestarea de servicii, altele decât cele care fac obiectul unui contract sectorial de lucrări potrivit lit. l);

o) *contractant* — orice operator economic care este parte la un contract sectorial;

p) *construcție* — rezultatul unui ansamblu de lucrări de construcții de clădiri sau de geniu civil, care poate îndeplini prin el însuși o funcție economică sau tehnică;

q) *CPV* — nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice, adoptat prin Regulamentul (CE) nr. 2.195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV);

r) *document al achiziției* — anunțul de participare, documentația de atribuire, precum și orice document suplimentar emis de entitatea contractantă sau la care aceasta face trimitere pentru a descrie sau stabili elemente ale achiziției sectoriale ori ale procedurii de atribuire;

s) *documentația de atribuire* — documentul achiziției care cuprinde cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințe sau elemente ale achiziției sectoriale, obiectul contractului sectorial și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificațiile tehnice sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele de prezentare a documentelor de către candidați și ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile;

t) *drepturi exclusive sau speciale* — drepturi acordate de o entitate competentă prin orice act legislativ sau act administrativ al cărui efect constă în limitarea exercitării unei activități relevante la una sau mai multe entități și care afectează substanțial capacitatea altor entități de a desfășura o astfel de activitate;

u) *DUAE* — documentul unic de achiziții european furnizat în format electronic prin utilizarea formatului standard stabilit de Comisia Europeană, constând în declarația pe propria răspundere a operatorului economic cu privire la îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție;

v) *etichetă* — orice document, certificat sau atestare care confirmă că lucrări, produse, servicii, procese sau proceduri îndeplinesc anumite cerințe;

w) *e-Certis* — sistemul electronic implementat și administrat de Comisia Europeană cuprinzând informații privind certificate și alte documente justificative solicitate în mod obișnuit de entitățile contractante în cadrul procedurilor de atribuire;

x) *evaluare tehnică europeană* — evaluarea documentată a performanțelor unui produs pentru construcții, în ceea ce privește caracteristicile esențiale ale acestuia, în conformitate

cu respectivul document de evaluare european, astfel cum este definit în art. 2 pct. 12 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului;

y) *furnizor* — entitatea care pune la dispoziția unui contractant produse, inclusiv servicii de instalare sau amplasare a acestora, dacă este cazul, sau care prestează servicii către acesta, care nu are calitatea de subcontractant;

z) *furnizor de servicii de achiziție* — o persoană de drept public sau de drept privat care oferă pe piață activități de achiziție auxiliare;

aa) *inovare* — realizarea unui produs, serviciu sau proces nou sau care este îmbunătățit în mod semnificativ, inclusiv procese de producție sau de construcție, noi metode de comercializare sau noi metode organizatorice în activitatea comercială, organizarea locului de muncă sau relațiilor externe ale organizației, printre altele, cu scopul de a contribui la soluționarea provocărilor societale ori a sprijini strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii;

bb) *întreprindere publică* — persoana juridică ce desfășoară activități economice și asupra căreia se exercită direct sau indirect, ca urmare a unor drepturi de proprietate, a participațiilor financiare sau a regulilor specifice prevăzute în actul de înființare a întreprinderii respective, influența dominantă a unei entități contractante în sensul lit. e) pct. (i); prezumția de exercitare a influenței dominante se aplică în orice situație în care, în raport cu o astfel de persoană, una sau mai multe entități contractante în sensul lit. e) pct. (i) se află, direct ori indirect, în cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

- (i) dețin majoritatea capitalului subscris;
- (ii) dețin controlul majorității voturilor asociate acțiunilor emise de întreprindere;
- (iii) pot numi în componența consiliului de administrație, a organului de conducere sau de supraveghere mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia;

cc) *licitație electronică* — procesul repetitiv desfășurat prin mijloace electronice după o primă evaluare inițială completă a ofertelor, în cadrul căruia ofertanții au posibilitatea de a reduce prețurile prezentate și/sau de a îmbunătăți alte elemente cuantificabile ale ofertelor, care permite clasificarea ofertelor prin metode automate de evaluare;

dd) *lucrări de geniu civil* — lucrările de construcții menționate în cadrul claselor 45.21, 45.23, 45.24 și 45.25 din anexa nr. 1, cu excepția celor care au ca obiect construcția de clădiri;

ee) *mijloace electronice* — echipamente electronice de procesare, inclusiv compresie digitală, și stocare a datelor emise, transmise și recepționate prin cablu, radio, mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;

ff) *ofertă* — actul juridic prin care operatorul economic își manifestă voința de a se angaja din punct de vedere juridic într-un contract de achiziție publică. Oferta cuprinde propunerea financiară, propunerea tehnică, precum și alte documente stabilite prin documentația de atribuire;

gg) *ofertă alternativă* — oferta care se poate abate într-o anumită măsură de la cerințele documentației de atribuire, dar care asigură realizarea scopului aplicării procedurii de atribuire;

hh) *ofertant* — orice operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei procedurii de atribuire;

ii) *operator economic* — orice persoană fizică sau juridică, de drept public sau de drept privat sau grup ori asociere de astfel de persoane, care este autorizată conform prevederilor art. 207 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, care oferă în mod licit pe piață executarea de lucrări și/sau a unei construcții, furnizarea de

produse sau prestarea de servicii, inclusiv orice asociere temporară formată între două sau mai multe dintre aceste entități;

jj) *organisme de drept public* — orice entități altele decât cele prevăzute la lit. c) pct. (i) care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

(i) sunt înființate pentru a satisface nevoi de interes general, fără caracter comercial sau industrial, indiferent de forma de constituire sau organizare;

(ii) au personalitate juridică;

(iii) sunt finanțate, în majoritate, de către entități dintre cele prevăzute la lit. c) pct. (i) sau de către alte organisme de drept public sau se află în subordinea, sub entitatea sau în coordonarea ori controlul unei entități dintre cele prevăzute la lit. c) pct. (i) sau ale unui alt organism de drept public sau mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație/organului de conducere sau de supraveghere sunt numiți de către o entitate dintre cele prevăzute la lit. c) pct. (i) sau de către un alt organism de drept public;

kk) *parteneriat pentru inovare* — procedura de atribuire utilizată de entitatea contractantă pentru dezvoltarea și achiziția ulterioară a unui produs, serviciu sau a unor lucrări inovatoare, în condițiile în care soluțiile disponibile pe piață la un anumit moment nu satisfac necesitățile entității contractante;

ll) *persoane cu funcții de decizie* — conducătorul entității contractante, membrii organelor decizionale ale entității contractante care au legătură cu procedura de atribuire, precum și orice alte persoane din cadrul entității contractante ce pot influența conținutul documentelor achiziției și/sau desfășurarea procedurii de atribuire;

mm) *referință tehnică* — orice specificație elaborată de organisme europene de standardizare, alta decât standardele europene sau alte organizații care au activități de standardizare la care România este parte, în conformitate cu proceduri adaptate în funcție de evoluția cerințelor pieței;

nn) *scris(ă) sau în scris* — orice ansamblu de cuvinte sau cifre care poate fi citit, reprodus și comunicat ulterior, inclusiv informații transmise și stocate prin mijloace electronice;

oo) *servicii de interes general fără caracter economic* — servicii furnizate fără contraprestație, cum ar fi cele care constituie prerogativele tradiționale ale statului, respectiv poliția, justiția și sistemele obligatorii de securitate socială, precum și alte servicii ce pot fi calificate ca fiind fără caracter economic potrivit criteriilor din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

pp) *sistem dinamic de achiziții* — procesul de achiziție organizat în integralitate prin mijloace electronice și deschis, pe întreaga sa perioadă de valabilitate, oricărui operator economic care îndeplinește criteriile de calificare și selecție, pentru achiziții de uz curent, ale căror caracteristici general disponibile pe piață satisfac necesitățile entității contractante;

qq) *Sistemul electronic de achiziții publice*, denumit în continuare *SEAP* — desemnează sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin internet la o adresă dedicată, utilizat în scopul aplicării prin mijloace electronice a procedurilor de atribuire și în scopul publicării anunțurilor la nivel național;

rr) *specificații tehnice* — cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității entității contractante;

ss) *solicitare de participare* — solicitarea transmisă de operatorul economic împreună cu documentele necesare în vederea îndeplinirii cerințelor de calificare în prima etapă în cadrul unei proceduri de licitație restrânsă, negociere competitivă, dialog competitiv sau parteneriat pentru inovare;

tt) *specificație tehnică comună* — o specificație tehnică în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor elaborată în conformitate cu prevederile art. 13 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

uu) *standard* — o specificație tehnică adoptată ca standard internațional, standard european sau standard național de către un organism de standardizare recunoscut, pentru aplicare repetată sau continuă, care nu este obligatorie;

vv) *standard european* — un standard adoptat de o organizație de standardizare europeană, care este pus la dispoziția publicului;

ww) *standard internațional* — un standard adoptat de un organism de standardizare internațional, care este pus la dispoziția publicului;

xx) *standard național* — un standard adoptat de un organism de standardizare național, care este pus la dispoziția publicului;

yy) *stat membru* — orice stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

zz) *subcontractant* — orice operator economic care nu este parte a unui contract de achiziție publică și care execută și/sau furnizează anumite părți ori elemente ale lucrărilor sau ale construcției ori îndeplinesc activități care fac parte din obiectul contractului de achiziție publică, răspunzând în fața contractantului de organizarea și derularea tuturor etapelor necesare în acest scop;

aaa) *TFUE* — Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

bbb) *Tratate* — Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

ccc) *unitate de achiziții centralizate* — o entitate contractantă în sensul art. 4 alin. (1) sau o entitate contractantă în sensul lit. e), care furnizează activități de achiziție centralizate și, după caz, activități de achiziție auxiliare; achizițiile desfășurate de o unitate de achiziții centralizate în vederea realizării de activități de achiziție centralizate sunt considerate a fi achiziții în scopul desfășurării unei activități relevante prevăzute la art. 5—11;

ddd) *unitate operațională separată* — structură din cadrul entității contractante, separată din punct de vedere tehnic, geografic sau organizatoric de alte structuri ale entității contractante;

eee) *zile* — zile calendaristice, cu excepția cazurilor în care se prevede expres că sunt zile lucrătoare;

fff) *abatere profesională* — orice comportament culpabil care afectează credibilitatea profesională a operatorului economic în cauză, cum ar fi încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală, săvârșite cu intenție sau din culpă gravă, inclusiv încălcări ale normelor de deontologie în sensul strict al profesiei căreia îi aparține acest operator.

(2) Termenele prevăzute în cuprinsul prezentei legi se calculează conform următoarelor reguli:

a) la calculul unui termen exprimat în zile, luni sau ani de la un anumit eveniment sau act ori acțiune, data la care se produce respectivul eveniment, act ori acțiune nu se ia în considerare;

b) cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor lit. a) și d), termenul exprimat în zile începe să curgă la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului;

c) cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor lit. a) și d), termenul exprimat în luni sau ani începe să curgă la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a zilei care reprezintă ziua din ultima lună sau an

corespunzătoare zilei în care a început să curgă termenul; dacă, în cazul termenului exprimat în luni sau ani, în luna în care se încheie termenul nu există o zi corespunzătoare zilei în care a început să curgă termenul, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a lunii respective;

d) dacă ultima zi a unui termen exprimat în zile, luni sau ani este o zi de sărbătoare legală, duminică sau sâmbătă, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare;

e) la calculul unui termen exprimat în zile lucrătoare se aplică în mod corespunzător dispozițiile lit. a), b) și d) cu deosebirea că zilele nelucrătoare din cadrul termenului nu se iau în considerare.

SECȚIUNEA a 3-a

Entități contractante

Art. 4. — (1) Au calitatea de entitate contractantă în sensul prezentei legi orice entitate care desfășoară una dintre activitățile relevante prevăzute la art. 5—11 și care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

a) entități contractante în sensul art. 3 alin. (1) lit. e);
b) întreprinderile publice în sensul art. 3 alin. (1) lit. bb);
c) oricare subiect de drept, altul decât cele prevăzute la lit. a) și b) care funcționează în baza unor drepturi exclusive sau speciale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (1) lit. t), acordate de o entitate competentă;

d) oricare asocieră, inclusiv temporară, formată de una sau mai multe entități prevăzute la lit. a)—c).

(2) Prin excepție de la alin. (1) lit. c), nu constituie drepturi exclusive sau speciale în sensul art. 3 alin. (1) lit. t), drepturile acordate prin proceduri în care s-a asigurat o publicitate adecvată și în care acordarea drepturilor respective s-a bazat pe criterii obiective, cum ar fi:

a) proceduri de atribuire cu publicarea unui anunț de participare/anunț de concesiune, prevăzute de legea privind achizițiile publice, legea privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, sau de prezenta lege;

b) proceduri prin care se asigură un nivel adecvat de transparență prealabilă pentru acordarea de autorizații pe baza unor criterii obiective, prevăzute de Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului;

c) orice alte proceduri organizate pe baza unor criterii obiective prin care se asigură un nivel adecvat de transparență prealabilă și pentru care s-a asigurat publicitatea corespunzătoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Activități relevante

Paragraful 1

Gaze și energie termică

Art. 5. — (1) Sunt considerate activități relevante în domeniul gazelor și energiei termice:

a) punerea la dispoziție sau exploatarea de rețele fixe destinate furnizării de servicii publice în domeniul producerii, transportului sau distribuției de gaze sau energie termică;

b) livrarea, în regim reglementat, a gazelor sau energiei termice prin rețele de natura celor prevăzute la lit. a).

(2) Livrarea gazelor sau energiei termice prin rețele fixe destinate furnizării de servicii publice de către o entitate contractantă, alta decât o entitate contractantă, nu se consideră a fi o activitate relevantă în sensul alin. (1), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile următoare:

a) producerea de gaze sau de energie termică de către entitatea contractantă respectivă este consecința inevitabilă a desfășurării unei alte activități decât cele considerate de prezenta lege ca fiind relevante;

b) livrarea gazelor și energiei termice prin rețele publice este destinată doar exploatării economice a unei astfel de producții și reprezintă maximum 20% din cifra de afaceri a entității contractante, ținând cont de media ultimilor 3 ani, inclusiv anul în curs.

Paragraful 2

Energie electrică

Art. 6. — (1) Sunt considerate activități relevante în domeniul energiei electrice:

a) punerea la dispoziție sau exploatarea de rețele fixe destinate furnizării de servicii publice în domeniul producerii, transportului sau distribuției de energie electrică;

b) livrarea în regim reglementat, a energiei electrice prin rețele de natura celor prevăzute la lit. a).

(2) Livrarea energiei electrice prin rețele destinate furnizării de servicii publice de către o entitate contractantă, alta decât o entitate contractantă, nu se consideră a fi o activitate relevantă în sensul alin. (1), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile următoare:

a) producerea de energie electrică de către entitatea contractantă respectivă are drept scop desfășurarea unei alte activități decât cele considerate de prezenta lege ca fiind relevante;

b) livrarea energiei electrice prin rețele publice depinde doar de consumul propriu al entității contractante respective și nu a depășit 30% din producția totală de energie a entității contractante respective, ținând cont de media ultimilor 3 ani, inclusiv anul în curs.

(3) Producția de energie electrică, din surse regenerabile, de către o entitate contractantă, alta decât o entitate contractantă, nu se consideră a fi o activitate relevantă în sensul alin. (1).

Paragraful 3

Apă

Art. 7. — (1) Sunt considerate activități relevante în domeniul apei:

a) punerea la dispoziție sau exploatarea de rețele fixe destinate furnizării de servicii publice în domeniul producerii, transportului sau distribuției de apă potabilă;

b) furnizarea de apă potabilă unor rețele de natura celor prevăzute la lit. a).

(2) Prezenta lege se aplică și contractelor sectoriale, acordurilor-cadru sau concursurilor de soluții atribuite sau organizate de entități contractante care desfășoară o activitate prevăzută la alin. (1) și care au legătură cu următoarele:

a) proiecte de inginerie hidraulică, irigații sau drenare, dacă volumul de apă utilizat pentru furnizarea de apă potabilă reprezintă mai mult de 20% din volumul total de apă pus la dispoziție prin astfel de proiecte sau instalații de irigare sau drenare;

b) evacuarea sau tratarea apelor uzate.

(3) Furnizarea apei potabile către rețele destinate furnizării de servicii publice de către o entitate contractantă, alta decât o entitate contractantă, nu se consideră a fi o activitate relevantă în sensul alin. (1), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile următoare:

a) producerea de apă potabilă de către entitatea contractantă respectivă are drept scop desfășurarea unei alte activități decât cele considerate de prezenta lege ca fiind relevante;

b) furnizarea apei potabile către rețele publice depinde doar de consumul propriu al entității contractante respective și nu a depășit 30% din producția totală de apă potabilă a entității contractante respective, ținând cont de media ultimilor 3 ani, inclusiv anul în curs.

Paragraful 4
Servicii de transport

Art. 8. — (1) Este considerată activitate relevantă în domeniul transporturilor punerea la dispoziție sau exploatarea rețelelor destinate furnizării de servicii publice în domeniul transportului pe calea ferată, cu sisteme automate, cu metroul, tramvaiul, troleibuzul, autobuzul sau pe cablu.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), se consideră că există o rețea pentru prestarea serviciilor de transport, în cazul în care condițiile de operare, care pot viza rutele ce urmează a fi deservite, capacitatea de transport care urmează să fie asigurată sau frecvența serviciului, sunt prestabilite de o entitate competentă.

Paragraful 5
Porturi și aeroporturi

Art. 9. — În sensul prezentei legi, se consideră activități relevante în domeniul porturi și aeroporturi acele activități care presupun exploatarea unui areal geografic în scopul punerii la dispoziția transportatorilor aerieni, maritimi sau fluviali, a aeroporturilor și a porturilor maritime sau fluviale sau a altor terminale de transport.

Paragraful 6
Servicii poștale

Art. 10. — (1) Este considerată activitate relevantă în domeniul poștei, prestarea următoarelor servicii:

a) servicii poștale, respectiv serviciile constând în colectarea, sortarea, transportul și livrarea la destinatari a trimerilor poștale — corespondență, cărți, cataloage, ziare, periodice, colete poștale conținând bunuri cu sau fără valoare comercială — indiferent de greutate;

b) servicii de gestiune a serviciilor de curierat, respectiv serviciile care precedă și urmează expedierii, inclusiv servicii de gestiune a corespondenței;

c) servicii privind trimerile poștale neincluse la lit. a), cum ar fi publicitatea directă prin corespondență, care nu poartă adresă.

(2) Prestarea serviciilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) intră în categoria activităților relevante numai dacă persoana în cauză prestează și servicii poștale potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) și numai dacă activitatea de servicii poștale nu este direct expusă concurenței conform prevederilor art. 54.

(3) În sensul prezentului articol și fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013:

a) *obiect poștal* înseamnă un obiect care poartă o adresă, în forma finală în care urmează să fie expedit, indiferent de greutatea sa. În afară de articolele de corespondență, în această categorie mai intră cărți, cataloage, ziare, periodice și colete poștale care conțin mărfuri cu sau fără valoare comercială, indiferent de greutate;

b) *servicii poștale* înseamnă servicii care constau în ridicarea, trierea, dirijarea și distribuirea obiectelor poștale. Acestea trebuie să includă atât serviciile care se încadrează, precum și serviciile care nu se încadrează în domeniul de aplicare al serviciului universal;

c) *alte servicii în afara celor poștale* înseamnă servicii furnizate în următoarele domenii:

- (i) servicii de gestiune a serviciilor de curierat, servicii anterioare și ulterioare expedierii, inclusiv servicii de gestiune a corespondenței;
- (ii) servicii privind obiecte poștale neincluse la lit. a), cum ar fi publicitatea prin poștă care nu poartă adresă.

Paragraful 7
Extracția de petrol și gaze naturale. Prospectarea și extracția de cărbune sau alți combustibili solizi

Art. 11. — (1) În sensul prezentei legi, se consideră activități relevante acele activități legate de exploatarea unui areal geografic în scopul:

- a) extracției de petrol și gaze naturale;
- b) prospectării și extracției de cărbune sau de alți combustibili solizi.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), activitățile legate de exploatarea unui areal geografic în scopul extracției de petrol și gaze naturale includ producția de petrol brut sau gaze naturale, precum și dezvoltarea infrastructurii corespunzătoare pentru producția viitoare de petrol brut sau gaze naturale.

SECȚIUNEA a 5-a
Domeniu de aplicare

Paragraful 1
Praguri

Art. 12. — (1) Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege se aplică în cazul atribuirii contractelor sectoriale a căror valoare estimată, fără TVA, este egală sau mai mare decât următoarele praguri valorice:

- a) 1.858.177 lei, pentru contractele sectoriale de produse și de servicii, precum și pentru concursurile de soluții;
- b) 23.227.215 lei, pentru contractele sectoriale de lucrări;
- c) 4.445.400 lei, pentru contractele sectoriale de servicii care au ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) atribuie contractele sectoriale, acordurile-cadru și organizează concursurile de soluții care privesc achiziții sectoriale a căror valoare estimată este mai mică decât pragurile corespunzătoare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), prin aplicarea procedurii simplificate.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), entitățile contractante, altele decât cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b), pot organiza propriile proceduri de atribuire a contractelor sectoriale, acordurilor-cadru și concursurilor de soluții care privesc achiziții sectoriale a căror valoare estimată este mai mică decât pragurile corespunzătoare prevăzute la alin. (2) cu respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

(4) Entitățile contractante au dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 132.519 lei, respectiv lucrări, în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 441.730 lei.

Paragraful 2
Revizuirea pragurilor

Art. 13. — (1) Pragurile valorice prevăzute la art. 12 alin. (1), precum și orice praguri modificate rezultate în urma aplicării prezentului alineat se modifică de către Comisia Europeană conform regulilor și procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 17 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE.

(2) De la data intrării în vigoare a oricăror praguri valorice modificate de către Comisia Europeană conform dispozițiilor

alin. (1), pragurile valorice prevăzute la art. 12 alin. (1) sau orice praguri modificate anterior se înlocuiesc cu pragurile modificate corespunzătoare, iar orice referire sau trimitere din cuprinsul prezentei legi la pragurile prevăzute la art. 12 alin. (1) este înțeleasă ca referire sau trimitere la pragurile corespunzătoare astfel modificate.

(3) Agenția Națională pentru Achiziții Publice, denumită în continuare ANAP, publică pe pagina sa de internet pragurile valorice stabilite de către Comisia Europeană conform regulilor și procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 17 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, la data intrării în vigoare a acestora.

Paragraful 3

Modul de calcul al valorii estimate a achiziției

Art. 14. — (1) Entitatea contractantă calculează valoarea estimată a unei achiziții sectoriale având în vedere valoarea totală de plată, fără TVA, estimată de entitatea contractantă, luând în considerare orice eventuale forme de opțiuni și orice eventuale prelungiri ale contractului, menționate în mod explicit în documentele achiziției sectoriale.

(2) În cazul în care entitatea contractantă prevede, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, acordarea unor premii/prime pentru ofertanți sau candidați, determinarea valorii estimate a achiziției sectoriale trebuie să includă și valoarea premiilor/primelor respective.

Art. 15. — (1) În cazul în care entitatea contractantă atribuie contracte sectoriale pentru unitățile operaționale separate din structura sa, valoarea estimată se calculează prin luarea în considerare a valorii estimate totale pentru toate unitățile operaționale luate separat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), dacă o unitate operațională este responsabilă în mod independent pentru achizițiile sale sectoriale sau pentru anumite categorii ale acestora, valorile estimate se pot calcula la nivelul unității în cauză.

(3) În sensul dispozițiilor alin. (2), o unitate operațională este responsabilă în mod independent pentru achizițiile sale sectoriale sau pentru anumite categorii ale acestora dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) unitatea operațională desfășoară în mod independent procedurile de atribuire;

b) unitatea operațională ia în mod independent deciziile privind achizițiile sectoriale;

c) unitatea operațională are la dispoziție în buget sume identificate în mod distinct pentru achiziții sectoriale;

d) unitatea operațională încheie în mod independent contractele sectoriale;

e) unitatea operațională asigură plata contractelor sectoriale din bugetul pe care îl are la dispoziție.

Art. 16. — (1) Entitatea contractantă nu are dreptul de a utiliza metode de calcul al valorii estimate a achiziției cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege.

(2) Entitatea contractantă nu are dreptul de a diviza contractul de achiziție sectorială în mai multe contracte distincte de valoare mai mică și nici de a utiliza metode calcul care să conducă la o subevaluare a valorii estimate a contractului de achiziție publică, cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege.

Art. 17. — Valoarea estimată a achiziției sectoriale se determină înainte de inițierea procedurii de atribuire și este valabilă la momentul inițierii procedurii de atribuire. Inițierea procedurii de atribuire se realizează prin una dintre următoarele modalități:

a) transmiterea unei invitații la procedura concurențială de ofertare, conform art. 83; sau

b) transmiterea invitației de participare la procedura de negociere fără invitație prealabilă la procedura concurențială de ofertare, conform art. 117.

Art. 18. — (1) În cazul concursului de soluții prevăzut la art. 118 lit. a), valoarea estimată se calculează pe baza valorii estimate, fără TVA, a contractului sectorial de servicii, inclusiv a oricăror eventuale premii sau plăți către participanți, cu condiția ca aceasta să fie egală cu sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. a).

(2) În cazul concursului de soluții prevăzut la art. 118 lit. b), valoarea estimată se calculează prin raportare la valoarea totală a premiilor sau plăților către participanți și include valoarea estimată, fără TVA, a contractului sectorial de servicii care poate fi încheiat în temeiul dispozițiilor art. 117 alin. (1) lit. j), în cazul în care entitatea contractantă și-a exprimat în anunțul de concurs intenția de a atribui acest contract, cu condiția ca aceasta să fie egală cu sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. a).

Art. 19. — În cazul acordului-cadru sau al sistemului dinamic de achiziții, valoarea estimată a achiziției sectoriale se consideră a fi valoarea maximă estimată, fără TVA, a tuturor contractelor sectoriale subsecvente care se anticipează că vor fi atribuite în baza acordului-cadru sau prin utilizarea sistemului dinamic de achiziții pe întreaga sa durată.

Art. 20. — În cazul parteneriatului pentru inovare, valoarea estimată a achiziției sectoriale se consideră a fi valoarea maximă estimată, fără TVA, a activităților de cercetare și dezvoltare care urmează să se realizeze pe durata tuturor etapelor parteneriatului avut în vedere, precum și a produselor, serviciilor sau lucrărilor care urmează să fie realizate și achiziționate la sfârșitul parteneriatului respectiv.

Art. 21. — În cazul contractelor sectoriale de lucrări, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează luând în considerare atât costul lucrărilor, cât și valoarea totală estimată a produselor și serviciilor puse la dispoziția contractantului de către entitatea contractantă, necesare pentru executarea lucrărilor.

Art. 22. — (1) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să achiziționeze o construcție sau servicii, iar atribuirea contractelor poate fi realizată pe loturi separate, valoarea estimată a achiziției sectoriale se determină luând în considerare valoarea globală estimată a tuturor loturilor.

(2) În cazul în care valoarea cumulată a loturilor este egală sau mai mare decât pragurile valorice corespunzătoare prevăzute la art. 12 alin. (1), procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege se aplică pentru atribuirea fiecărui lot, indiferent de valoarea estimată a acestuia.

Art. 23. — (1) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să achiziționeze produse similare, iar atribuirea contractelor poate fi realizată pe loturi separate, valoarea estimată a achiziției sectoriale se determină luând în considerare valoarea globală estimată a tuturor loturilor, indiferent de valoarea estimată a acestuia.

(2) În cazul în care valoarea cumulată a loturilor este egală sau mai mare decât pragurile valorice corespunzătoare prevăzute la art. 12 alin. (1), procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege se aplică pentru atribuirea fiecărui lot.

(3) În sensul dispozițiilor alin. (1), prin *produse similare* se înțelege acele produse care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

a) sunt destinate unor utilizări identice sau similare;

b) fac parte din gama normală de produse care sunt furnizate/comercializate de către operatori economici cu activitate constantă în sectorul respectiv.

Art. 24. — Prin excepție de la prevederile art. 22 și 23, entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) pot

aplica procedura simplificată la atribuirea contractelor pentru loturi individuale sau achiziția directă, în condițiile art. 12 alin. (4), pentru loturi individuale în cazul în care sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea estimată, fără TVA, a lotului respectiv este mai mică de 355.632 lei, în cazul achiziției de produse sau servicii, sau mai mică de 4.445.400 lei, în cazul achiziției de lucrări;

b) valoarea cumulată a loturilor pentru care este îndeplinită condiția prevăzută la lit. a) și care sunt sau au fost atribuite în temeiul prezentului articol fără aplicarea procedurilor de atribuire reglementate de prezenta lege nu depășește 20% din valoarea globală a tuturor loturilor în care a fost împărțită construcția avută în vedere, achiziția de produse similare sau serviciile avute în vedere.

Art. 25. — În cazul contractelor sectoriale de produse sau de servicii cu caracter de regularitate sau care se intenționează să fie reînnoite în cursul unei anumite perioade, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează pe baza următoarelor:

a) fie valoarea reală globală a tuturor contractelor similare succesive atribuite în ultimele 12 luni sau în anul bugetar anterior, ajustată, acolo unde este posibil, pentru a lua în considerare modificările cantitative și valorice care pot surveni într-un interval de 12 luni de la data contractului inițial;

b) fie valoarea estimată globală a tuturor contractelor succesive atribuite într-un interval de 12 luni de la prima livrare.

Art. 26. — În cazul contractelor sectoriale de produse prin cumpărare în rate, prin închiriere sau prin leasing cu sau fără opțiune de cumpărare, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează în funcție de durata contractului, astfel:

a) în cazul contractelor sectoriale încheiate pe durată determinată mai mică sau egală cu 12 luni, valoarea estimată este valoarea totală estimată pentru întreaga durată a contractului respectiv;

b) în cazul contractelor sectoriale încheiate pe durată determinată mai mare de 12 luni, valoarea estimată este valoarea totală estimată pentru întreaga durată a contractului respectiv la care se adaugă valoarea reziduală estimată a produselor la sfârșitul perioadei pentru care s-a încheiat contractul;

c) în cazul contractelor sectoriale încheiate pe durată nedeterminată sau în cazul în care durata acestora nu poate fi stabilită la data estimării, valoarea estimată se calculează prin înmulțirea cu 48 a valorii lunare a contractului.

Art. 27. — În cazul contractelor sectoriale de servicii având ca obiect servicii de asigurare, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează pe baza primelor de asigurare ce urmează a fi plătite și a oricăror altor forme de remunerare aferente serviciilor respective.

Art. 28. — În cazul contractelor sectoriale de servicii având ca obiect servicii bancare sau alte servicii financiare, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează pe baza onorariilor, comisioanelor ce urmează a fi plătite, dobânzilor și a oricăror alte forme de remunerare aferente serviciilor respective.

Art. 29. — În cazul contractelor sectoriale de servicii având ca obiect servicii de proiectare, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează pe baza onorariilor, comisioanelor ce urmează a fi plătite și a oricăror altor forme de remunerare aferente serviciilor respective.

Art. 30. — În cazul contractelor sectoriale de servicii care nu prevăd un preț total, valoarea estimată a achiziției sectoriale se calculează în funcție de durata contractului, astfel:

a) în cazul contractelor sectoriale încheiate pe durată determinată mai mică sau egală cu 48 de luni, valoarea estimată este valoarea totală a contractului pentru întreaga durată a acestuia;

b) în cazul contractelor sectoriale încheiate pe durată nedeterminată sau pe durată determinată mai mare de 48 de

luni, valoarea estimată se calculează prin înmulțirea cu 48 a valorii lunare a contractului.

SECȚIUNEA a 6-a

Achiziții mixte

Paragraful 1

Achiziții mixte care cuprind aceeași activitate

Art. 31. — (1) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât achiziții sectoriale pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și achiziții pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, iar diferitele părți ale unui anumit contract mixt sunt în mod obiectiv separabile, entitatea contractantă are dreptul de a alege între a atribui contracte distincte pentru părțile separate și a atribui un singur contract.

(2) În cazul în care, în temeiul alin. (1), entitatea contractantă alege să atribue contracte distincte pentru părțile separate, regimul juridic și actul normativ care se aplică atribuirii fiecăruia dintre aceste contracte distincte sunt cele determinate în funcție de caracteristicile fiecărei părți avute în vedere.

(3) În cazul în care, în temeiul alin. (1), entitatea contractantă alege să atribue un singur contract, cu excepția situației în care sunt aplicabile dispozițiile art. 42, atribuirea contractului mixt se realizează potrivit dispozițiilor prezentei legi, indiferent de valoarea părților care, dacă ar fi cuprinse în contracte separate, ar fi supuse unui alt act normativ și indiferent de actul normativ care s-ar aplica părților respective.

(4) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât elemente de achiziție de produse, lucrări sau servicii, cât și de concesiuni, dispozițiile prezentei legi se aplică atribuirii contractului exclusiv în situațiile în care valoarea estimată a părții/părților din contract care reprezintă achiziție sectorială, calculată potrivit dispozițiilor art. 14—30, este egală sau depășește pragurile valorice corespunzătoare prevăzute la art. 12 alin. (1).

(5) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât achiziții pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și achiziții pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, iar diferitele părți ale unui anumit contract nu sunt în mod obiectiv separabile, contractul este atribuit potrivit actului normativ aplicabil în funcție de obiectul său principal.

Art. 32. — (1) Contractele care au ca obiect cel puțin două tipuri de achiziție sectorială, constând în lucrări, servicii sau produse se atribue în conformitate cu dispozițiile prezentei legi aplicabile pentru tipul de achiziție care reflectă scopul principal al contractului în cauză.

(2) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât servicii sociale și alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2, cât și alte servicii, precum și în cazul contractelor mixte care au ca obiect atât servicii, cât și produse, scopul principal se determină în funcție de cea mai mare dintre valorile estimate ale serviciilor sau produselor respective.

Paragraful 2

Achiziții mixte care cuprind mai multe activități

Art. 33. — (1) În cazul contractelor care acoperă mai multe activități, entitățile contractante pot alege să atribue contracte distincte pentru fiecare activitate în parte sau să atribue un singur contract. Decizia de atribuire a unui singur contract și atribuirea mai multor contracte separate nu poate fi luată în scopul excluderii contractului sectorial sau a contractelor sectoriale din domeniul de aplicare al prezentei legi sau, după caz, al legii privind achizițiile publice sau al legii privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

(2) În cazul în care, în temeiul alin. (1), entitățile contractante aleg să atribue contracte distincte, regimul juridic și actul normativ care se aplică atribuirii fiecăruia dintre aceste contracte distincte sunt cele determinate în funcție de caracteristicile fiecărei activități avute în vedere.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 31 și 32, dacă entitățile contractante aleg să atribuie un singur contract, se aplică prevederile alin. (5) și (6) din prezentul articol.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), dacă una dintre activitățile vizate este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, sau de alte acte normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, se aplică prevederile art. 43—45.

(5) În cazul contractelor care acoperă mai multe activități, regimul juridic și actul normativ aplicabil se stabilesc în funcție de activitatea principală.

(6) În cazul contractelor în privința cărora este în mod obiectiv imposibil să se stabilească activitatea principală, regimul juridic și actul normativ aplicabil se stabilesc în funcție de următoarele criterii:

a) dacă una dintre activități face obiectul dispozițiilor prezentei legi, iar cealaltă activitate face obiectul legii privind achizițiile publice, contractul se atribuie conform dispozițiilor legii privind achizițiile publice;

b) dacă una dintre activități face obiectul dispozițiilor prezentei legi, iar cealaltă activitate face obiectul legii privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, contractul se atribuie în conformitate cu prezenta lege;

c) dacă una dintre activități face obiectul dispozițiilor prezentei legi, iar cealaltă activitate nu intră sub incidența prezentei legi și nici a legii privind achizițiile publice sau a legii privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, contractul se atribuie conform dispozițiilor prezentei legi.

CAPITOLUL II

Excepții

SECȚIUNEA 1

Excepții aplicabile tuturor entităților contractante și excluderi specifice

Paragraful 1

Excepții aplicabile contractelor sectoriale atribuite în scopul revânzării sau închirierii către terți

Art. 34. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale care sunt atribuite cu scopul de a se achiziționa produse care urmează să fie revândute sau închiriate unor terțe părți, în condițiile în care entitatea contractantă nu beneficiază de un drept special sau exclusiv în acest sens, iar alte persoane au și ele dreptul de a vinde sau de a închiria produse similare în aceleași condiții ca și entitatea contractantă.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile achizițiilor sectoriale desfășurate de o unitate de achiziții centralizate, în vederea realizării de activități de achiziție centralizate.

(3) Entitățile contractante au obligația de a informa ANAP cu privire la categoriile de produse și activități pe care le consideră excluse în temeiul alin. (1).

(4) ANAP are obligația de a comunica la solicitarea Comisiei Europene informațiile primite potrivit alin. (3).

Paragraful 2

Excepții aplicabile contractelor atribuite și concursurilor de soluții organizate pentru desfășurarea altor activități decât pentru desfășurarea unei activități relevante sau pentru desfășurarea unei activități relevante într-o țară terță

Art. 35. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă:

a) contractelor pe care entitățile contractante le atribuie pentru desfășurarea altor activități decât pentru desfășurarea activităților lor relevante;

b) contractelor sectoriale care sunt atribuite cu scopul de a se achiziționa produse, servicii sau lucrări destinate efectuării unor activități relevante într-un stat terț Uniunii Europene, în condițiile în care în efectuarea respectivelor activități nu intervine utilizarea fizică a unei rețele sau a unui areal geografic din Uniunea Europeană.

(2) Prezenta lege nu este aplicabilă nici concursurilor de soluții organizate în scopurile prevăzute la alin. (1).

(3) Entitățile contractante au obligația de a informa ANAP cu privire la categoriile de activități pe care le consideră excluse în temeiul alin. (1).

(4) ANAP are obligația de a comunica la solicitarea Comisiei Europene informațiile primite potrivit alin. (3).

Paragraful 3

Excepții aplicabile contractelor sectoriale atribuite și concursurilor de soluții organizate conform unor norme internaționale

Art. 36. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale și concursurilor de soluții pe care entitatea contractantă este obligată să le atribuie sau să le organizeze conform unor proceduri de atribuire diferite de cele prevăzute în prezenta lege, stabilite în unul dintre următoarele moduri:

a) printr-un instrument juridic care creează obligații de drept internațional public, precum un tratat sau acord internațional, încheiat în conformitate cu Tratatetele, între România și una sau mai multe țări terțe sau subdiviziuni ale acestora, care vizează lucrări, produse sau servicii destinate implementării sau exploatării în comun a unui proiect de către semnatori;

b) de către o organizație internațională.

(2) Entitățile contractante au obligația de a informa ANAP cu privire la acordurile prevăzute la alin. (1) lit. a) existente în domeniul lor de activitate, încheiate în conformitate cu Tratatetele.

(3) ANAP are obligația de a comunica Comisiei Europene informațiile primite potrivit alin. (2).

(4) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale și concursurilor de soluții care sunt atribuite sau organizate de entitatea contractantă în conformitate cu regulile în materie de achiziții stabilite de o organizație internațională sau de o instituție financiară internațională, în cazul în care contractele sectoriale sau concursurile de soluții în cauză sunt finanțate integral de organizația sau instituția respectivă.

(5) În cazul contractelor sectoriale și al concursurilor de soluții cofinanțate în cea mai mare parte de o organizație internațională sau de o instituție financiară internațională, părțile convin asupra procedurilor de atribuire aplicabile.

(6) În cazul contractelor sectoriale și al concursurilor de soluții care implică aspecte de apărare sau securitate și care sunt atribuite sau se organizează conform unor norme internaționale sunt aplicabile dispozițiile art. 46.

Paragraful 4

Excepții specifice pentru contractele sectoriale de servicii

Art. 37. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă pentru atribuirea contractelor sectoriale de servicii care au ca obiect:

a) cumpărarea sau închirierea, prin orice mijloace financiare, de terenuri, clădiri existente, alte bunuri imobile ori a drepturilor asupra acestora;

b) contracte pentru spațiu de emisie sau furnizarea de programe care sunt atribuite furnizorilor de servicii media;

c) servicii de arbitraj, mediere și alte forme de soluționare alternativă a disputelor;

d) oricare dintre serviciile juridice prevăzute la alin. (3);

e) servicii financiare în legătură cu emisiunea, vânzarea, cumpărarea sau transferul valorilor mobiliare ori al altor instrumente financiare, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 50 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare

a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, servicii ale băncilor centrale și operațiuni efectuate cu Fondul European de Stabilitate Financiară și cu Mecanismul European de Stabilitate;

f) împrumuturi, indiferent dacă sunt sau nu în legătură cu emisiunea, vânzarea, cumpărarea sau transferul valorilor mobiliare sau al altor instrumente financiare;

g) contracte de muncă;

h) servicii de apărare civilă, protecție civilă și prevenirea pericolelor, prestate de persoane fără scop patrimonial care fac obiectul codurilor CPV 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 și 85143000-3, cu excepția serviciilor de ambulanță pentru transportul pacienților;

i) servicii de transport public de călători feroviar sau cu metroul.

(2) În sensul alin. (1) lit. b):

a) noțiunile *serviciu media audiovizual* și *furnizor de servicii media* au înțelesurile prevăzute la art. 1 pct. 1 și 12 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) noțiunea *program* cuprinde atât programele având înțelesul prevăzut la art. 1 pct. 4 din Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, incluse într-un serviciu de programe de televiziune, cât și programele incluse într-un serviciu de programe de radiodifuziune și materialele pentru programe, iar noțiunea *material pentru programe* are același înțeles cu noțiunea *program*.

(3) Serviciile juridice care fac obiectul alin. (1) lit. d) sunt următoarele:

a) asistența și reprezentarea unui client de către un avocat în sensul prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare, în cadrul unei proceduri de arbitraj sau de mediere ori al altei forme de soluționare alternativă a disputelor desfășurate în fața unei instanțe sau altui organism național de arbitraj sau de mediere ori de soluționare alternativă a disputelor în altă formă din România ori din alt stat sau în fața unei instanțe internaționale de arbitraj sau de mediere ori de soluționare alternativă a disputelor în altă formă;

b) asistența și reprezentarea unui client de către un avocat în sensul prevederilor Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările ulterioare, în cadrul unor proceduri judiciare în fața instanțelor de judecată sau a autorităților publice naționale din România ori din alt stat sau în fața instanțelor de judecată ori a instituțiilor internaționale;

c) asistență și consultanță juridică acordată de un avocat, anticipat sau în vederea pregătirii oricăreia dintre procedurile prevăzute la lit. a) și b) sau în cazul în care există indicii concrete și o probabilitate ridicată ca speța în legătură cu care sunt acordate asistența și consultanța juridică să facă obiectul unor astfel de proceduri;

d) servicii juridice furnizate de fiduciari sau administratori-sechestru ori alte servicii juridice furnizate de entități desemnate de o instanță judecătorească națională sau care sunt desemnați potrivit legislației în vigoare să îndeplinească sarcini specifice sub supravegherea și controlul instanțelor judecătorești;

e) servicii prestate de executorii judecătorești.

Paragraful 5

Excepții aplicabile contractelor sectoriale de servicii atribuite pe baza unui drept exclusiv

Art. 38. — Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale de servicii atribuite unei entități care este ea însăși entitate contractantă sau unei asocieri de entități contractante, în baza unui drept exclusiv de care acestea beneficiază pentru prestarea serviciilor respective în virtutea legii ori a altor acte cu caracter normativ care sunt publicate, în măsura în care acestea sunt compatibile cu prevederile TFUE.

Paragraful 6

Excepții aplicabile contractelor atribuite de anumite entități contractante pentru achiziționarea de apă și pentru furnizarea de energie sau furnizarea de combustibili pentru producerea energiei

Art. 39. — Prezenta lege nu este aplicabilă:

a) contractelor care au ca obiect cumpărarea de apă, dacă acestea sunt atribuite de o entitate contractantă care desfășoară una sau ambele activități legate de apa potabilă prevăzute la art. 7 alin. (1);

b) contractelor atribuite de entități contractante care desfășoară activități de natura celor prevăzute la art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (1) sau art. 11, în vederea furnizării de energie sau furnizării de combustibili pentru producerea energiei.

Paragraful 7

Excepții aplicabile contractelor având ca obiect activități efectuate în scopul explorării de petrol și gaze naturale

Art. 40. — (1) Prezenta lege nu se aplică contractelor atribuite de entitățile contractante având ca obiect activități efectuate în scopul explorării de petrol și gaze naturale.

(2) În sensul alin. (1) activitățile efectuate în scopul explorării de petrol și gaze naturale includ totalitatea activităților întreprinse în vederea verificării dacă dintr-o anumită zonă sunt prezente zăcămintele de petrol și/sau de gaze naturale, evaluarea cantitativă și calitativă a acestora, precum și determinarea condițiilor tehnice și economice de valorificare.

SECȚIUNEA a 2-a

Achiziții care includ aspecte de apărare și securitate

Paragraful 1

Apărare și securitate

Art. 41. — (1) Prezenta lege se aplică contractelor sectoriale atribuite și concursurilor de soluții organizate în domeniile apărării și securității naționale, cu excepția:

a) celor pentru care se aplică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012;

b) celor pentru care nu sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, potrivit art. 21, 22 sau 56 din aceasta.

(2) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale atribuite și concursurilor de soluții organizate în domeniile apărării și securității naționale care nu sunt exceptate în temeiul alin. (1), în măsura în care protecția intereselor esențiale de securitate ale statului nu poate fi garantată doar prin măsuri mai puțin invazive, cum ar fi impunerea unor cerințe în vederea protejării caracterului confidențial al informațiilor pe care entitatea contractantă le pune la dispoziție în cadrul unei proceduri de atribuire potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(3) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale atribuite și concursurilor de soluții organizate în domeniile apărării și securității naționale care nu sunt exceptate în temeiul alin. (1), în măsura în care aplicarea prezentei legi ar obliga entitatea contractantă să furnizeze informații a căror divulgare este contrară intereselor esențiale ale securității naționale, potrivit art. 346 alin. (1) lit. a) din TFUE.

(4) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale sau concursurilor de soluții în legătură cu care este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) atribuirea și executarea contractului sectorial sau a concursului de soluții reprezintă informații secrete de stat, în conformitate cu dispozițiile legale privind protecția informațiilor clasificate;

b) atribuirea și executarea contractului sectorial sau a concursului de soluții necesită impunerea, potrivit dispozițiilor legale, a unor măsuri speciale de securitate pentru protejarea

unor interese esențiale de securitate ale statului, cu condiția ca acestea să nu poată fi garantate prin măsuri mai puțin invazive, cum ar fi cerințele prevăzute la alin. (2).

Paragraful 2

Achiziții mixte care se referă la activități identice și implică aspecte de apărare sau de securitate

Art. 42. — (1) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât achiziții pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și achiziții pentru care se aplică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, sau ale altor acte normative/memorandumuri emise în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, iar diferitele părți ale unui anumit contract mixt sunt în mod obiectiv separabile, entitatea contractantă are dreptul de a alege între a atribui contracte distincte pentru părțile separate și a atribui un singur contract.

(2) În cazul în care, în temeiul alin. (1), entitatea contractantă alege să atribuie contracte distincte pentru părțile separate, regimul juridic și actul normativ care se aplică atribuirii fiecăruia dintre aceste contracte distincte sunt cele determinate în funcție de caracteristicile fiecărei părți avute în vedere.

(3) În cazul în care, în temeiul alin. (1), entitatea contractantă alege să atribuie un singur contract, pentru stabilirea regimului juridic și a actului normativ aplicabilă atribuirii contractului respectiv se aplică următoarele criterii:

a) atunci când o parte a contractului face obiectul actelor normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, contractul poate fi atribuit fără aplicarea dispozițiilor prezentei legi, cu condiția ca atribuirea unui singur contract să fie justificată de motive obiective;

b) atunci când o parte a contractului face obiectul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, contractul poate fi atribuit în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, cu condiția ca atribuirea unui singur contract să fie justificată de motive obiective.

(4) Dispozițiile alin. (3) lit. b) nu aduc atingere pragurilor și excepțiilor prevăzute de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012.

(5) În cazul în care, în legătură cu un anumit contract, sunt incidente deopotrivă dispozițiile alin. (3) lit. a) și lit. b), se aplică dispozițiile alin. (3) lit. a).

(6) Decizia de a atribui un singur contract în conformitate cu alin. (3) nu poate fi luată de entitatea contractantă în scopul exceptării atribuirii unor contracte de la aplicarea prevederilor prezentei legi sau ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012.

(7) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât achiziții pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și achiziții pentru care se aplică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, sau ale altor acte normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) din aceasta, în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, iar diferitele părți ale unui anumit contract mixt nu sunt în mod obiectiv separabile, contractul poate fi atribuit în conformitate cu dispozițiile actelor normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) menționat mai sus, dacă include elemente în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE,

sau în conformitate cu prevederile ordonanței de urgență, în caz contrar.

Paragraful 3

Achiziții care se referă la mai multe activități relevante și implică aspecte legate de apărare sau securitate

Art. 43. — (1) În cazul contractelor care vizează mai multe activități relevante și implică aspecte legate de apărare sau securitate, entitățile contractante au dreptul de a alege între a atribui contracte distincte pentru părțile separate și a atribui un singur contract.

(2) Decizia de a atribui un singur contract sau mai multe contracte distincte nu poate fi luată de entitatea contractantă în temeiul alin. (1) în scopul excluderii atribuirii unui contract sau a unor contracte de la aplicarea prevederilor prezentei legi sau ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012.

(3) În cazul în care în temeiul alin. (1), entitățile contractante aleg să atribuie contracte separate, regimul juridic și actul normativ aplicabile atribuirii fiecăruia dintre aceste contracte sunt cele determinate de caracteristicile fiecărei activități avute în vedere.

Art. 44. — În cazul în care entitățile contractante aleg să atribuie un singur contract, se aplică prevederile art. 45, cu condiția ca atribuirea unui singur contract să fie justificată de motive obiective și să nu fie luată de entitatea contractantă în scopul excluderii atribuirii unor contracte de la aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 45. — (1) În cazul contractelor care vizează o activitate care face obiectul prezentei legi și o altă activitate care face obiectul actelor normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, contractele pot fi atribuite fără aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) În cazul contractelor care vizează o activitate care face obiectul prezentei legi și o altă activitate care face obiectul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, contractele pot fi atribuite în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012.

(3) În cazul contractelor prevăzute la alin. (2), care includ achiziții sau alte elemente reglementate de actele normative emise în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012 în legătură cu situațiile prevăzute la art. 346 din TFUE, contractele pot fi atribuite fără aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(4) Dispozițiile alin. (2) nu aduc atingere pragurilor și excluderilor prevăzute de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012.

Paragraful 4

Contracte sectoriale și concursuri de soluții care implică aspecte de apărare sau securitate, atribuite sau organizate conform unor norme internaționale

Art. 46. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale și concursurilor de soluții care implică aspecte de apărare sau de securitate și pe care entitatea contractantă este obligată să le atribuie sau să le organizeze conform unor proceduri de atribuire diferite de cele prevăzute în prezenta lege, stabilite în unul dintre următoarele moduri:

a) printr-un acord sau înțelegere internațională, încheiat în conformitate cu Tratatul, între România și una sau mai multe țări terțe ori subdiviziuni ale acestora, care vizează lucrări, produse sau servicii destinate implementării sau exploatării în comun a unui proiect de către semnatori;

b) printr-un acord sau un aranjament internațional referitor la staționarea de trupe și care vizează operatorii economici ai unui stat membru sau ai unei țări terțe;

c) de către o organizație internațională.

(2) Entitățile contractante au obligația de a informa ANAP cu privire la acordurile prevăzute la alin. (1) lit. a) existente în domeniul lor de activitate.

(3) ANAP are obligația de a comunica Comisiei Europene informațiile primite potrivit alin. (2).

(4) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale și concursurilor de soluții care implică aspecte de apărare sau de securitate și care sunt atribuite sau organizate de entitatea contractantă în conformitate cu regulile în materie de achiziții stabilite de o organizație internațională sau de o instituție financiară internațională, în cazul în care contractele sectoriale sau concursurile de soluții în cauză sunt finanțate integral de organizația sau instituția respectivă, precum și în cazul în care legislația prevede altfel.

(5) În cazul contractelor sectoriale și al concursurilor de soluții care implică aspecte de apărare sau de securitate cofinanțate în cea mai mare parte de o organizație internațională sau de o instituție financiară internațională, părțile convin asupra procedurilor de atribuire aplicabile.

(6) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor de achiziție sectorială/acordurilor-cadru și concursurilor de soluții care implică aspecte de apărare și securitate națională și pe care entitatea contractantă le atribuie unei organizații internaționale.

SECȚIUNEA a 3-a

Situații speciale

Paragraful 1

Contracte încheiate între entități contractante

Art. 47. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale atribuite de o entitate contractantă unei persoane juridice de drept privat sau de drept public în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) entitatea contractantă exercită asupra persoanei juridice în cauză un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor departamente sau servicii;

b) mai mult de 80% din activitățile persoanei juridice controlate sunt efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi sunt încredințate de către entitatea contractantă care o controlează sau de către alte persoane juridice controlate de respectiva entitate contractantă;

c) nu există participare privată directă la capitalul persoanei juridice controlate, cu excepția formelor de participare a capitalului privat care nu oferă controlul sau dreptul de veto, dar a căror existență este necesară potrivit dispozițiilor legale, în conformitate cu Tratatul, și care nu exercită o influență determinantă asupra persoanei juridice controlate.

(2) În sensul alin. (1) lit. a) se consideră că o entitate contractantă exercită asupra unei persoane juridice un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor departamente sau servicii atunci când exercită o influență determinantă atât asupra obiectivelor strategice, cât și asupra deciziilor importante ale persoanei juridice controlate; un astfel de control poate fi exercitat și de o altă persoană juridică, ea însăși controlată în același mod de către entitatea contractantă.

(3) Excepția prevăzută la alin. (1) se aplică și atunci când o persoană juridică controlată care are calitatea de entitate contractantă atribuie un contract entității contractante care o controlează sau unei alte persoane juridice controlate de aceeași entitate contractantă, cu condiția să nu existe participare privată directă la capitalul persoanei juridice căreia i se atribuie contractul, cu excepția formelor de participare a capitalului privat care nu oferă controlul sau dreptul de veto, dar

a căror existență este necesară potrivit dispozițiilor legale, în conformitate cu Tratatul, și care nu exercită o influență determinantă asupra persoanei juridice controlate.

Art. 48. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor sectoriale atribuite unei persoane juridice de drept privat sau de drept public de către o entitate contractantă care nu exercită asupra acelei persoane juridice un control potrivit prevederilor art. 47 alin. (1), în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) entitatea contractantă exercită în comun cu alte entități contractante asupra persoanei juridice în cauză un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor departamente sau servicii;

b) mai mult de 80% din activitățile respectivei persoane juridice sunt efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi sunt încredințate de către entitățile contractante care o controlează sau de către alte persoane juridice controlate de aceleași autorități contractante;

c) nu există participare privată directă la capitalul persoanei juridice controlate, cu excepția formelor de participare a capitalului privat care nu oferă controlul sau dreptul de veto, dar a căror existență este necesară potrivit dispozițiilor legale, în conformitate cu Tratatul, și care nu exercită o influență determinantă asupra persoanei juridice controlate.

(2) În sensul alin. (1) lit. a), entitățile contractante exercită în comun controlul asupra unei persoane juridice dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) organele de decizie ale persoanei juridice controlate sunt compuse din reprezentanți ai tuturor entităților contractante participante, aceeași persoană având dreptul de a reprezenta mai multe sau toate entitățile contractante participante;

b) entitățile contractante sunt în măsură să exercite în comun o influență determinantă asupra obiectivelor strategice și a deciziilor importante ale persoanei juridice controlate;

c) persoana juridică controlată nu urmărește interese contrare celor ale autorităților contractante care o controlează.

Art. 49. — Prezenta lege nu este aplicabilă contractelor încheiate exclusiv între două sau mai multe entități contractante în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contractul instituie sau pune în aplicare o cooperare între entitățile contractante participante, cu scopul de a asigura că serviciile publice a căror realizare trebuie să o asigure sunt prestate în vederea îndeplinirii unor obiective comune;

b) punerea în aplicare a cooperării are la bază exclusiv considerații de interes public;

c) entitățile contractante participante desfășoară pe piața liberă mai puțin de 20% din activitățile vizate de cooperare.

Art. 50. — (1) Procentele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. b), art. 48 alin. (1) lit. b) și la art. 49 lit. c) se stabilesc pe baza cifrei medii de afaceri totale sau a unui indicator alternativ corespunzător bazat pe activitatea desfășurată, cum ar fi costurile suportate de persoana juridică sau de entitatea contractantă, după caz, în legătură cu servicii, produse și lucrări din ultimii 3 ani anteriori atribuirii contractului.

(2) În cazul în care, în situația prevăzută la alin. (1), din cauza datei la care persoana juridică sau entitatea contractantă, după caz, a fost înființată sau și-a început activitatea sau ca urmare a reorganizării activităților sale, cifra de afaceri sau un alt indicator alternativ corespunzător bazat pe activitatea desfășurată, cum ar fi costurile, nu este disponibil pentru ultimii 3 ani sau nu mai este relevant, procentele prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. b), art. 48 alin. (1) lit. b) și la art. 49 lit. c) pot fi stabilite prin utilizarea unor metode estimative, în special prin utilizarea previziunilor de afaceri.

Paragraful 2

Contracte atribuite unei întreprinderi afiliate

Art. 51. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă atribuirii contractului sectorial:

a) de către o entitate contractantă unei întreprinderi afiliate; sau

b) de către o asocieră de mai multe entități contractante, formată exclusiv cu scopul de a derula o activitate relevantă, unei întreprinderi afiliate la una dintre entitățile contractante respective.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile:

a) în cazul unui contract sectorial de servicii, numai dacă cel puțin 80% din cifra medie de afaceri în domeniul serviciilor, din ultimii 3 ani, a întreprinderii afiliate provine din prestarea de astfel de servicii pentru entitatea contractantă sau pentru întreprinderile cu care este afiliată;

b) în cazul unui contract sectorial de produse, numai dacă cel puțin 80% din cifra medie de afaceri în domeniul furnizării de produse, din ultimii 3 ani, a întreprinderii afiliate provine din furnizarea de astfel de produse pentru entitatea contractantă sau pentru întreprinderile cu care este afiliată;

c) în cazul unui contract sectorial de lucrări, numai dacă cel puțin 80% din cifra medie de afaceri în domeniul lucrărilor, din ultimii 3 ani, a întreprinderii afiliate provine din execuția de astfel de lucrări pentru entitatea contractantă sau pentru întreprinderile cu care este afiliată.

(3) În sensul prevederilor alin. (1) și (2), *întreprindere afiliată* reprezintă orice persoană care desfășoară activități economice și care intră, în conformitate cu prevederile legale referitoare la consolidarea conturilor, în perimetrul de consolidare al entității contractante sau orice persoană care desfășoară activități economice și care se află în oricare din următoarele situații:

a) entitatea contractantă exercită, direct sau indirect, o influență dominantă asupra sa;

b) exercită, direct sau indirect, o influență dominantă asupra unei entități contractante;

c) împreună cu entitatea contractantă, se află, direct sau indirect, sub influența dominantă a unei alte persoane care desfășoară activități economice; pentru noțiunea de influență dominantă, prevederile art. 3 alin. (1) lit. bb) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, în funcție de data la care o întreprindere afiliată a fost înființată sau și-a început activitatea, cifra de afaceri nu este disponibilă pentru ultimii 3 ani, este suficient ca întreprinderea să demonstreze că cifra de afaceri prevăzută la alin. (2) este credibilă, în special prin utilizarea previziunilor de afaceri.

(5) În cazul în care mai mult de o întreprindere afiliată la entitatea contractantă furnizează servicii sau lucrări identice sau similare, procentajele prevăzute la alin. (2) se calculează luând în considerare cifra totală de afaceri care rezultă din prestarea de servicii, furnizarea de produse sau execuția de lucrări de către respectivele întreprinderi afiliate.

(6) Entitățile contractante au obligația de a transmite ANAP orice informații pe care aceasta le solicită cu privire la contractele pentru care s-au considerat aplicabile prevederile alin. (1) și (2).

Paragraful 3

Contracte sectoriale atribuite unei asocieri de mai multe entități contractante sau unei entități contractante care face parte dintr-o astfel de asocieră

Art. 52. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă pentru atribuirea contractului sectorial:

a) de către o asocieră de mai multe entități contractante, formată exclusiv cu scopul de a derula o activitate relevantă, uneia dintre entitățile contractante respective;

b) de către o entitate contractantă unei asocieri de entități contractante din care ea însăși face parte, înființată exclusiv cu scopul de a derula o activitate relevantă.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile numai dacă asocierea a fost înființată pentru efectuarea activității în cauză pe o perioadă de cel puțin 3 ani, iar instrumentul juridic prin care s-a înființat asocierea prevede că entitățile contractante în cauză vor face parte din asocierea respectivă pentru o perioadă cel puțin egală cu cea menționată.

(3) Entitățile contractante au obligația de a transmite ANAP orice informații pe care aceasta le solicită cu privire la contractele pentru care s-au considerat aplicabile prevederile alin. (1).

Paragraful 4

Servicii de cercetare și dezvoltare

Art. 53. — Prezenta lege se aplică contractelor sectoriale de servicii care au ca obiect prestarea de servicii de cercetare și dezvoltare care fac obiectul codurilor CPV cuprinse între 73000000-2 și 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 sau 73430000-5, doar dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) rezultatele sunt destinate, în mod exclusiv, entităților contractante, pentru uz propriu în exercitarea propriei activități; și

b) serviciul prestat este remunerat în totalitate de către entitatea contractantă.

Paragraful 5

Activități expuse direct concurenței

Art. 54. — (1) Prezenta lege nu este aplicabilă pentru atribuirea contractelor sectoriale și concursurilor de soluții, în cazul în care activitatea relevantă pentru care sunt destinate este expusă direct concurenței pe o piață la care accesul nu este restricționat.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), constatarea faptului că o anumită activitate relevantă este sau nu expusă direct concurenței se stabilește de către Comisia Europeană pe baza unei notificări/cereri formulate în acest sens de entitatea contractantă interesată, care va cuprinde toate informațiile necesare pentru adoptarea unei decizii pertinente în legătură cu situația existentă.

(3) Înainte de a se adresa Comisiei Europene, entitatea contractantă solicită în scris Consiliului Concurenței punctul de vedere cu privire la faptul că o anumită activitate relevantă este sau nu expusă direct concurenței. Autoritățile de reglementare în domeniul activităților relevante au obligația ca, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, să furnizeze informațiile pe care acesta le consideră necesare formulării punctului său de vedere.

(4) Consiliul Concurenței va transmite punctul de vedere în termen de 30 de zile de la data primirii tuturor informațiilor necesare evaluării expunerii directe la concurență a activității relevante.

(5) Procedura specifică pentru elaborarea și transmiterea cererii prevăzute la alin. (2) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Paragraful 6

Activități de achiziție centralizată

Art. 55. — (1) Entitatea contractantă nu aplică dispozițiile prezentei legi pentru achizițiile care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) au ca obiect produse sau servicii achiziționate de la o unitate de achiziții centralizate care furnizează activitățile de achiziție centralizate prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d);

b) au ca obiect lucrări, produse sau servicii achiziționate în temeiul unor contracte atribuite de către o unitate de achiziții

centralizate care furnizează activitățile de achiziție centralizate prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d);

c) au ca obiect lucrări, produse sau servicii a căror achiziție se realizează prin utilizarea unui sistem dinamic de achiziții administrat de o unitate de achiziții centralizate care furnizează activitățile de achiziție centralizate prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d);

d) au ca obiect lucrări, produse sau servicii achiziționate printr-un acord-cadru încheiat de o unitate de achiziții centralizate care furnizează activitățile de achiziție centralizate prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d), în măsura în care identitatea entității contractante a fost prevăzută în cuprinsul anunțului de participare publicat în cadrul procedurii de atribuire a acordului-cadru organizate de către unitatea de achiziții centralizate.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), entitatea contractantă are obligația de a aplica dispozițiile prezentei legi numai în ceea ce privește activitățile pe care le realizează ea însăși, cum ar fi:

a) atribuirea unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții care este administrat de către o unitate de achiziții centralizate;

b) încheierea unui contract subsecvent prin reluarea competiției în executarea unui acord-cadru încheiat de către o unitate de achiziții centralizate.

(3) Înființarea de unități de achiziții centralizate de către entități contractante și situațiile și condițiile în care acestea achiziționează lucrări, produse și/sau servicii se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Înființarea de unități de achiziții centralizate de către entitățile contractante, altele decât cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b), și situațiile și modul în care acestea achiziționează lucrări, produse și/sau servicii se stabilesc de către entitățile contractante, altele decât cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b), conform unor reguli proprii.

Art. 56. — (1) Toate procedurile de atribuire organizate de o unitate de achiziții centralizate se realizează prin mijloace electronice de comunicare, în conformitate cu prevederile art. 78—81 și ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Entitatea contractantă nu are obligația de a aplica procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege atunci când, în condițiile stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 55 alin. (3) sau prin regulile proprii potrivit prevederilor art. 55 alin. (4), atribuie unei unități de achiziții centralizate un contract sectorial de servicii având ca obiect furnizarea de activități de achiziție centralizate.

(3) Contractele sectoriale de servicii prevăzute la alin. (2) pot include și furnizarea de activități de achiziție auxiliare.

(4) Atribuirea contractelor sectoriale de servicii privind furnizarea de activități de achiziție auxiliare altfel decât de către o unitate de achiziții centralizate potrivit alin. (2) se realizează prin aplicarea procedurilor de atribuire reglementate de prezenta lege în cazul contractelor sectoriale de servicii.

(5) Dispozițiile prezentei legi nu sunt aplicabile în cazul în care o unitate de achiziții centralizate furnizează activități de achiziție centralizate sau un furnizor de servicii de achiziție furnizează activități de achiziție auxiliare pentru o entitate contractantă altfel decât în temeiul unui contract sectorial.

Paragraful 7

Achiziții realizate ocazional în comun

Art. 57. — (1) Două sau mai multe entități contractante pot conveni să efectueze în comun anumite achiziții specifice.

(2) În cazul în care o procedură de atribuire a unui contract sectorial este gestionată în întregime în comun, în numele și pe seama tuturor entităților contractante, acestea sunt responsabile în mod solidar pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei legi.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care o singură entitate contractantă gestionează

procedura de atribuire a unui contract sectorial, acționând atât în nume propriu, cât și în numele și pe seama celorlalte entități contractante.

(4) În cazul în care o procedură de atribuire a unui contract sectorial nu este gestionată în întregime în numele și pe seama entităților contractante, acestea sunt responsabile în mod solidar numai cu privire la activitățile efectuate în comun.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), fiecare entitate contractantă este responsabilă în mod individual pentru îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentei legi în ceea ce privește activitățile pe care le realizează în nume propriu.

Paragraful 8

Achiziții care implică entități contractante din alte state membre

Art. 58. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 47—52, entitățile contractante naționale pot acționa în comun cu entități contractante din alte state membre pentru atribuirea contractelor sectoriale în conformitate cu dispozițiile art. 59—61.

(2) Entitățile contractante naționale nu vor folosi mijloacele și instrumentele reglementate de dispozițiile art. 59—61 în scopul evitării aplicării normelor imperative naționale de drept public care, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, se aplică statutului sau activităților acestora.

Art. 59. — (1) Entitățile contractante naționale au dreptul de a utiliza activitățile de achiziție centralizate furnizate de o unitate de achiziții centralizate dintr-un alt stat membru.

(2) Furnizarea activităților de achiziție centralizate de către o unitate de achiziții centralizate dintr-un alt stat membru se realizează în conformitate cu dispozițiile legislației naționale a statului membru în care este situată unitatea de achiziții centralizate.

(3) Dispozițiile legislației naționale a statului membru în care este situată unitatea de achiziții centralizate se aplică, de asemenea, pentru:

a) atribuirea unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții;

b) încheierea unui contract subsecvent prin reluarea competiției în executarea unui acord-cadru.

(4) Entitățile contractante naționale pot, împreună cu entități contractante din alte state membre, să atribuie în comun un contract sectorial, să încheie un acord-cadru sau să administreze un sistem dinamic de achiziții, precum și, în măsura în care identitatea entităților contractante a fost prevăzută în cuprinsul invitației la o procedură concurențială de ofertare, să încheie contracte sectoriale în executarea acordului-cadru sau în cadrul sistemului dinamic de achiziții.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) și cu excepția situației în care elementele necesare sunt stabilite printr-un acord internațional încheiat între România și statul membru în cauză, entitățile contractante participante încheie un acord prin care stabilesc:

a) responsabilitățile părților și dispozițiile de drept național aplicabile;

b) aspectele de organizare internă a procedurii de atribuire, inclusiv gestionarea procedurii, repartizarea lucrărilor, produselor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate și încheierea contractelor.

Art. 60. — (1) Entitatea contractantă participantă la o achiziție sectorială realizată în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (4) nu are obligația de a aplica dispozițiile prezentei legi atunci când achiziționează lucrări, produse sau servicii care fac obiectul achiziției de la entitatea contractantă responsabilă pentru gestionarea procedurii de atribuire.

(2) Entitățile contractante participante la o achiziție sectorială realizată în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (4) pot stabili, potrivit dispozițiilor art. 59 alin. (5) lit. a), repartizarea responsabilităților specifice între acestea și pot conveni asupra aplicării legislației naționale interne a oricăruia dintre statele membre în care sunt situate entitățile contractante participante.

(3) Modul de alocare a responsabilităților și legislația națională aplicabilă se menționează în documentația de atribuire pentru contractele sectoriale atribuite în comun în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (4).

Art. 61. — (1) În cazul în care mai multe entități contractante din România și alte State Membre au înființat o entitate comună, inclusiv o grupare europeană de cooperare teritorială în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) sau o altă entitate în temeiul dreptului Uniunii Europene, entitățile contractante participante convin, prin decizie a organismului competent al entității comune, asupra aplicării dispozițiilor de drept național în materie de achiziții sectoriale ale unuia dintre următoarele state membre:

- a) statul membru în care entitatea comună își are sediul;
- b) statul membru în care entitatea comună își desfășoară activitățile.

(2) Acordul prevăzut la alin. (1) poate produce efecte pe o perioadă nedeterminată, atunci când este încorporat în actul constitutiv al entității comune, sau poate fi limitat la o perioadă determinată, anumite tipuri de contracte sau una sau mai multe atribuiri de contracte individuale.

CAPITOLUL III

Reguli generale de participare și desfășurare a procedurilor de atribuire

SECȚIUNEA 1

Operatori economici

Art. 62. — Entitățile contractante au obligația să respecte toate principiile conform art. 2 alin. (2), în mod special un tratament egal și nediscriminatoriu, și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională.

Art. 63. — (1) Entitățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile sectoriale ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi sau al restrângerii artificiale a concurenței.

(2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția sectorială ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza sau dezavantaja în mod nejustificat anumți operatori economici.

Art. 64. — (1) Entitatea contractantă precizează în documentația de atribuire reglementările obligatorii în domeniile mediului, social și al relațiilor de muncă, stabilite prin legislația adoptată la nivelul Uniunii Europene, legislația națională, prin acorduri colective sau prin tratatele, convențiile și acordurile internaționale în aceste domenii, care trebuie respectate pe parcursul executării contractului sectorial sau să indice instituțiile competente de la care operatorii economici pot obține informații detaliate privind reglementările respective.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), entitatea contractantă are totodată obligația de a solicita operatorilor economici să indice în cadrul ofertei faptul că la elaborarea acesteia au ținut cont de obligațiile relevante din domeniile mediului, social și al relațiilor de muncă.

Art. 65. — (1) Operatorii economici care, potrivit legislației statului în care sunt stabiliți, au dreptul să presteze o anumită activitate inclusă în obiectul achiziției sectoriale nu pot fi respinși numai pe motiv că, în temeiul legislației statului membru în care se atribuie contractul, sunt obligați să fie persoane fizice sau persoane juridice.

(2) În cazul contractelor sectoriale de servicii și de lucrări și al contractelor sectoriale de produse care includ și servicii sau lucrări sau operațiuni de amplasare și de instalare, entitatea contractantă poate obliga persoanele juridice sau alte entități

constituite într-o altă formă de organizare prevăzută de dispozițiile legale să indice, în cadrul ofertelor sau solicitărilor de participare, numele și calificările profesionale relevante ale persoanelor fizice responsabile cu executarea contractului în cauză.

Art. 66. — Orice operator economic are dreptul de a participa la procedura de atribuire în calitate de ofertant sau candidat, individual sau în comun cu alți operatori economici, inclusiv în forme de asociere temporară constituite în scopul participării la procedura de atribuire, subcontractant propus sau terț susținător, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 67. — (1) Entitatea contractantă nu are dreptul de a impune operatorilor economici care participă în comun la procedura de atribuire să adopte sau să constituie o anumită formă juridică pentru depunerea unei oferte sau a unei solicitări de participare.

(2) Entitatea contractantă are dreptul de a solicita operatorilor economici participanți în comun la procedura de atribuire a căror ofertă a fost desemnată câștigătoare să adopte sau să constituie o anumită formă juridică, cu condiția ca acest lucru să fi fost prevăzut în anunțul de participare și documentația de atribuire și în măsura în care o astfel de modificare este necesară pentru executarea în mod corespunzător a contractului sectorial.

(3) Entitatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentația de atribuire, atunci când este necesar și justificat din motive obiective, modul în care operatorii economici urmează să îndeplinească cerințele referitoare la capacitatea economică și financiară și capacitatea tehnică și profesională, în cazul participării în comun la procedura de atribuire, cu respectarea principiului proporționalității.

(4) Entitatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentația de atribuire anumite condiții specifice privind executarea contractului sectorial sau a acordului-cadru, în cazul în care operatorii economici participă în comun la procedura de atribuire, diferite de cele aplicabile ofertanților individuali, justificate de motive obiective și cu respectarea principiului proporționalității.

(5) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc prevederi sau cerințe standard în legătură cu modalitățile de îndeplinire de către operatorii economici care participă în comun la procedura de atribuire a cerințelor referitoare la capacitatea economică și financiară și capacitatea tehnică și profesională.

Art. 68. — (1) Entitatea contractantă solicită ofertantului sau candidatului să precizeze în ofertă ori solicitarea de participare partea/părțile din contract pe care urmează să le subcontracteze și datele de identificare ale subcontractanților propuși.

(2) Subcontractanții propuși trebuie să respecte aceleași obligații ca și ofertanții, în domeniul mediului, social și al relațiilor de muncă, stabilite prin legislația adoptată la nivelul Uniunii Europene, legislația națională, prin acorduri colective sau prin tratatele și acordurile internaționale în aceste domenii, prevăzute în documentația de atribuire.

SECȚIUNEA a 2-a

Contracte rezervate

Art. 69. — (1) Entitatea contractantă poate rezerva dreptul de participare la procedura de atribuire doar unităților protejate autorizate conform Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și întreprinderilor sociale de inserție prevăzute de Legea nr. 219/2015 privind economia socială.

(2) În anunțul/invitația de participare entitatea contractantă precizează explicit prezentul articol ca temei legal al procedurii de atribuire.

SECȚIUNEA a 3-a

Confidențialitate

Art. 70. — (1) Fără a aduce atingere celorlalte prevederi ale prezentei legi sau dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public ori ale altor acte normative care reglementează activitatea entității contractante, entitatea contractantă are obligația de a nu dezvălui informațiile transmise de operatorii economici indicate de aceștia ca fiind confidențiale, inclusiv secrete tehnice sau comerciale și elementele confidențiale ale ofertelor.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu afectează obligațiile entității contractante prevăzute la art. 155 și art. 227—229 în legătură cu transmiterea spre publicare a anunțului de atribuire și, respectiv, comunicarea rezultatului procedurii de atribuire către candidați/ofertanți.

(3) Entitatea contractantă poate impune operatorilor economici anumite cerințe în vederea protejării caracterului confidențial al informațiilor pe care aceasta le pune la dispoziție pe durata întregii proceduri de atribuire, inclusiv informațiile puse la dispoziție în cadrul funcționării unui sistem de calificare, potrivit prevederilor art. 175, indiferent dacă acesta a făcut sau nu obiectul unui anunț privind existența unui sistem de calificare utilizat ca modalitate de invitare la o procedură concurențială de ofertare.

SECȚIUNEA a 4-a

Reguli de evitare a conflictului de interese

Art. 71. — Pe parcursul aplicării procedurii de atribuire, entitatea contractantă are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni, identifica și remedia situațiile de conflict de interese, în scopul evitării denaturării concurenței și al asigurării tratamentului egal pentru toți operatorii economici.

Art. 72. — În sensul prezentei legi, prin *conflict de interese* se înțelege orice situație în care personalul entității contractante sau al unui furnizor de servicii de achiziție care acționează în numele entității contractante care sunt implicați în desfășurarea procedurii de atribuire sau care pot influența rezultatul acesteia au, în mod direct sau indirect, un interes financiar, economic sau un alt interes personal, care ar putea fi perceput ca element care compromite imparțialitatea sau independența lor în contextul procedurii de atribuire.

Art. 73. — (1) Reprezintă situații potențial generatoare de conflict de interese orice situații care ar putea duce la apariția unui conflict de interese în sensul art. 72, cum ar fi următoarele, reglementate cu titlu exemplificativ:

a) participarea în procesul de verificare/evaluare a solicitărilor de participare/ofertelor a persoanelor care dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al unuia dintre ofertanți/candidați, terți susținători sau subcontractanți propuși ori a persoanelor care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al unuia dintre ofertanți/candidați, terți susținători sau subcontractanți propuși;

b) participarea în procesul de verificare/evaluare a solicitărilor de participare/ofertelor a unei persoane care este soț/soție, rudă sau afin, până la gradul al doilea inclusiv, cu persoane care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al unuia dintre ofertanți/candidați, terți susținători ori subcontractanți propuși;

c) participarea în procesul de verificare/evaluare a solicitărilor de participare/ofertelor a unei persoane despre care se constată sau cu privire la care există indicii rezonabile/informații concrete că poate avea, direct sau indirect, un interes personal, financiar, economic ori de altă natură, sau se află într-o altă situație de natură să îi afecteze independența și imparțialitatea pe parcursul procesului de evaluare;

d) situația în care ofertantul individual/ofertantul asociat/candidatul/subcontractantul propus/terțul susținător are drept membri în cadrul consiliului de administrație/organului de conducere sau de supervizare și/sau are acționari ori asociați semnificativi persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care se află în relații comerciale cu persoane cu funcții de decizie în cadrul entității contractante sau al furnizorului de servicii de achiziție implicat în procedura de atribuire;

e) situația în care ofertantul/candidatul a nominalizat printre principalele persoane desemnate pentru executarea contractului persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care se află în relații comerciale cu persoane cu funcții de decizie în cadrul entității contractante sau al furnizorului de servicii de achiziție implicat în procedura de atribuire.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. d), prin *acționar* sau *asociat semnificativ* se înțelege persoana care exercită drepturi aferente unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social sau îi conferă deținătorului cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală.

Art. 74. — Ofertantul declarat câștigător cu care entitatea contractantă a încheiat contractul sectorial nu are dreptul de a angaja sau încheia orice alte înțelegeri privind prestarea de servicii, direct sau indirect, în scopul îndeplinirii contractului sectorial, cu persoane fizice sau juridice care au fost implicate în procesul de verificare/evaluare a solicitărilor de participare/ofertelor depuse în cadrul unei proceduri de atribuire sau angajați/foști angajați ai entității contractante sau ai furnizorului de servicii de achiziție implicat în procedura de atribuire cu care entitatea contractantă/furnizorul de servicii de achiziție implicat în procedura de atribuire a încetat relațiile contractuale ulterior atribuirii contractului sectorial, pe parcursul unei perioade de cel puțin 12 luni de la încheierea contractului, sub sancțiunea rezoluțiunii ori rezilierii de drept a contractului respectiv.

Art. 75. — (1) În cazul în care entitatea contractantă identifică o situație potențial generatoare de conflict de interese în sensul art. 72, aceasta are obligația de a întreprinde orice demersuri necesare pentru a stabili dacă situația respectivă reprezintă o situație de conflict de interese și de a prezenta candidatului/ofertantului aflat în respectiva situație o expunere a motivelor care, în opinia entității contractante, sunt de natură să ducă la un conflict de interese.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), entitatea contractantă va solicita candidatului/ofertantului transmiterea punctului său de vedere cu privire la respectiva situație.

(3) În cazul în care, în urma aplicării dispozițiilor alin. (1) și (2), entitatea contractantă stabilește că există un conflict de interese, adoptă măsurile necesare pentru eliminarea circumstanțelor care au generat conflictul de interese, dispunând măsuri precum: înlocuirea persoanelor responsabile cu evaluarea ofertelor, atunci când le este afectată imparțialitatea, acolo unde este posibil, sau eliminarea ofertantului/candidatului aflat în relație cu persoanele cu funcții de decizie din cadrul entității contractante.

Art. 76. — (1) Entitatea contractantă precizează în documentația de atribuire numele persoanelor ce dețin funcții de decizie în cadrul entității contractante sau al furnizorului de servicii de achiziție implicat în procedura de atribuire.

(2) Entitatea contractantă publică prin mijloace electronice denumirea și datele de identificare ale ofertantului/candidatului/subcontractantului propus/terțului susținător, în termen de maximum 5 zile de la expirarea termenului-limită de depunere a solicitărilor de participare/ofertelor, cu excepția persoanelor fizice, în cazul cărora se publică doar numele.

Art. 77. — Entitățile contractante, altele decât cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b), pot stabili reguli proprii de evitare a conflictului de interese, astfel încât să asigure respectarea principiilor prevăzute art. 2 alin. (2).

SECȚIUNEA a 5-a

Reguli aplicabile comunicărilor

Art. 78. — (1) Orice comunicare, solicitare, informare, notificare și altele asemenea, prevăzute de prezenta lege, sunt transmise în scris, prin mijloace electronice de comunicare sau, ca excepție, prin alte mijloace decât cele electronice.

(2) Instrumentele și dispozitivele utilizate pentru comunicarea prin mijloace electronice, precum și caracteristicile tehnice ale acestora trebuie să fie nediscriminatorii, disponibile cu caracter general, trebuie să asigure interoperabilitatea cu produsele de uz general în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor și să nu limiteze accesul operatorilor economici la procedura de atribuire.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), comunicarea verbală poate fi utilizată pentru alte comunicări decât cele privind elementele esențiale ale unei proceduri de atribuire, cu condiția consemnării în scris a principalelor elemente ale conținutului comunicării verbale, cu condiția respectării principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

(4) În sensul dispozițiilor alin. (3), elementele esențiale ale procedurii de atribuire includ documentele achiziției, solicitările de participare, confirmările interesului și ofertele.

(5) Conținutul comunicărilor verbale cu ofertanții care ar putea avea un impact semnificativ asupra conținutului și evaluării ofertelor se consemnează prin mijloace corespunzătoare, cum ar fi minute, înregistrări audio sau sinteze ale principalelor elemente ale comunicării.

Art. 79. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a asigura protejarea integrității datelor și a confidențialității ofertelor și a solicitărilor de participare în cadrul tuturor operațiunilor de comunicare, transmitere și stocare a informațiilor.

(2) Conținutul ofertelor și al solicitărilor de participare, precum și cel al planurilor/proiectelor în cazul concursurilor de soluții este confidențial până la data stabilită pentru deschiderea acestora.

(3) Entitatea contractantă ia cunoștință de conținutul ofertelor, al solicitărilor de participare sau al planurilor/proiectelor în cazul concursurilor de soluții numai de la data stabilită pentru deschiderea acestora.

Art. 80. — (1) Entitatea contractantă are dreptul, dacă este necesar, să impună utilizarea unor instrumente și dispozitive care nu sunt disponibile cu caracter general, cu condiția să ofere mijloace alternative de acces.

(2) Entitatea contractantă oferă mijloace alternative de acces adecvate dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) oferă acces direct, liber, complet și gratuit, prin mijloace electronice, la instrumentele și dispozitivele prevăzute la alin. (1) de la data publicării invitației la procedura concurențială de ofertare/invitației pentru confirmarea interesului; în cuprinsul anunțului de participare se specifică adresa de internet la care sunt accesibile aceste instrumente și dispozitive;

b) asigură că operatorii economici care nu au acces la instrumentele și dispozitivele prevăzute la alin. (1) și nici posibilitatea de a le obține în termenele stabilite, cu condiția ca lipsa accesului să nu poată fi atribuită operatorului economic în cauză, pot avea acces la procedura de atribuire prin utilizarea unor dispozitive provizorii puse la dispoziție cu titlu gratuit online;

c) asigură disponibilitatea unei metode alternative pentru depunerea electronică a ofertelor.

Art. 81. — Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc, cu luarea în considerare a progresului tehnologic, următoarele:

a) situațiile și condițiile în care este permisă folosirea altor mijloace de comunicare decât cele electronice;

b) regulile și cerințele care trebuie îndeplinite de dispozitivele și instrumentele utilizate în legătură cu transmiterea și primirea ofertelor, a solicitărilor de participare sau a planurilor/proiectelor în cazul concursurilor de soluții, inclusiv situațiile și condițiile în care poate fi solicitată sau este necesară utilizarea semnăturii electronice extinse, precum și modalitățile de implementare a acestora;

c) utilizarea unor standarde tehnice specifice în vederea asigurării interoperabilității instrumentelor și dispozitivelor utilizate pentru comunicarea electronică.

CAPITOLUL IV

Modalitățile de atribuire

SECȚIUNEA 1

Procedurile de atribuire

Paragraful 1

Aplicarea procedurilor de atribuire

Art. 82. — (1) Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la art. 12 alin. (1), sunt următoarele:

- a) licitația deschisă;
- b) licitația restrânsă;
- c) negocierea competitivă;
- d) dialogul competitiv;
- e) parteneriatul pentru inovare;
- f) negocierea fără invitație prealabilă la procedura concurențială de ofertare;
- g) concursul de soluții;
- h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;
- i) procedura simplificată.

(2) Entitatea contractantă atribuie contractele sectoriale/acordurile-cadru în cazul în care valoarea estimată este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 12 alin. (1) prin aplicarea procedurilor de licitație deschisă, licitație restrânsă, negociere competitivă sau dialog competitiv.

(3) Entitatea contractantă are dreptul de a aplica parteneriatul pentru inovare exclusiv în condițiile prevăzute la art. 108—116.

(4) Entitatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare exclusiv în cazurile și condițiile prevăzute la art. 117.

(5) Entitatea contractantă are dreptul de a organiza un concurs de soluții exclusiv în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. i) și art. 118—123.

(6) Entitatea contractantă atribuie contractele de achiziție publică/acordurile-cadru având ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice în condițiile prevăzute la art. 124 și 125.

Art. 83. — (1) Invitația la procedura concurențială de ofertare se poate face prin unul dintre următoarele mijloace:

a) printr-un anunț orientativ periodic, în conformitate cu prevederile art. 152, în cazul în care contractul sectorial este atribuit prin licitație restrânsă sau negociere competitivă;

b) printr-un anunț privind existența unui sistem de calificare, în conformitate cu prevederile art. 153, în cazul în care contractul sectorial este atribuit prin licitație restrânsă sau

negociere competitivă, ori în cadrul unui dialog competitiv sau al unui parteneriat pentru inovare;

c) printr-un anunț de participare, în conformitate cu prevederile art. 154, în cazul în care contractul sectorial este atribuit prin oricare dintre procedurile reglementate de prezenta lege.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), operatorii economici care și-au manifestat interesul în urma publicării anunțului orientativ periodic sunt invitați ulterior să își confirme interesul în scris prin intermediul unei invitații pentru confirmarea interesului, în conformitate cu prevederile art. 161.

Paragraful 2
Licitația deschisă

Art. 84. — În cadrul procedurii de licitație deschisă, orice operator economic are dreptul de a depune ofertă în urma publicării unui anunț de participare.

Art. 85. — Licitația deschisă se inițiază prin transmiterea spre publicare a unui anunț de participare, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) lit. c) și art. 154 alin. (3), prin care entitatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea de oferte.

Art. 86. — (1) Procedura de licitație deschisă se desfășoară, de regulă, într-o singură etapă.

(2) Entitatea contractantă are dreptul de a decide organizarea unei etape finale de licitație electronică, caz în care are obligația de a preciza această decizie în anunțul de participare și în documentația de atribuire.

Art. 87. — (1) Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și data-limită de depunere a ofertelor este de cel puțin 35 de zile.

(2) În cazul în care entitatea contractantă a publicat un anunț orientativ periodic care nu a fost utilizat în sine ca mijloc de invitație la procedura concurențială de ofertare, aceasta are dreptul de a reduce perioada prevăzută la alin. (1) la cel puțin 15 zile dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) anunțul menționat la partea introductivă a prezentului alineat a inclus, pe lângă informațiile obligatorii, și pe cele suplimentare care trebuie incluse într-un anunț orientativ periodic utilizat în sine ca mijloc de invitație la procedura concurențială de ofertare, în măsura în care informațiile din urmă erau disponibile la momentul publicării lui;

b) anunțul orientativ periodic a fost transmis spre publicare cu o perioadă cuprinsă între 35 de zile și 12 luni înainte de data transmiterii anunțului de participare.

(3) În cazul în care o situație de urgență survenită în urma unor evenimente care nu puteau fi prevăzute de către entitatea contractantă și care nu sunt imputabile acesteia face imposibilă de respectat perioada prevăzută la alin. (1), entitatea contractantă poate stabili o perioadă redusă pentru depunerea ofertelor, care nu poate fi mai mică de 15 zile de la data transmiterii spre publicare a anunțului de participare, cu condiția demonstrării în mod corespunzător a respectivei situații de urgență.

(4) Entitatea contractantă are dreptul de a reduce cu 5 zile perioada pentru depunerea ofertelor prevăzută la alin. (1) în cazul în care acceptă depunerea ofertelor prin mijloace electronice, în condițiile prezentei legi.

Art. 88. — Ofertantul depune oferta elaborată în conformitate cu informațiile și cerințele prevăzute în documentația de atribuire, însoțită de DUAE sau alte documente solicitate prin care ofertantul furnizează informații privind îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă.

Paragraful 3
Licitația restrânsă

Art. 89. — În cadrul procedurii de licitație restrânsă, orice operator economic are dreptul de a depune o solicitare de participare ca răspuns la o invitație la procedura concurențială de ofertare, urmând ca numai candidații care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă să aibă dreptul de a depune oferta în etapa ulterioară.

Art. 90. — Licitația restrânsă se inițiază prin transmiterea spre publicare a unei invitații la procedura concurențială de ofertare, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) lit. a)—c) și art. 156, prin care entitatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea de solicitări de participare, însoțite de DUAE sau alte documente prin care operatorul economic furnizează informații privind îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă.

Art. 91. — (1) Procedura de licitație restrânsă se desfășoară, de regulă, în două etape obligatorii:

a) etapa depunerii solicitărilor de participare și a selectării candidaților prin aplicarea criteriilor de calificare și selecție;

b) etapa depunerii ofertelor de către candidații selectați în cadrul primei etape și a evaluării acestora prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare.

(2) În etapa prevăzută la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă are dreptul de a limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție și care vor fi invitați să depună oferte în etapa a doua, cu condiția să fie asigurat un anumit număr minim de candidați.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a indica în invitația la procedura concurențială de ofertare criteriile sau regulile obiective și nediscriminatorii pe care intenționează să le aplice, numărul minim de candidați pe care intenționează să îi invite să depună oferte în etapa a doua a procedurii și, dacă este cazul, numărul maxim.

(4) Numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (2) trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală și, în orice situație, nu poate fi mai mic de 5.

(5) Atunci când selectează candidații, entitatea contractantă are obligația de a aplica numai criteriile de calificare și selecție prevăzute în invitația la procedura concurențială de ofertare.

(6) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților selectați o invitație de participare la etapa a doua.

(7) Entitatea contractantă are obligația de a invita în etapa a doua un număr de candidați cel puțin egal cu numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4).

(8) În cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție este mai mic decât numărul minim indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4), entitatea contractantă are dreptul de a opta între a continua procedura de atribuire numai cu acel candidat/acei candidați care îndeplinește/îndeplinesc cerințele solicitate și a anula procedura, în condițiile prevăzute la art. 226.

(9) Entitatea contractantă nu are dreptul de a invita în etapa a doua un operator economic care nu a depus o solicitare de participare în prima etapă sau nu a îndeplinit criteriile de calificare și selecție.

(10) Entitatea contractantă are dreptul de a decide organizarea unei etape finale de licitație electronică, caz în care are obligația de a preciza această decizie în invitația la procedura concurențială de ofertare și în documentația de atribuire.

Art. 92. — (1) Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau, după caz, data trimiterii invitației pentru

confirmarea interesului, și data-limită de depunere a solicitărilor de participare este de cel puțin 30 de zile și în niciun caz nu poate fi mai mică de 15 zile.

(2) Termenul-limită pentru primirea ofertelor poate fi stabilit de comun acord între entitatea contractantă și candidații selectați, asigurându-se ca toți candidații selectați să aibă la dispoziție același termen pentru pregătirea și transmiterea ofertelor.

(3) În lipsa unui acord cu privire la termenul-limită pentru primirea ofertelor, stabilit în conformitate cu alin. (2), acesta este de cel puțin 10 zile de la data la care a fost trimisă invitația de participare la etapa a doua a procedurii de atribuire.

*Paragraful 4
Negocierea competitivă*

Art. 93. — În cadrul procedurii de negociere competitivă, orice operator economic are dreptul de a depune o solicitare de participare ca răspuns la o invitație la procedura concurențială de ofertare, urmând ca numai candidații care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă să aibă dreptul de a depune oferte inițiale în etapa ulterioară, pe baza cărora entitatea contractantă va derula negocieri în vederea îmbunătățirii acestora.

Art. 94. — Negocierea competitivă se inițiază prin transmiterea spre publicare a unei invitații la procedura concurențială de ofertare, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) lit. a)—c) și art. 156, prin care entitatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea de solicitări de participare în vederea furnizării informațiilor și documentelor pentru calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă.

Art. 95. — (1) Procedura de negociere competitivă se desfășoară, de regulă, în două etape:

a) etapa depunerii solicitărilor de participare și a selectării candidaților prin aplicarea criteriilor de calificare și selecție;

b) etapa depunerii ofertelor inițiale de către candidații selectați în cadrul primei etape și a evaluării conformității acestora cu cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 96 alin. (2) și negocierile în vederea îmbunătățirii ofertelor inițiale, a depunerii ofertelor finale și a evaluării acestora, prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare.

(2) În etapa prevăzută la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă are dreptul de a limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție și care vor fi invitați să depună oferte inițiale, cu condiția să fie asigurat un număr de minimum 3 candidați.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a indica în invitația la procedura concurențială de ofertare criteriile sau regulile obiective și nediscriminatorii pe care intenționează să le aplice, numărul minim de candidați pe care intenționează să îi invite să depună oferte inițiale în etapa a doua a procedurii și, dacă este cazul, numărul maxim.

(4) Numărul minim de candidați indicat în anunțul de participare conform dispozițiilor alin. (3) trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală cu condiția să fie asigurat un număr de minimum 3 candidați.

(5) Atunci când selectează candidații, entitatea contractantă are obligația de a aplica numai criteriile de selecție prevăzute în invitația la procedura concurențială de ofertare.

(6) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților selectați o invitație de participare la etapa a doua.

(7) Entitatea contractantă are obligația de a invita în etapa a doua un număr de candidați cel puțin egal cu numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4).

(8) În cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție este mai mic decât numărul minim indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare

conform dispozițiilor alin. (4), entitatea contractantă are dreptul de a opta între a continua procedura de atribuire numai cu acel candidat/acei candidați care îndeplinește/îndeplinesc cerințele solicitate și a anula procedura, în condițiile prevăzute la art. 226.

(9) Entitatea contractantă nu are dreptul de a invita în etapa a doua un ofertant/candidat care nu a depus o solicitare de participare în prima etapă sau nu a îndeplinit criteriile de calificare și selecție.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (1), entitatea contractantă poate atribui contractul sectorial/acordul-cadru pe baza ofertelor inițiale, fără parcurgerea negocierii prevăzute la alin. (1) lit. b), în cazul în care și-a rezervat această posibilitate prin invitația la procedura concurențială de ofertare.

(11) Entitatea contractantă are dreptul de a decide organizarea unei etape finale de licitație electronică, caz în care are obligația de a preciza această decizie în invitația la procedura concurențială de ofertare și în documentația de atribuire.

Art. 96. — (1) În cuprinsul documentației de atribuire, entitatea contractantă definește obiectul achiziției sectoriale prin descrierea necesităților entității contractante și a specificațiilor tehnice solicitate pentru produsele, lucrările sau serviciile care urmează a fi achiziționate și stabilește criteriul de atribuire și factorii de evaluare.

(2) În cadrul descrierii elementelor prevăzute la alin. (1), entitatea contractantă stabilește care sunt cerințele minime pe care ofertele trebuie să le îndeplinească.

(3) Informațiile furnizate prin documentația de atribuire trebuie să fie suficient de precise pentru a permite operatorilor economici să determine natura și obiectul general al achiziției sectoriale și, pe baza acestora, să decidă transmiterea unei solicitări de participare sau neparticiparea la procedura de atribuire.

Art. 97. — (1) Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau, după caz, data trimiterii invitației pentru confirmarea interesului, dacă se utilizează un anunț orientativ periodic ca mijloc de invitare la procedura negocierii competitive și data-limită de depunere a solicitărilor de participare este de cel puțin 30 de zile și nu poate fi în niciun caz mai mică de 15 zile.

(2) Termenul-limită pentru primirea ofertelor poate fi stabilit de comun acord între entitatea contractantă și candidații selectați, asigurându-se ca toți candidații selectați să aibă la dispoziție același termen pentru pregătirea și transmiterea ofertelor.

(3) În lipsa unui acord cu privire la termenul-limită pentru primirea ofertelor, stabilit în conformitate cu alin. (2), acesta este de cel puțin 10 zile de la data la care a fost trimisă invitația de participare la etapa a doua a procedurii de atribuire.

Art. 98. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 95 alin. (10), entitatea contractantă negociază cu ofertanții ofertele inițiale și toate ofertele ulterioare depuse de aceștia, cu excepția ofertelor finale, în vederea îmbunătățirii conținutului acestora.

(2) Cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 96 alin. (2), criteriul de atribuire și factorii de evaluare nu pot face obiect al negocierilor.

(3) Pe durata negocierilor, entitatea contractantă are obligația de a asigura respectarea principiului tratamentului egal și de a nu furniza informații într-o manieră discriminatorie, care ar putea crea unuia/unora dintre ofertanți un avantaj în raport cu ceilalți.

(4) Entitatea contractantă informează în scris toți ofertanții ale căror oferte nu au fost eliminate din competiție potrivit alin. (8) și (9) în legătură cu orice modificări ale documentației de atribuire, cu excepția prevederilor referitoare la cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 96 alin. (2), care nu pot fi modificate.

(5) În urma modificărilor prevăzute la alin. (4), entitatea contractantă acordă o perioadă suficientă ofertanților pentru

îmbunătățirea ofertelor și retransmiterea ofertelor îmbunătățite, dacă este cazul.

(6) Entitatea contractantă are obligația de a nu dezvălui celorlalți participanți informații confidențiale comunicate de un candidat sau ofertant care participă la negocieri, fără acordul scris al acestuia.

(7) Acordul prevăzut la alin. (6) nu poate fi exprimat cu caracter general, ci este exprimat cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații confidențiale.

(8) Entitatea contractantă are dreptul de a desfășura negocierile în runde succesive, cu scopul de a reduce numărul de oferte care urmează să fie negociate.

(9) Reducerea numărului de oferte potrivit dispozițiilor alin. (8) se realizează numai pe baza factorilor de evaluare stabiliți prin invitația la procedura concurențială de ofertare sau documentația de atribuire.

(10) Aplicarea opțiunii prevăzute la alin. (8) trebuie indicată de entitatea contractantă în cadrul invitației la procedura concurențială de ofertare sau documentației de atribuire.

(11) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să încheie negocierile, aceasta îi informează pe ofertanții rămași în competiție și stabilește un termen pentru depunerea unor oferte noi sau revizuite, care reprezintă ofertele finale.

(12) Entitatea contractantă verifică dacă ofertele finale prevăzute la alin. (11) respectă cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 96 alin. (2) și celelalte cerințe prevăzute în documentația de atribuire, evaluează ofertele finale și atribuie contractul pe baza criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare.

Paragraful 5

Dialogul competitiv

Art. 99. — În cadrul procedurii de dialog competitiv, orice operator economic are dreptul de a depune o solicitare de participare în urma publicării unui anunț de participare sau a unui anunț privind existența unui sistem de calificare, urmând ca numai candidații care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă să aibă dreptul de a participa la etapa de dialog, iar candidații rămași la sfârșitul etapei de dialog au dreptul de a depune oferte finale.

Art. 100. — Procedura de dialog competitiv se inițiază prin transmiterea spre publicare a unui anunț de participare sau a unui anunț privind existența unui sistem de calificare, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) lit. b) sau c) și art. 156 prin care entitatea contractantă solicită operatorilor economici depunerea de solicitări de participare în vederea furnizării informațiilor și documentelor pentru calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă.

Art. 101. — (1) Procedura de dialog competitiv se desfășoară, de regulă, în 3 etape:

a) etapa depunerii solicitărilor de participare și a selectării candidaților prin aplicarea criteriilor de calificare și selecție;

b) etapa dialogului cu candidații selectați, în vederea identificării soluției/soluțiilor apte să răspundă necesităților entității contractante și pe baza căreia/căroră se vor depune ofertele finale;

c) etapa depunerii ofertelor finale de către candidații rămași în urma etapei de dialog și a evaluării acestora prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare.

(2) În etapa prevăzută la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă are dreptul de a limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție și care vor fi invitați să depună oferte în etapa de dialog, cu condiția să fie asigurat un anumit număr minim de candidați.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a indica în anunțul de participare criteriile sau regulile obiective și nediscriminatorii pe care intenționează să le aplice, numărul minim de candidați

pe care intenționează să îi invite în etapa a doua a procedurii și, dacă este cazul, numărul maxim.

(4) Numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (3) trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală și, în orice situație, nu poate fi mai mic de 3.

(5) Atunci când selectează candidații, entitatea contractantă are obligația de a aplica numai criteriile de calificare și selecție prevăzute în documentația de atribuire.

(6) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților selectați o invitație de participare la etapa a doua.

(7) Entitatea contractantă are obligația de a invita în etapa a doua un număr de candidați cel puțin egal cu numărul minim de candidați indicat în anunțul de participare conform dispozițiilor alin. (4).

(8) În cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție este mai mic decât numărul minim indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4), entitatea contractantă are dreptul de a opta între a continua procedura de atribuire numai cu acel candidat/acei candidați care îndeplinește/îndeplinesc cerințele solicitate și a anula procedura, în condițiile prevăzute la art. 226.

(9) Entitatea contractantă nu are dreptul de a invita în etapa a doua un operator economic care nu a depus o solicitare de participare în prima etapă sau nu a fost selectat.

(10) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. b), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților rămași în competiție o invitație de depunere a ofertelor finale.

Art. 102. — Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau, după caz, data trimiterii invitației pentru confirmarea interesului, dacă se utilizează un anunț orientativ periodic ca mijloc de invitare la procedura negocierii competitive și data-limită de depunere a solicitărilor de participare este de cel puțin 30 de zile și nu poate fi în niciun caz mai mică de 15 zile.

Art. 103. — (1) Entitatea contractantă își stabilește și definește necesitățile și cerințele prin anunțul de participare și/sau printr-un document descriptiv.

(2) Entitatea contractantă stabilește și definește în cadrul anunțului de participare și/sau al documentului descriptiv prevăzut la alin. (1) criteriul de atribuire și factorii de evaluare aleși, precum și un termen orientativ pentru desfășurarea procedurii de atribuire.

(3) Criteriile de atribuire utilizate în cazul procedurii de dialog competitiv sunt cel mai bun raport calitate-preț sau cel mai bun raport calitate-cost prevăzute la art. 209 alin. (3) lit. c) și d).

Art. 104. — (1) Entitatea contractantă desfășoară etapa dialogului cu fiecare candidat selectat în parte, în scopul identificării și definirii celor mai bune mijloace pentru satisfacerea necesităților sale.

(2) Numai candidații selectați de entitatea contractantă în urma finalizării etapei prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. a) pot participa la etapa dialogului.

(3) În cadrul dialogului, entitatea contractantă și candidații selectați pot discuta toate aspectele referitoare la achiziție.

(4) Pe durata dialogului, entitatea contractantă are obligația de a asigura respectarea principiului tratamentului egal și de a nu furniza informații într-o manieră discriminatorie, care ar putea crea unuia/unora dintre participanți un avantaj în raport cu ceilalți.

(5) Entitatea contractantă are obligația de a nu dezvălui celorlalți candidați soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un candidat care participă la dialog, fără acordul scris al acestuia.

(6) Acordul prevăzut la alin. (5) nu poate fi exprimat cu caracter general, ci este exprimat cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații confidențiale.

Art. 105. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a desfășura dialogul în runde succesive, cu scopul de a reduce numărul de soluții care urmează să fie discutate în etapa dialogului.

(2) Reducerea numărului de soluții potrivit dispozițiilor alin. (1) se realizează numai pe baza factorilor de evaluare stabiliți prin anunțul de participare și/sau documentul descriptiv prevăzut la art. 103 alin. (1).

(3) Aplicarea opțiunii prevăzute la alin. (1) trebuie indicată de entitatea contractantă în cadrul anunțului de participare și/sau al documentului descriptiv prevăzut la art. 103 alin. (1).

(4) Entitatea contractantă continuă dialogul până când este în măsură să identifice soluția/soluțiile apte să satisfacă necesitățile sale.

(5) După ce a declarat încheiată etapa dialogului și a informat în acest sens candidații rămași în competiție, entitatea contractantă îi invită pe fiecare dintre aceștia să depună ofertele finale pe baza soluției sau soluțiilor prezentate și specificate în cursul dialogului.

(6) Ofertele finale prevăzute la alin. (5) cuprind toate elementele solicitate și necesare pentru realizarea proiectului.

(7) Entitatea contractantă are dreptul de a solicita clarificări, precizări și îmbunătățiri ale ofertelor finale.

(8) Clarificările, precizările și îmbunătățirile prevăzute la alin. (7), precum și orice informații suplimentare transmise de ofertant nu pot să conducă la modificarea elementelor esențiale ale procedurii de atribuire, inclusiv ale necesităților și cerințelor stabilite în anunțul de participare și/sau documentul descriptiv prevăzut la art. 103 alin. (1), în cazul în care modificarea acestor elemente, necesități și cerințe este susceptibilă a denatura concurența sau a avea un efect discriminatoriu.

Art. 106. — (1) Entitatea contractantă evaluează ofertele primite pe baza criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți prin anunțul de participare și/sau în documentul descriptiv prevăzut la art. 103 alin. (1).

(2) La solicitarea entității contractante, se pot desfășura negocieri cu ofertantul a căruia ofertă finală a fost desemnată ca prezentând cel mai bun raport calitate-preț în urma aplicării factorilor de evaluare stabiliți de entitatea contractantă, având ca obiect confirmarea angajamentelor financiare sau a altor termeni sau condiții incluse în ofertă în vederea stabilirii clauzelor contractului, cu condiția ca aceste negocieri să nu conducă la modificări substanțiale ale aspectelor esențiale ale ofertei sau ale achiziției sectoriale, inclusiv ale necesităților și cerințelor stabilite prin anunțul de participare și/sau documentul descriptiv prevăzut la art. 103 alin. (1) și să nu riște să denatureze concurența sau să conducă la discriminare.

Art. 107. — Entitatea contractantă poate prevedea prime sau plăți pentru participanții la dialog în condițiile stabilite prin documentele achiziției.

Paragraful 6

Parteneriatul pentru inovare

Art. 108. — În cadrul parteneriatului pentru inovare, orice operator economic are dreptul de a depune o solicitare de participare în urma publicării unui anunț de participare sau a unui anunț privind existența unui sistem de calificare, urmând ca numai candidații care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă să aibă dreptul de a depune oferte inițiale în etapa ulterioară, pe baza cărora entitatea contractantă va derula negocieri în vederea îmbunătățirii acestora.

Art. 109. — Parteneriatul pentru inovare se inițiază prin transmiterea spre publicare a unui anunț de participare sau a unui anunț privind existența unui sistem de calificare, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) lit. b) sau c) și art. 155, prin care entitatea contractantă solicită operatorilor

economici depunerea de solicitări de participare în vederea furnizării informațiilor și documentelor pentru calificare și selecție stabilite de entitatea contractantă.

Art. 110. — (1) Parteneriatul pentru inovare se desfășoară în 3 etape:

a) etapa depunerii solicitărilor de participare și a selectării candidaților, prin aplicarea criteriilor de calificare și selecție;

b) etapa depunerii ofertelor inițiale de către candidații selectați în cadrul primei etape și a evaluării conformității acestora cu cerințele stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 111 alin. (3);

c) etapa negocierilor în vederea îmbunătățirii ofertelor inițiale, a depunerii ofertelor finale și a evaluării acestora, prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare.

(2) Entitatea contractantă are dreptul de a limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție și care vor fi invitați să depună oferte inițiale, cu condiția să fie asigurat un anumit număr minim de candidați.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a indica în invitația la procedura concurențială de ofertare criteriile de selecție și regulile obiective și nediscriminatorii pe care intenționează să le aplice pentru selecția candidaților, numărul minim de candidați pe care intenționează să-i invite în etapa a doua a procedurii și, după caz, numărul maxim.

(4) Numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (3) trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală și, în orice situație, nu poate fi mai mic de 3.

(5) Atunci când selectează candidații, entitatea contractantă are obligația de a aplica numai criteriile de calificare și selecție prevăzute în invitația la procedura concurențială de ofertare.

(6) În etapa prevăzută la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă are dreptul de a limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție și care vor fi invitați să depună oferte inițiale, cu condiția să fie asigurat un număr minim de candidați.

(7) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. a), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților selectați o invitație de participare la etapa a doua.

(8) Entitatea contractantă are obligația de a invita în etapa a doua cel puțin un număr de candidați egal cu numărul minim de candidați indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4).

(9) În cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție este mai mic decât numărul minim indicat în invitația la procedura concurențială de ofertare conform dispozițiilor alin. (4), entitatea contractantă are dreptul de a opta între a continua procedura de atribuire numai cu acel candidat/acei candidați care îndeplinește/îndeplinesc cerințele solicitate sau de a anula procedura, în condițiile prevăzute la art. 226.

(10) În urma finalizării etapei prevăzute la alin. (1) lit. b), entitatea contractantă transmite simultan tuturor candidaților o invitație de participare la etapa a treia a procedurii de atribuire.

Art. 111. — (1) Entitatea contractantă aplică parteneriatul pentru inovare atunci când identifică necesitatea dezvoltării și achiziției ulterioare a unui produs, serviciu sau a unor lucrări inovatoare, necesitate care nu poate fi satisfăcută de soluțiile disponibile pe piață la un anumit moment.

(2) În cuprinsul documentației de atribuire, entitatea contractantă descrie necesitățile cu privire la produsul, serviciul sau lucrările inovatoare care nu pot fi satisfăcute prin achiziția produselor, serviciilor sau lucrărilor disponibile pe piață la acel moment.

(3) În cadrul descrierii elementelor prevăzute la alin. (2), entitatea contractantă stabilește care sunt cerințele minime în legătură cu acestea pe care ofertele trebuie să le îndeplinească.

(4) Informațiile furnizate prin documentele achiziției trebuie să fie suficient de precise pentru a permite operatorilor economici să determine natura și obiectul soluției solicitate și, pe baza acestora, să decidă transmiterea unei solicitări de participare sau neparticiparea la procedura de atribuire.

(5) Entitatea contractantă poate decide să implementeze parteneriatul pentru inovare cu un singur partener sau cu mai mulți parteneri care desfășoară separat activități de cercetare și dezvoltare.

(6) Criteriile de atribuire utilizate în cazul parteneriatului pentru inovare sunt cel mai bun raport calitate-preț sau cel mai bun raport calitate-cost, prevăzute la art. 209 alin. (3) lit. c) și d).

Art. 112. — Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și data-limită de depunere a solicitărilor de participare este de cel puțin 30 de zile și nu poate fi în niciun caz mai mică de 15 zile.

Art. 113. — Parteneriatul pentru inovare are ca scop dezvoltarea unui produs, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare și achiziția ulterioară a produselor, serviciilor sau lucrărilor rezultate, cu condiția ca acestea să corespundă nivelurilor de performanță și costurilor maxime convenite între entitatea contractantă și participanți.

Art. 114. — (1) Parteneriatul pentru inovare se desfășoară în faze succesive, urmând succesiunea stadiilor din procesul de cercetare și de inovare, care poate include fabricarea produselor, prestarea serviciilor sau finalizarea lucrărilor.

(2) În cadrul parteneriatului pentru inovare se stabilesc obiective intermediare care trebuie realizate de către parteneri, precum și plata prețului în tranșe corespunzătoare.

(3) Pe baza obiectivelor stabilite potrivit alin. (2), entitatea contractantă poate decide după fiecare fază să înceteze parteneriatul pentru inovare sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare încheiat cu mai mulți parteneri, să reducă numărul de parteneri prin încetarea anumitor contracte individuale, cu condiția ca entitatea contractantă să fi menționat în documentația de atribuire aceste posibilități, precum și condițiile aplicării acestora.

Art. 115. — (1) În legătură cu calificarea și selecția candidaților, entitatea contractantă stabilește în special criterii legate de capacitatea candidaților în domeniul cercetării și dezvoltării, elaborării de soluții inovatoare și implementării acestora.

(2) Numai candidații selectați de entitatea contractantă în urma finalizării etapei prevăzute la art. 110 alin. (1) lit. a) pot prezenta proiecte de cercetare și inovare care să răspundă necesităților identificate de entitatea contractantă care nu pot fi satisfăcute de soluțiile existente.

(3) În cadrul documentației de atribuire, entitatea contractantă definește regulile aplicabile drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) În cazul parteneriatului pentru inovare încheiat cu mai mulți parteneri, entitatea contractantă are obligația de a nu dezvălui celorlalți parteneri soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un partener în cadrul parteneriatului, fără acordul acestuia.

(5) Acordul prevăzut la alin. (4) nu poate fi exprimat cu caracter general, ci este exprimat cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații specifice.

(6) Entitatea contractantă se asigură că structura parteneriatului și, în special, durata și valoarea diferitelor faze ale acestuia reflectă gradul de inovație al soluției propuse și succesiunea activităților de cercetare și inovare necesare pentru dezvoltarea unei soluții inovatoare care nu este disponibilă pe piață.

(7) Valoarea estimată a produselor, serviciilor sau lucrărilor nu trebuie să fie disproporționată în raport cu investițiile necesare pentru dezvoltarea acestora.

Art. 116. — (1) Entitatea contractantă negociază cu ofertanții ofertele inițiale și toate ofertele ulterioare depuse de aceștia, cu excepția ofertelor finale, în vederea îmbunătățirii conținutului acestora.

(2) Cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 111 alin. (3), criteriul de atribuire și factorii de evaluare nu pot face obiect al negocierilor.

(3) Pe durata negocierilor, entitatea contractantă are obligația de a asigura respectarea principiului tratamentului egal față de toți ofertanții și de a nu furniza informații într-o manieră discriminatorie, care ar putea crea unuia/unora dintre ofertanți un avantaj în raport cu ceilalți.

(4) Entitatea contractantă informează în scris toți ofertanții ale căror oferte nu au fost eliminate din competiție potrivit alin. (8) și (9) în legătură cu orice modificări ale specificațiilor tehnice sau ale altor documente ale achiziției sectoriale, cu excepția prevederilor referitoare la cerințele minime stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 111 alin. (3), care nu pot fi modificate.

(5) În urma modificărilor prevăzute la alin. (4), entitatea contractantă acordă o perioadă suficientă ofertanților pentru îmbunătățirea ofertelor și retransmiterea ofertelor îmbunătățite, dacă este cazul.

(6) Entitatea contractantă are obligația de a nu dezvălui celorlalți participanți informații confidențiale comunicate de un candidat sau ofertant care participă la negocieri, fără acordul scris al acestuia.

(7) Acordul prevăzut la alin. (6) nu poate fi exprimat cu caracter general, ci este exprimat cu privire la fiecare intenție de comunicare a anumitor informații specifice.

(8) Entitatea contractantă are dreptul de a desfășura negocierile în runde succesive, cu scopul de a reduce numărul de oferte care urmează să fie negociate.

(9) Reducerea numărului de oferte potrivit dispozițiilor alin. (8) se realizează numai pe baza factorilor de evaluare stabiliți prin anunțul de participare sau alt document al achiziției.

(10) Aplicarea opțiunii prevăzute la alin. (8) trebuie indicată de entitatea contractantă în cadrul anunțului de participare sau al altui document al achiziției.

Paragraful 7

Negocierea fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare

Art. 117. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare pentru atribuirea contractelor sectoriale, doar într-unul din următoarele cazuri:

a) dacă în cadrul unei proceduri cu invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare organizată pentru achiziția produselor, serviciilor sau lucrărilor respective nu a fost depusă nicio ofertă/solicitare de participare sau au fost depuse numai oferte/solicitări de participare neconforme, cu condiția să nu se modifice în mod substanțial condițiile inițiale ale achiziției sectoriale;

b) dacă contractul este atribuit exclusiv în scop de cercetare științifică, experimental, de studiu sau de dezvoltare, și nu în scopul asigurării unui profit sau al recuperării costurilor cu cercetarea și dezvoltarea și în măsura în care atribuirea unui astfel de contract nu aduce atingere atribuirii competitive a contractelor ulterioare care urmăresc, în special, aceste obiective;

c) dacă lucrările, produsele sau serviciile pot fi furnizate numai de către un anumit operator economic pentru unul dintre motivele prevăzute la alin. (2);

d) ca o măsură strict necesară, atunci când perioadele de aplicare a procedurilor de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere competitivă nu pot fi respectate din motive de extremă urgență, determinate de evenimente care nu pot fi prevăzute de entitatea contractantă și care nu se datorează sub nicio formă unei acțiuni sau inacțiuni a entității contractante;

e) atunci când este necesară achiziționarea de la contractantul inițial a unor cantități suplimentare de produse destinate înlocuirii parțiale sau extinderii produselor sau instalațiilor existente și numai dacă schimbarea contractantului inițial ar pune entitatea contractantă în situația de a achiziționa produse cu caracteristici tehnice diferite de cele deja existente care ar conduce la incompatibilitate sau la dificultăți tehnice disproporționate de utilizare și întreținere;

f) atunci când, ulterior atribuirii unui contract sectorial de lucrări sau de servicii, entitatea contractantă intenționează să achiziționeze lucrări sau servicii noi și numai dacă se îndeplinesc în mod cumulativ condițiile prevăzute la alin. (3);

g) pentru produsele cotate și achiziționate pe o piață de mărfuri, cum ar fi produsele agricole, materiile prime și bursele de energie, în cazul în care structura multilaterală de tranzacționare reglementată și supravegheată garantează în mod natural prețurile pieței;

h) atunci când este posibilă achiziționarea de produse la un preț considerabil mai scăzut decât prețurile practicate în mod normal pe piață, ca urmare a apariției unei ocazii deosebit de avantajoase, disponibile doar pentru o perioadă foarte scurtă de timp;

i) pentru cumpărarea de produse sau servicii în condiții speciale avantajoase de la un operator economic care încetează definitiv activitățile comerciale sau care se află într-o procedură de faliment, de concordat preventiv sau într-o procedură similară;

j) atunci când, ca urmare a unui concurs de soluții, contractul sectorial de servicii urmează să fie atribuit, conform regulilor stabilite în cadrul concursului de soluții respectiv, concurentului câștigător sau unuia dintre concurenții câștigători ai concursului respectiv; în acest din urmă caz, entitatea contractantă are obligația de a transmite invitație la negocieri tuturor concurenților câștigători.

(2) Motivele prevăzute la alin. (1) lit. c) sunt următoarele:

a) scopul achiziției este crearea sau achiziționarea unei opere de artă sau unei reprezentări artistice unice;

b) concurența lipsește din motive tehnice;

c) protecția unor drepturi exclusive, inclusiv drepturi de proprietate intelectuală.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (1) lit. f) sunt următoarele:

a) atribuirea se face contractantului inițial, iar noile lucrări, respectiv noile servicii, constau în repetarea unor lucrări sau servicii similare prevăzute în contractul atribuit inițial și sunt conforme cu cerințele prevăzute în documentele achiziției elaborate cu ocazia atribuirii contractului inițial;

b) valoarea estimată a contractului inițial de lucrări/servicii s-a determinat prin luarea în considerare inclusiv a lucrărilor/serviciilor noi care pot fi achiziționate ulterior;

c) în invitația prealabilă la o procedură concurențială de ofertare pentru atribuirea contractului inițial s-a precizat faptul că entitatea contractantă are dreptul de a opta pentru achiziționarea ulterioară de noi lucrări, respectiv noi servicii, de la operatorul economic a cărui ofertă va fi declarată câștigătoare în cadrul procedurii respective.

(4) Entitatea contractantă poate aplica procedura de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c) numai dacă, în legătură cu motivele prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), nu există o soluție alternativă sau înlocuitoare rezonabilă din punct de vedere funcțional, iar absența concurenței sau protecția

drepturilor exclusive nu sunt rezultatul unei restrângeri artificiale de către entitatea contractantă a parametrilor achiziției în vederea viitoarei proceduri de atribuire. Motivele tehnice pot fi generate, de asemenea, de cerințe specifice privind interoperabilitatea care trebuie îndeplinite pentru a asigura funcționarea lucrărilor, produselor sau serviciilor care urmează a fi achiziționate.

(5) În sensul alin. (4), o soluție alternativă sau rezonabilă poate consta în utilizarea unor canale de distribuție alternative pe teritoriul României ori în afara acestuia sau achiziția unor lucrări, produse sau servicii comparabile din punct de vedere funcțional.

(6) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), entitatea contractantă nu are dreptul de a stabili durata contractului pe o perioadă mai mare decât cea necesară pentru a face față situației de urgență care a determinat aplicarea procedurii de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare.

Paragraful 8

Concursul de soluții

Art. 118. — Concursul de soluții poate fi organizat în una dintre următoarele modalități:

a) în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract sectorial de servicii;

b) ca o procedură de atribuire distinctă cu premii sau plăți acordate participanților.

Art. 119. — (1) Concursul de soluții se inițiază prin publicarea de către entitatea contractantă a unui anunț de concurs prin care solicită operatorilor economici interesați depunerea de proiecte. Art. 156—158 se aplică și anunțurilor privind concursurile de soluții.

(2) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să atribuiască un contract subsecvent de achiziție de servicii ca urmare a unei proceduri de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare, potrivit dispozițiilor art. 117 alin. (1) lit. j), entitatea contractantă indică acest lucru în anunțul de concurs.

(3) Entitatea contractantă care a organizat un concurs de soluții transmite spre publicare un anunț cu privire la rezultatele concursului și trebuie să fie în măsură să facă dovada datei transmiterii anunțului.

(4) Anunțul privind rezultatele unui concurs de soluții este transmis Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene în termen de 30 de zile de la data încheierii concursului de soluții.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care comunicarea informațiilor privind rezultatul concursului ar împiedica aplicarea unor dispoziții legale, ar fi contrară interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unei întreprinderi publice sau private ori ar putea aduce atingere concurenței loiale între prestatorii de servicii, publicarea acestor informații nu este obligatorie.

Art. 120. — În cazul în care entitatea contractantă intenționează să limiteze numărul de participanți în cadrul unui concurs de soluții, entitatea contractantă stabilește criterii de calificare și selecție clare, obiective și nediscriminatorii, care trebuie să fie precizate în mod explicit în documentele achiziției, iar în toate cazurile, numărul de candidați invitați să participe este suficient pentru a asigura o concurență reală.

Art. 121. — (1) În scopul evaluării proiectelor prezentate în cadrul unui concurs de soluții, entitatea contractantă numește un juriu alcătuit exclusiv din persoane fizice independente față de participanții la concurs.

(2) În cazul în care participanților la concurs li se solicită o anumită calificare profesională, cel puțin o treime din numărul membrilor juriului trebuie să dețină calificarea respectivă sau o calificare echivalentă.

Art. 122. — (1) Juriul este autonom în deciziile și opiniile pe care le emite.

(2) Juriul are obligația de a evalua, în mod anonim și exclusiv pe baza criteriilor indicate în anunțul de concurs, planurile și proiectele depuse de candidați.

(3) Anonimatul este menținut până la momentul în care juriul adoptă o decizie sau formulează o opinie.

(4) Pe baza evaluării calitative a fiecărui proiect, juriul stabilește clasamentul proiectelor, precum și observațiile și aspectele care ar trebui clarificate, într-un raport semnat de toți membrii juriului.

(5) Candidații pot fi invitați, dacă este necesar, să răspundă întrebărilor consemnate în raportul întocmit de juriu, în vederea clarificării oricărui aspect privind proiectele.

(6) Juriul are obligația de a redacta un proces-verbal complet al dialogului dintre membrii juriului și candidați.

Art. 123. — Regulile detaliate de organizare a concursului de soluții se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Paragraful 9

Servicii sociale și alte servicii specifice

Art. 124. — (1) În cazul atribuirii unui contract sectorial/acord-cadru care are ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2, cu o valoare estimată egală sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. c), entitatea contractantă are următoarele obligații:

a) de a-și face cunoscută intenția prin publicarea unui anunț de participare; sau

b) de a-și face cunoscută intenția prin intermediul unui anunț orientativ periodic care se publică în mod continuu; sau

c) de a-și face cunoscută intenția prin intermediul unui anunț privind existența unui sistem de calificare, care se publică în mod continuu;

d) de a publica un anunț de atribuire a contractului.

(2) Alternativ publicării unor anunțuri de atribuire individuale, entitatea contractantă are dreptul de a grupa trimestrial anunțurile de atribuire prevăzute la alin. (1) lit. d), caz în care entitatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare anunțurile de atribuire astfel grupate în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru.

(3) Dispozițiile alin. (1) lit. a)—c) nu sunt aplicabile în cazul în care contractul sectorial/acordul-cadru având ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2, este atribuit prin procedura de negociere fără invitație prealabilă la o procedură concurențială de ofertare, în conformitate cu dispozițiile art. 117.

(4) Criteriul de atribuire utilizat pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru având ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2, este cel mai bun raport calitate-preț sau cel mai bun raport calitate-cost, prevăzute la art. 209 alin. (3) lit. c) și d), ținându-se seama de criteriile de calitate și de durabilitate ale serviciilor sociale.

Art. 125. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a stabili ca participarea la procedurile de atribuire a contractelor sectoriale având ca obiect exclusiv serviciile de sănătate, sociale și culturale prevăzute la art. 124 care fac obiectul codurilor CPV 75121000-0, 75122000-7, 75123000-4, 79622000-0, 79624000-4, 79625000-1, 80110000-8, 80300000-7, 80420000-4, 80430000-7, 80511000-9, 80520000-5, 80590000-6, cuprinse între 85000000-9 la 85323000-9, 92500000-6, 92600000-7, 98133000-4, 98133110-8 să fie rezervată unor operatori economici, cum ar fi persoane juridice fără scop lucrativ, întreprinderi sociale și unități protejate, acreditate ca furnizori de servicii sociale, furnizori publici de servicii sociale.

(2) Operatorii economici cărora le poate fi rezervată participarea la procedurile de atribuire prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) scopul pentru care a fost înființat operatorul economic este îndeplinirea unor obiective în domeniul serviciilor publice, în legătură cu prestarea serviciilor prevăzute la alin. (1);

b) profitul obținut de operatorul economic este reinvestit în vederea îndeplinirii scopului pentru care acesta a fost înființat; în cazul în care profitul este distribuit sau redistribuit, acest lucru se bazează pe considerente legate de participarea angajaților la beneficiile activității operatorului economic;

c) organizarea structurilor de conducere sau a structurilor care dețin operatorul economic care execută contractul se bazează pe principiul participării angajaților în cadrul structurilor care dețin operatorul economic sau necesită participarea activă a angajaților, a utilizatorilor sau a altor entități interesate;

d) operatorului economic nu i-a fost atribuit un contract pentru serviciile în cauză de către entitatea contractantă respectivă, în temeiul prezentului articol, în ultimii 3 ani.

(3) Durata maximă a contractelor sectoriale prevăzute la alin. (1) este de 3 ani.

(4) În cuprinsul anunțurilor prevăzute la art. 124 alin. (1) lit. a) publicate în vederea atribuirii contractelor sectoriale prevăzute la alin. (1) se face trimitere la prezentul articol.

Paragraful 10

Procedura simplificată

Art. 126. — (1) Entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) au dreptul de a aplica procedura simplificată în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2).

(2) Procedura simplificată se inițiază prin publicarea în SEAP a unui anunț de participare simplificat, însoțit de documentația de atribuire aferentă.

(3) Entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) au obligația de a stabili perioada de depunere a ofertelor în funcție de complexitatea contractului de achiziție publică/acordului-cadru și de cerințele specifice, astfel încât operatorii economici interesați să beneficieze de un interval de timp adecvat și suficient pentru elaborarea ofertelor și pentru pregătirea documentelor de calificare și selecție, dacă sunt solicitate prin documentele achiziției.

(4) Entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) pot decide desfășurarea procedurii simplificate:

a) fie într-o etapă;

b) fie în mai multe etape care presupun atât selecția candidaților, cât și negocierea și evaluarea ofertelor.

(5) Conform alin. (4) lit. a) și fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (3), perioada minimă între data transmiterii anunțului de participare la procedura simplificată și data-limită de depunere a ofertelor este de cel puțin:

a) 10 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de servicii sau produse;

b) 6 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de produse de complexitate redusă;

c) 15 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de lucrări.

(6) În cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), dacă entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) decid organizarea unei etape de negociere a ofertelor, acest aspect îl precizează în anunțul de participare simplificat.

(7) În cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) au obligația de a transmite anunțul de participare simplificat spre publicare în SEAP cu cel puțin 10 zile înainte de data-limită pentru depunerea solicitărilor de participare.

(8) În cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) au obligația de a transmite

simultan tuturor candidaților selectați o invitație de participare la etapa a doua.

(9) În etapa a doua a situației prevăzute la alin. (4) lit. b), perioada minimă între data transmiterii invitației de participare și data-limită de depunere a ofertelor este de cel puțin 10 zile. În cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de produse de complexitate redusă perioada minimă este de cel puțin 6 zile.

(10) În cazul în care o situație de urgență, demonstrată în mod corespunzător de către entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) face imposibil de respectat perioadele prevăzute la alin. (5) sau (9), respectivele entități pot stabili o perioadă redusă pentru depunerea solicitărilor de participare/ofertelor, care nu poate fi mai mică de 6 zile de la data transmiterii spre publicare a anunțului de participare, respectiv transmiterii invitației de participare, în cazul atribuirii unui contract de achiziție publică de servicii sau produse, respectiv de 9 zile, în cazul unui contract de achiziție publică de lucrări.

(11) Dacă entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) decid să solicite criterii de calificare și selecție, entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) pot solicita doar cerințe privind:

a) motive de excludere, în conformitate cu capitolul V, secțiunea a 6-a, paragraful 2;

b) capacitatea de exercitare a activității profesionale, în conformitate cu art. 187;

c) experiența similară, în conformitate cu art. 192 lit. a) și b).

(12) În cazul aplicării procedurii simplificate, operatorul economic poate să invoce susținerea unui/unor tert/terți pentru maximum 50% din cerința ce a fost stabilită în conformitate cu prevederile alin. (11).

(13) În cazul în care există liste oficiale ale operatorilor economici agreați sau modalități de certificare sau includere a acestora în astfel de liste, aprobate prin hotărâre a guvernului pentru anumite domenii, entitățile contractante prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) au dreptul de a le utiliza atunci când aplică procedura simplificată.

SECȚIUNEA a 2-a

Instrumente și tehnici specifice de atribuire a contractelor sectoriale

Paragraful 1

Acordul-cadru

Art. 127. — Entitatea contractantă atribuie acordurile-cadru prin aplicarea procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 82—123.

Art. 128. — (1) Durata unui acord-cadru nu poate depăși 8 ani, cu excepția cazurilor excepționale pe care entitatea contractantă le justifică temeinic, în special prin obiectul acordului-cadru respectiv.

(2) Entitatea contractantă are obligația de a stabili operatorul economic sau, după caz, operatorii economici care sunt parte a acordului-cadru respectiv prin aplicarea unor nome și criterii obiective care pot include reluarea procedurii între acei operatori economici care sunt parte la acordul-cadru.

(3) Criteriile de calificare și selecție, criteriul de atribuire și factorii de evaluare sunt prevăzuți în documentele achiziției pentru acordul-cadru.

(4) Entitățile contractante atribuie acorduri-cadru cu respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) fără să împiedice, să restrângă sau să denatureze concurența între operatorii economici.

(5) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc condițiile și modalitățile de atribuire a acordului-cadru.

Paragraful 2

Sistemul dinamic de achiziții

Art. 129. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a utiliza un sistem dinamic de achiziții pentru achiziții de uz curent, ale căror caracteristici general disponibile pe piață satisfac necesitățile entității contractante.

(2) Sistemul dinamic de achiziții este organizat și funcționează în integralitate ca un proces electronic și este deschis, pe întreaga sa perioadă de valabilitate, oricărui operator economic care îndeplinește criteriile de calificare și selecție.

(3) Sistemul dinamic de achiziții poate fi împărțit pe categorii de produse, lucrări sau servicii care sunt definite în mod obiectiv, pe baza caracteristicilor achizițiilor care urmează a fi realizate în cadrul categoriei în cauză, caracteristici care pot include referințe la dimensiunea maximă admisibilă a contractelor subsecvente specifice sau la o anumită zonă geografică în care contractele subsecvente specifice vor fi executate.

Art. 130. — (1) Pentru efectuarea unei achiziții în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, entitatea contractantă aplică regulile licitației restrânse, precum și regulile specifice prevăzute în cuprinsul prezentului paragraf.

(2) Toți candidații care îndeplinesc criteriile de calificare și selecție sunt admiși în sistem, entitatea contractantă neavând dreptul de a limita numărul de candidați care vor fi admiși în cadrul sistemului.

(3) În cazul în care entitatea contractantă a împărțit sistemul pe categorii de produse, lucrări sau servicii în conformitate cu dispozițiile art. 129 alin. (3), entitatea contractantă specifică criteriile de calificare și selecție aplicabile pentru fiecare categorie.

Art. 131. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a respecta următoarele termene:

a) perioada minimă pentru depunerea solicitărilor de participare este de 30 de zile de la data transmiterii spre publicare a anunțului de participare sau, de la data trimiterii invitației pentru confirmarea interesului dacă se utilizează un anunț orientativ periodic ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare, și nu poate fi în niciun caz mai mic de 15 zile;

b) perioada minimă pentru depunerea ofertelor este de 10 zile de la data transmiterii invitației de participare la etapa de depunere a ofertelor.

(2) Din momentul transmiterii invitației de participare la etapa a doua a procedurii pentru prima achiziție specifică în cadrul unui sistem dinamic de achiziții nu se mai aplică alte termene pentru depunerea solicitărilor de participare.

Art. 132. — Toate comunicările în cadrul unui sistem dinamic de achiziții se realizează exclusiv prin mijloace electronice, în conformitate cu dispozițiile art. 78 alin. (1) și (2), art. 79 și 80 și ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 133. — La atribuirea contractelor în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, entitatea contractantă are următoarele obligații:

a) de a publica o invitație la o procedură concurențială de ofertare în care se precizează în mod clar faptul că pentru atribuirea contractului sectorial/contractelor sectoriale se utilizează un sistem dinamic de achiziții;

b) de a indica în documentele achiziției cel puțin natura și cantitatea estimată a achizițiilor avute în vedere, precum și toate informațiile necesare privind sistemul dinamic de achiziții, inclusiv cu privire la modul de funcționare a acestuia, echipamentele electronice utilizate și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare;

c) de a indica orice împărțire pe categorii de produse, lucrări sau servicii și caracteristicile care le definesc;

d) de a permite, în conformitate cu dispozițiile art. 160, pe toată perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, începând cu momentul publicării invitației la o procedură concurențială de ofertare și până la închiderea sistemului, accesul nerestricționat, direct și complet la conținutul documentelor achiziției.

Art. 134. — (1) După lansarea sistemului dinamic de achiziții și pe întreaga perioadă de valabilitate a acestuia, în condițiile prevăzute la art. 130 și 131, entitatea contractantă are obligația de a permite oricărui operator economic interesat să depună o solicitare de participare cu scopul de a fi admis în sistem.

(2) După primirea unei solicitări de participare, entitatea contractantă evaluează îndeplinirea de către candidat a criteriilor de calificare și selecție stabilite.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a finaliza evaluarea prevăzută la alin. (2) în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii solicitării de participare.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit până la 15 zile lucrătoare în situații specifice, în cazul în care este justificat în special prin necesitatea de a examina documente suplimentare sau de a verifica în alt mod îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3) și (4), atât timp cât nu a fost transmisă invitația de participare la procedura concurențială de ofertare pentru prima achiziție specifică în cadrul sistemului dinamic de achiziții, entitatea contractantă poate prelunge perioada de evaluare, cu condiția ca nicio invitație de participare la etapa a doua a procedurii să nu fie transmisă în perioada de evaluare astfel prelungită.

(6) Entitatea contractantă indică în documentele achiziției durata prelungirii pe care intenționează să o aplice.

(7) Entitatea contractantă informează operatorii economici cu privire la admiterea în sistemul dinamic de achiziții sau, după caz, respingerea solicitării de participare imediat după finalizarea evaluării prevăzute la alin. (2), în conformitate cu dispozițiile art. 224 și 225.

Art. 135. — (1) Entitatea contractantă transmite, în conformitate cu dispozițiile art. 161, câte o invitație de participare tuturor participanților admiși în cadrul sistemului dinamic de achiziții, în vederea depunerii de oferte pentru fiecare achiziție specifică în cadrul sistemului.

(2) În cazul în care sistemul dinamic de achiziții a fost împărțit pe categorii de lucrări, produse sau servicii, entitatea contractantă transmite, în conformitate cu dispozițiile art. 161, câte o invitație de participare tuturor participanților care au fost admiși în cadrul sistemului dinamic de achiziții în categoria corespunzătoare achiziției specifice în cauză, în vederea depunerii de oferte pentru fiecare achiziție specifică în cadrul categoriei respective.

Art. 136. — (1) Entitatea contractantă atribuie contractul sectorial ofertantului care prezintă oferta cea mai avantajoasă, desemnată prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți prin anunțul de participare, invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când mijlocul de invitare la o procedură concurențială de ofertare îl constituie un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare.

(2) Dacă este cazul, criteriul de atribuire și factorii de evaluare prevăzuți la alin. (1) pot fi detaliați în cadrul invitației de participare prevăzute la art. 135.

Art. 137. — (1) Entitatea contractantă are dreptul, în orice moment pe parcursul perioadei de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, de a solicita participanților admiși să depună, în conformitate cu dispozițiile art. 202 și 203, o declarație pe propria răspundere reînnoită și actualizată, în termen de 5 zile lucrătoare de la data transmiterii solicitării.

(2) Dispozițiile art. 205—207 se aplică pe întreaga perioadă de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții.

Art. 138. — (1) Entitatea contractantă indică perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții în invitația la procedura concurențială de ofertare.

(2) Entitatea contractantă informează Comisia Europeană cu privire la orice modificare a perioadei de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, folosind următoarele formulare standard:

a) formularul utilizat pentru invitația la procedura concurențială de ofertare, dacă perioada de valabilitate este modificată fără închiderea sistemului;

b) formularul utilizat pentru anunțul de atribuire, dacă sistemul dinamic de achiziții este închis.

(3) Formularele standard prevăzute la alin. (2) se stabilesc de Comisia Europeană conform art. 71 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE.

Art. 139. — Este interzisă perceperea de tarife operatorilor economici interesați sau participanților la sistemul dinamic de achiziții.

Paragraful 3

Licitația electronică

Art. 140. — (1) Entitatea contractantă poate să utilizeze licitația electronică în următoarele situații și numai dacă conținutul documentelor achiziției, în special specificațiile tehnice, pot fi stabilite în mod precis:

a) ca o etapă finală a procedurii de licitație deschisă, licitație restrânsă sau de negociere competitivă;

b) la reluarea competiției dintre operatorii economici parte la un acord-cadru, potrivit dispozițiilor art. 128 alin. (2);

c) la depunerea ofertelor în vederea atribuirii unui contract sectorial în cadrul unui sistem dinamic de achiziții.

(2) Entitatea contractantă are obligația de a anunța decizia de a organiza o licitație electronică în anunțul de participare și documentația de atribuire, sau în invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când ca mijloc de invitare la o procedură concurențială de ofertare se folosește un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare.

(3) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc informațiile minime care trebuie incluse în documentele achiziției în legătură cu organizarea unei licitații electronice.

Art. 141. — (1) Licitația electronică nu poate fi utilizată pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru de servicii și de lucrări care au incluse în obiectul acestora prestații intelectuale, cum ar fi proiectarea lucrărilor, întrucât acestea nu pot fi clasificate prin metode de evaluare automată.

(2) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc categoriile de contracte care fac obiectul alin. (1), pentru a căror atribuire nu poate fi utilizată licitația electronică.

Art. 142. — Licitația electronică se bazează pe unul dintre următoarele elemente ale ofertelor:

a) exclusiv pe prețuri, în cazul în care contractul este atribuit pe baza criteriului de atribuire al prețului cel mai scăzut;

b) pe prețuri și/sau pe noile valori ale elementelor ofertelor indicate în documentele achiziției, în cazul în care contractul este atribuit pe baza criteriului de atribuire cel mai bun raport calitate-preț sau al costului cel mai scăzut.

Art. 143. — (1) Înainte de începerea licitației electronice, entitatea contractantă are obligația de a realiza o evaluare inițială integrală a ofertelor, în conformitate cu criteriul de atribuire și factorii de evaluare stabiliți prin documentele achiziției.

(2) Entitatea contractantă are obligația de a transmite, simultan, prin mijloace electronice invitația la licitația electronică către toți ofertanții care au depus oferte admisibile.

(3) Invitația la licitația electronică trebuie să precizeze data și momentul de început al licitației electronice, precum și instrucțiunile necesare pentru realizarea conectării individuale la echipamentul electronic utilizat pentru participarea la licitația electronică.

(4) Entitatea contractantă nu are dreptul de a începe licitația electronică mai devreme de două zile lucrătoare de la data la care au fost transmise invitațiile la licitația electronică.

(5) Licitarea electronică se desfășoară în una sau mai multe runde succesive.

Art. 144. — (1) Invitația la licitația electronică este însoțită de:

a) rezultatul evaluării integrale a ofertei depuse de ofertantul calificat și căruia îi este transmisă invitația, realizată prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți prin documentele achiziției;

b) formula matematică ce va fi utilizată în cadrul licitației electronice pentru stabilirea automată a noului clasament, pe baza noilor prețuri și/sau a noilor valori prezentate de ofertanți.

(2) Cu excepția cazurilor în care oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic este desemnată prin aplicarea criteriului prețului cel mai scăzut, formula matematică prevăzută la alin. (1) lit. b) încorporează ponderile tuturor factorilor de evaluare ce urmează a fi aplicați pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, conform mențiunilor din anunțul de participare sau din celelalte documente ale achiziției.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), eventualele intervale valorice sunt reduse în prealabil la valori determinate.

(4) În cazul în care sunt permise oferte alternative, pentru fiecare ofertă alternativă se furnizează o formulă separată.

Art. 145. — (1) Pe parcursul fiecărei runde a licitației electronice, entitatea contractantă are obligația de a comunica în mod instantaneu tuturor ofertanților cel puțin informațiile care sunt suficiente pentru ca aceștia să-și poată determina, în orice moment, poziția pe care o ocupă în clasament.

(2) Entitatea contractantă are dreptul de a comunica și alte informații privind:

a) numărul participanților în runda respectivă a licitației electronice;

b) prețurile sau valorile noi prezentate în cadrul runde respective de către alți ofertanți, numai dacă acest lucru a fost prevăzut în documentele achiziției.

(3) Pe parcursul desfășurării rundelor licitației electronice, entitatea contractantă nu poate dezvălui, în nicio situație, identitatea ofertanților.

Art. 146. — (1) Entitatea contractantă finalizează licitația electronică printr-una dintre următoarele modalități sau printr-o combinație a acestora:

a) la data și ora indicate anterior;

b) dacă nu se mai primesc prețuri și/sau valori noi care îndeplinesc cerințele cu privire la diferențele minime, cu condiția să se fi specificat un termen care va fi lăsat să curgă de la primirea ultimei oferte până la finalizarea licitației electronice;

c) când numărul de runde de licitare indicat în prealabil a fost epuizat.

(2) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să finalizeze licitația electronică în modalitatea prevăzută la alin. (1) lit. a), lit. c) sau în modalitatea prevăzută la alin. (1) lit. c) în combinație cu modalitatea prevăzută la alin. (1) lit. b), în invitația de participare la licitația electronică este indicat calendarul fiecărei runde de licitare.

Art. 147. — Entitatea contractantă atribuie contractul sectorial prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de

evaluare stabiliți prin documentele achiziției, pe baza rezultatului obținut în urma finalizării licitației electronice.

CAPITOLUL V

Organizarea și desfășurarea procedurii de atribuire

SECȚIUNEA 1

Consultarea pieței

Art. 148. — (1) Înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului sectorial, entitatea contractantă are dreptul de a organiza consultări ale pieței în vederea pregătirii achiziției sectoriale, prin raportare la obiectul contractului sectorial, și pentru a informa operatorii economici cu privire la planurile de achiziție și cerințele avute în vedere în legătură cu acestea, făcând cunoscut acest lucru prin intermediul SEAP, precum și prin orice alte mijloace.

(2) În cadrul consultărilor prevăzute la alin. (1), entitatea contractantă are dreptul de a invita experți independenți, autorități publice sau operatori economici, inclusiv organizații reprezentative ale acestora.

(3) Entitatea contractantă are dreptul de a utiliza sau implementa opiniile, sugestiile ori recomandările primite în cadrul consultărilor prevăzute la alin. (1) pentru pregătirea achiziției și pentru organizarea și desfășurarea procedurii de atribuire, cu condiția ca utilizarea sau implementarea acestor opinii, sugestii ori recomandări să nu aibă ca efect denaturarea concurenței și/sau încălcarea principiilor nediscriminării și transparenței.

(4) Modalitățile, condițiile și procedura de organizare și de desfășurare a consultărilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 149. — (1) În situația în care un candidat/ofertant sau o entitate care are legături cu un candidat/ofertant a oferit opinii, sugestii sau recomandări entității contractante în legătură cu pregătirea procedurii de atribuire, în cadrul consultărilor prevăzute la art. 148 sau în orice alt mod, inclusiv ca parte a unor servicii de consultanță, ori a participat în alt mod la pregătirea procedurii de atribuire, entitatea contractantă ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că participarea respectivului candidat/ofertant la procedura de atribuire nu este de natură a denatura concurența.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot include, printre altele, comunicarea către ceilalți candidați/ofertanți a informațiilor relevante care au fost transmise în contextul participării candidatului/ofertantului la pregătirea procedurii de atribuire sau care decurg din această participare și stabilirea unor termene corespunzătoare pentru depunerea ofertelor.

(3) Înainte de orice astfel de excludere, candidații sau ofertanții trebuie să aibă posibilitatea de a demonstra că implicarea lor în pregătirea procedurii de achiziție nu poate denatura concurența.

SECȚIUNEA a 2-a

Împărțirea pe loturi

Art. 150. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a recurge la atribuirea pe loturi a contractelor sectoriale și a acordurilor-cadru și, în acest caz, de a stabili dimensiunea și obiectul loturilor, cu condiția includerii acestor informații în documentele achiziției.

(2) În sensul alin. (1), entitatea contractantă va stabili obiectul fiecărui lot, pe baze cantitative, adaptând dimensiunea contractelor individuale astfel încât să corespundă mai bine capacității întreprinderilor mici și mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii și specializări implicate, pentru a adapta conținutul contractelor individuale mai

îndeaproape la sectoarele specializate ale IMM-urilor sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), entitatea contractantă precizează în anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare se folosește un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare sau la negociere, dacă ofertele pot fi depuse pentru unul, pentru mai multe sau pentru toate loturile.

(4) Entitatea contractantă are dreptul, chiar și în cazul în care pot fi depuse oferte pentru mai multe sau pentru toate loturile, să limiteze numărul de loturi care pot fi atribuite aceluiași ofertant.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), entitatea contractantă precizează în anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare se folosește un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare sau la negociere, numărul maxim de loturi care pot fi atribuite unui ofertant.

(6) Entitatea contractantă are obligația de a indica în documentele achiziției criteriile și regulile obiective și nediscriminatorii care se vor aplica pentru stabilirea loturilor care vor fi atribuite aceluiași ofertant, în cazul în care în urma aplicării criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare ar rezulta atribuirea către un ofertant a unui număr de loturi mai mare decât numărul maxim admis.

(7) În cazul în care aceluiași ofertant îi pot fi atribuite mai multe loturi, entitatea contractantă are dreptul de a decide atribuirea contractului/contractelor prin reunirea mai multor loturi sau a tuturor loturilor și atribuirea acestora aceluiași ofertant, dacă a precizat în anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare se folosește un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare sau la negociere, faptul că își rezervă dreptul de a face acest lucru și a indicat loturile sau grupurile de loturi care pot fi reunite.

(8) În cazul în care aceluiași ofertant îi pot fi atribuite mai multe loturi, entitatea contractantă efectuează o evaluare comparativă a ofertelor, pentru a stabili dacă ofertele depuse de către un ofertant pentru o anumită combinație de loturi luate în ansamblu ar primi un punctaj superior prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți în documentația de atribuire prin raportare la loturile respective față de punctajul total obținut de ofertele pentru loturile individuale în cauză luate separat.

(9) Entitatea contractantă efectuează evaluarea comparativă prevăzută la alin. (8) prin stabilirea în primul rând a punctajelor ofertelor pentru fiecare lot în parte prin aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți în documentația de atribuire și, apoi, prin compararea punctajului total astfel obținut cu punctajul atribuit ofertelor depuse de către un ofertant pentru combinația de loturi respectivă, în ansamblu.

SECȚIUNEA a 3-a

Reguli de publicitate și transparență

Art. 151. — Entitatea contractantă are obligația de a asigura transparența procedurii de atribuire a contractelor sectoriale/acordurilor-cadru prin publicarea, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, a anunțurilor orientative periodice, anunțurilor privind existența unui sistem de calificare, anunțurilor de participare și a anunțurilor de atribuire.

Art. 152. — (1) Entitatea contractantă își poate face cunoscute intențiile cu privire la achizițiile planificate prin publicarea unui anunț orientativ periodic.

(2) Anunțul orientativ periodic se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și la nivel național, în conformitate cu prevederile art. 156—158.

(3) În cazul în care un anunț orientativ periodic este utilizat ca invitație la procedura de licitație restrânsă sau la negociere competitivă, acesta îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

a) se referă în mod specific la produsele, lucrările sau serviciile care vor face obiectul contractului ce urmează să fie atribuit;

b) menționează că atribuirea contractului se va face prin licitație restrânsă sau negociere competitivă și invită operatorii economici interesați să își exprime interesul;

c) a fost trimis spre publicare într-o perioadă cuprinsă între 35 de zile și 12 luni înainte de data la care este trimisă invitația de confirmare a interesului.

(4) Perioada acoperită de anunțul orientativ periodic este de maximum 12 luni de la data la care anunțul orientativ periodic este transmis spre publicare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în cazul contractelor sectoriale care au ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice, anunțul orientativ periodic poate acoperi o perioadă mai lungă de 12 luni.

Art. 153. — (1) În cazul în care entitățile contractante optează pentru instituirea unui sistem de calificare în conformitate cu art. 175, sistemul face obiectul unui anunț, care indică scopul sistemului de calificare și modul de acces la normele care îl guvernează.

(2) Entitățile contractante precizează perioada de valabilitate a sistemului de calificare în anunțul privind existența sistemului. Acestea notifică Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene cu privire la orice modificare a perioadei de valabilitate, folosind următoarele formulare standard:

a) dacă perioada de valabilitate este modificată fără a pune capăt sistemului, formularul pentru anunțul privind existența sistemelor de calificare;

b) dacă se pune capăt sistemului, anunțul de atribuire a contractului prevăzut la art. 155.

Art. 154. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare un anunț de participare atunci când:

a) inițiază procedura de licitație deschisă pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru;

b) inițiază procedura de licitație restrânsă, dialog competitiv sau negociere competitivă ori parteneriatul pentru inovare, pentru atribuirea contractelor sectoriale/acordurilor-cadru, în situația în care acestea nu se inițiază printr-unul dintre anunțurile prevăzute la art. 83 alin. (1) lit. a) sau b), după caz;

c) lansează un sistem dinamic de achiziții;

d) organizează un concurs de soluții;

e) inițiază procedura de atribuire a contractelor sectoriale/acordurilor-cadru pentru servicii sociale sau alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția cazului în care a fost publicat un anunț orientativ periodic care se publică în mod continuu sau a unui anunț privind existența unui sistem de calificare, care se publică în mod continuu.

(2) Publicarea anunțului de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este obligatorie în toate situațiile în care valoarea estimată a contractului sectorial/acordului-cadru este mai mare sau egală cu pragurile valorice prevăzute în art. 12 alin. (1).

(3) Anunțul de participare se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și la nivel național, în conformitate cu prevederile art. 156—158.

Art. 155. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare un anunț de atribuire în termen de 30 de zile de la data:

a) încheierii contractului sectorial/acordului-cadru în urma finalizării procedurii de atribuire;

b) finalizării unui concurs de soluții prin stabilirea concurentului câștigător;

c) atribuirii unui contract sectorial printr-un sistem dinamic de achiziții;

d) închiderii unui sistem dinamic de achiziții.

(2) În cazul contractelor sectoriale încheiate în executarea acordurilor-cadru entitatea contractantă grupează trimestrial anunțurile de atribuire și are obligația de a transmite spre publicare anunțurile de atribuire astfel grupate în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru.

(3) În cazul contractelor sectoriale/acordurilor-cadru atribuite printr-un sistem dinamic de achiziții entitatea contractantă are dreptul de a grupa trimestrial anunțurile de atribuire și are obligația de a transmite spre publicare anunțurile de atribuire astfel grupate în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru.

(4) În cazul în care comunicarea unor informații privind atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru ar împiedica aplicarea unor dispoziții legale, ar fi contrară interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unui anumit operator economic, public sau privat, sau ar putea aduce atingere concurenței loiale între operatorii economici, publicarea acestor informații nu este obligatorie.

(5) Anunțul de atribuire se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și la nivel național, în conformitate cu prevederile art. 156—158.

(6) În cazul contractelor pentru servicii de cercetare-dezvoltare, informațiile furnizate prin anunțul de atribuire privind natura și cantitatea serviciilor pot fi limitate la:

a) mențiunea *servicii de cercetare și dezvoltare* atunci când contractele au fost atribuite printr-o procedură de negociere fără invitație la o procedură concurențială de ofertare în conformitate cu art. 117 alin. (1) lit. b);

b) informații cel puțin la fel de detaliate cum s-a indicat în anunțul utilizat ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare.

Art. 156. — Anunțurile prevăzute la art. 151, inclusiv anunțurile corespunzătoare tip erată, se transmit spre publicare de către entitatea contractantă prin mijloace electronice în condițiile prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi și se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene cu respectarea formatelor-standard stabilite de Comisia Europeană în temeiul dispozițiilor art. 71 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE.

Art. 157. — (1) Anunțurile prevăzute la art. 151 nu pot fi publicate la nivel național înainte de data publicării acestora în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), publicarea la nivel național a anunțurilor prevăzute la art. 151 este permisă atunci când entitatea contractantă nu a fost notificată de către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene cu privire la publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor transmise spre publicare în termen de 48 de ore de la confirmarea primirii de către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene a anunțului transmis spre publicare.

Art. 158. — Anunțurile prevăzute la art. 151 publicate la nivel național nu trebuie să conțină alte informații față de cele existente în anunțurile corespunzătoare publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și trebuie să menționeze data transmiterii către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene.

Art. 159. — În cazul atribuirii contractelor de publicitate media cu o valoare estimată mai mare sau egală cu pragul valoric prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. a), entitatea contractantă are următoarele obligații specifice de publicitate și transparență, suplimentare celor prevăzute de dispozițiile prezentei secțiuni

în legătură cu publicitatea și transparența contractelor sectoriale de servicii:

a) obligația de a publica un anunț de participare pe platforma electronică utilizată pentru realizarea achiziției, la o adresă dedicată, precum și pe pagina proprie de internet, însoțit de justificarea oportunității achiziției;

b) obligația de a publica un anunț de atribuire pe platforma electronică utilizată pentru realizarea achiziției, la o adresă dedicată, precum și pe pagina proprie de internet;

c) la încetarea contractului de publicitate media, obligația de a publica pe platforma electronică utilizată pentru realizarea achiziției un raport de evaluare a impactului achiziției serviciilor de publicitate respective.

Art. 160. — (1) Entitatea contractantă asigură prin mijloace electronice, prin intermediul SEAP, accesul direct, complet, nerestricționat și gratuit al operatorilor economici la documentele achiziției începând cu data publicării unei invitații la o procedură concurențială de ofertare sau unei invitații pentru confirmarea interesului.

(2) În cazul în care mijlocul de invitare la o procedură concurențială de ofertare este un anunț privind existența unui sistem de calificare, acest acces este oferit cât mai curând posibil și cel târziu în momentul transmiterii invitației de participare la procedura de ofertare sau la negociere.

(3) Entitatea contractantă prevede în cuprinsul invitației la procedura concurențială de ofertare sau al invitației pentru confirmarea interesului adresa de internet la care sunt disponibile documentele achiziției.

(4) În cazul în care entitatea contractantă nu poate asigura prin mijloace electronice accesul direct, complet, nerestricționat și gratuit la anumite documente ale achiziției, iar entitatea contractantă se află într-una din situațiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi în care este permisă folosirea altor mijloace de comunicare decât cele electronice, entitatea contractantă indică în anunț sau în invitația pentru confirmarea interesului modalitatea prin care asigură accesul operatorilor economici la documentele achiziției.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), entitatea contractantă are obligația de a prelungi termenul de depunere a ofertelor/solicitărilor de participare cu 5 zile, cu excepția situațiilor de urgență demonstrate în mod corespunzător de entitatea contractantă prevăzute la art. 87 alin. (3) și în cazul în care termenul este stabilit de comun acord în temeiul art. 92 alin. (2) și art. 97 alin. (2).

(6) În situația în care entitatea contractantă, din motive legate de protejarea naturii confidențiale a informațiilor, nu poate asigura prin mijloace electronice acces direct, complet, nerestricționat și gratuit la anumite documente ale achiziției, aceasta are obligația să precizeze în anunț sau în invitația pentru confirmarea interesului măsurile pe care le solicită în scopul protejării naturii confidențiale a informațiilor, precum și modalitatea prin care asigură accesul operatorilor economici la documentele respective.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6), entitatea contractantă are obligația de a prelungi termenul de depunere a ofertelor cu 5 zile, cu excepția situațiilor de urgență demonstrate în mod corespunzător de entitatea contractantă prevăzute la art. 87 alin. (3) și în cazul în care termenul este stabilit de comun acord în temeiul art. 92 alin. (2) și al art. 97 alin. (2).

Art. 161. — (1) În cadrul procedurilor de licitație restrânsă, dialog competitiv, negociere competitivă și al parteneriatului pentru inovare, entitatea contractantă are obligația de a transmite invitația de participare la etapa a doua a procedurii tuturor candidaților selectați, simultan și în scris.

(2) În cazul în care se utilizează un anunț orientativ periodic ca invitație la procedura concurențială de ofertare, în conformitate cu art. 83 alin. (1) lit. a), entitățile contractante îi

invită simultan și în scris pe operatorii economici care și-au exprimat interesul să confirme menținerea în continuare a acestui interes.

(3) Invitația de participare prevăzută la alin. (1) include o referință la adresa electronică la care documentele achiziției au fost puse la dispoziția operatorilor economici prin mijloace electronice.

(4) În cazul în care, pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 160 alin. (4) sau (6), entitatea contractantă nu a putut asigura prin mijloace electronice accesul direct, complet, nerestricționat și gratuit la anumite documente ale achiziției, iar acestea nu au fost puse la dispoziție într-un alt mod, entitatea contractantă atașează documentele achiziției la invitația de participare prevăzută la alin. (1).

(5) Informațiile care trebuie incluse în invitația de participare prevăzută la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 162. — (1) Fără a afecta aplicabilitatea prevederilor prezentei legi referitoare la perioadele minime care trebuie asigurate între, pe de o parte, data transmiterii invitației de participare la o procedură concurențială de ofertare și, pe de altă parte, data-limită pentru depunerea ofertelor/solicitațiilor de participare, entitatea contractantă are obligația de a corela și stabili perioada de depunere a ofertelor în funcție de complexitatea contractului sectorial/acordului-cadru și de cerințele specifice, astfel încât operatorii economici interesați să beneficieze de un interval de timp adecvat și suficient pentru elaborarea ofertelor/solicitațiilor de participare și pentru pregătirea documentelor de calificare și selecție care sunt solicitate prin documentele achiziției.

(2) În situația în care ofertele/solicitațiile de participare nu pot fi elaborate decât după vizitarea amplasamentului sau după consultarea la fața locului a unor documente suplimentare pe care se bazează documentele achiziției, perioada stabilită de entitatea contractantă pentru depunerea ofertelor/solicitațiilor de participare este mai mare decât perioada minimă prevăzută de prezenta lege pentru procedura de atribuire utilizată și este stabilită astfel încât operatorii economici interesați să aibă posibilitatea reală și efectivă de a obține toate informațiile necesare pentru pregătirea corespunzătoare a ofertelor/solicitațiilor de participare.

Art. 163. — (1) Entitatea contractantă prelungește perioada stabilită în invitația de participare la o procedură concurențială de ofertare sau în documentele achiziției pentru depunerea ofertelor/solicitațiilor de participare, în următoarele cazuri:

a) în cazul în care, din orice motiv, informațiile suplimentare sau răspunsul entității contractante la solicitarea de clarificări nu sunt transmise în termenele prevăzute la art. 173, deși clarificările sau informațiile suplimentare au fost solicitate de operatorul economic în timp util, ținând seama de termenul de răspuns al entității contractante prevăzut la art. 172 alin. (2);

b) în cazul în care se modifică semnificativ documentele achiziției.

(2) Durata prelungirii perioadei stabilite potrivit alin. (1) este proporțională cu volumul și complexitatea informațiilor transmise prin clarificări, a informațiilor suplimentare sau a modificărilor aduse documentelor achiziției.

(3) Durata prelungirii perioadei prevăzute la alin. (2) nu poate fi mai mică de 6 zile, respectiv 4 zile în situațiile de urgență demonstrate corespunzător de entitatea contractantă, prevăzute de art. 87 alin. (3), termene care se calculează de la data transmiterii informațiilor suplimentare și până la termenul stabilit pentru depunerea ofertelor sau solicitațiilor de participare.

(4) În cazul în care informațiile suplimentare nu au fost transmise în timp util sau informațiile transmise de entitatea contractantă sunt nesemnificative în ceea ce privește elaborarea

ofertelor, entitatea contractantă nu are obligația de a prelungi perioada pentru depunerea ofertelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Elaborarea documentației de atribuire

Art. 164. — Entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției sectoriale, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.

Art. 165. — (1) Specificațiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției.

(2) Caracteristicile prevăzute la alin. (1) pot de asemenea să vizeze procesul sau metoda specifică de execuție a lucrărilor, fabricație a produselor sau prestare a serviciilor solicitate ori un proces specific pentru un alt stadiu al ciclului de viață al acestora, chiar dacă aceste elemente nu fac parte din conținutul material al produselor, lucrărilor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate, dar cu condiția ca aceste caracteristici să aibă legătură cu obiectul contractului sectorial/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la valoarea și obiectivele acestuia.

(3) Specificațiile tehnice vor preciza totodată dacă va fi necesar transferul drepturilor de proprietate intelectuală.

(4) Pentru toate achizițiile destinate utilizării de către persoane fizice, indiferent dacă este vorba de publicul larg sau de personalul entității contractante, specificațiile tehnice se definesc astfel încât să țină seama de cerințele de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități sau de conceptul de proiectare pentru toate categoriile de utilizatori, cu excepția cazurilor temeinic justificate.

(5) În cazul în care printr-un act juridic al Uniunii Europene sunt introduse cerințe de accesibilitate obligatorii, specificațiile tehnice se definesc, în ceea ce privește cerințele de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau conceptul de proiectare pentru toate categoriile de utilizatori, prin trimitere la cerințele obligatorii astfel introduse.

(6) Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.

Art. 166. — (1) Fără a aduce atingere normelor tehnice obligatorii de la nivel național, în măsura în care sunt compatibile cu aceste normative adoptate la nivelul Uniunii Europene, specificațiile tehnice se stabilesc în una dintre următoarele modalități:

a) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, inclusiv caracteristici de mediu, cu condiția ca parametrii să fie suficient de preciși pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului și entitățile contractante să atribue contractul;

b) prin trimitere la specificații tehnice și, ca ordine de prioritate, la standarde naționale care transpun standarde europene, evaluări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme de referință tehnice instituite de către organismele de standardizare europene sau, în lipsa oricăror dintre acestea, la standarde naționale, la acordurile tehnice naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și execuția lucrărilor și la utilizarea produselor; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”;

c) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, potrivit lit. a), și prin trimitere la specificațiile tehnice

prevăzute la lit. b) ca modalitate de a prezuma conformitatea cu respectivele cerințe de performanță sau cerințe funcționale;

d) prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) pentru unele caracteristici și prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale prevăzute la lit. a) pentru alte caracteristici.

(2) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), stabilirea specificațiilor tehnice prin precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) este permisă în situații excepționale, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu dispozițiile alin. (1); în aceste situații, precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) este însoțită de cuvintele „sau echivalent”.

(4) În cazul în care entitatea contractantă stabilește specificațiile tehnice potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. b), aceasta nu respinge o ofertă pe motiv că lucrările, produsele sau serviciile oferite nu sunt conforme cu specificațiile tehnice la care se face trimitere, dacă ofertantul demonstrează în oferta sa, prin orice mijloace adecvate, că soluțiile propuse îndeplinesc într-un mod echivalent cerințele definite prin specificațiile tehnice.

(5) În cazul în care entitatea contractantă stabilește specificațiile tehnice potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. a), aceasta nu respinge o ofertă pentru lucrări, produse sau servicii care sunt conforme cu un standard național care transpune un standard european, cu un acord tehnic european, cu o specificație tehnică comună, cu un standard internațional sau cu un sistem de referință tehnic elaborat de un organism european de standardizare, dacă aceste specificații vizează cerințele de performanță sau cerințele funcționale stabilite de entitatea contractantă.

(6) În cazul prevăzut la alin. (5), ofertantul demonstrează în oferta sa, prin orice mijloace adecvate, inclusiv cele prevăzute la art. 169, că lucrările, produsele sau serviciile conforme standardului satisfac cerințele de performanță sau cerințele funcționale stabilite de entitatea contractantă.

Art. 167. — Modalitățile de definire a specificațiilor tehnice, precum și structura, conținutul și formatul standard al anumitor documente incluse în documentația de atribuire se stabilesc prin actele normative de punere în aplicare a prezentei legi.

Art. 168. — (1) În cazul în care entitatea contractantă intenționează să achiziționeze lucrări, produse sau servicii cu anumite caracteristici de mediu, sociale sau de altă natură, aceasta poate solicita prin specificațiile tehnice, factorii de evaluare sau prin condițiile de executare a contractului o etichetă specifică drept dovadă că lucrările, serviciile sau produsele corespund cerințelor solicitate, dacă următoarele condiții sunt îndeplinite în mod cumulativ:

a) cerințele de etichetare se referă numai la criterii care sunt legate de obiectul contractului și sunt potrivite pentru a defini caracteristicile lucrărilor, produselor sau serviciilor care constituie obiectul contractului;

b) cerințele de etichetare se bazează pe criterii nediscriminatorii și verificabile în mod obiectiv;

c) etichetele sunt create printr-o procedură deschisă și transparentă, în cadrul căreia pot participa toate entitățile interesate relevante, inclusiv organisme guvernamentale, consumatori, parteneri sociali, producători, distribuitori și organizații neguvernamentale;

d) etichetele sunt accesibile tuturor entităților interesate;

e) cerințele de etichetare sunt stabilite de o entitate terță asupra căreia operatorul economic care solicită acordarea etichetei nu poate exercita o influență determinantă.

(2) În cazul în care nu impune ca lucrările, produsele sau serviciile să îndeplinească toate cerințele de etichetare, entitatea contractantă precizează cerințele de etichetare care trebuie îndeplinite.

(3) În situația în care, în conformitate cu dispozițiile alin. (1), entitatea contractantă impune în legătură cu lucrările, produsele sau serviciile pe care le achiziționează o etichetă specifică, aceasta acceptă toate etichetele care confirmă că lucrările, produsele sau serviciile îndeplinesc cerințe de etichetare echivalente.

(4) În cazul în care operatorul economic poate demonstra că nu are nicio posibilitate de a obține eticheta specifică solicitată de entitatea contractantă sau o etichetă echivalentă în termenele stabilite, din motive care nu îi sunt imputabile, entitatea contractantă are obligația de a accepta și alte mijloace de probă adecvate, care pot include un dosar tehnic al producătorului, cu condiția ca operatorul economic în cauză să demonstreze că lucrările, produsele sau serviciile pe care urmează să le execute/furnizeze/presteze îndeplinesc cerințele etichetei specifice sau cerințele specifice solicitate de entitatea contractantă.

(5) În cazul în care o etichetă îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—e), dar stabilește și cerințe care nu sunt legate de obiectul contractului, entitatea contractantă nu solicită eticheta ca atare, dar poate defini specificațiile tehnice prin trimitere la acele specificații detaliate ale etichetei respective sau, atunci când este necesar, la părți ale acestora, care sunt legate de obiectul contractului și sunt potrivite pentru a defini caracteristicile obiectului contractului.

Art. 169. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a solicita operatorilor economici să furnizeze un raport de încercare eliberat de un organism de evaluare a conformității sau un certificat emis de un astfel de organism drept mijloc de probă care să ateste conformitatea produselor, serviciilor sau lucrărilor care fac obiectul achiziției cu cerințele sau criteriile stabilite prin specificațiile tehnice, factorii de evaluare sau condițiile de executare a contractului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) în care entitatea contractantă solicită prezentarea unor certificate emise de un anumit organism de evaluare a conformității, aceasta acceptă și certificate echivalente emise de alte organisme de evaluare a conformității.

(3) În sensul alin. (1) și (2), un organism de evaluare a conformității este un organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecție, acreditat în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.

Art. 170. — În cazul în care un operator economic nu deține certificatele sau rapoartele de încercare prevăzute la art. 169 alin. (1) sau nu are posibilitatea de a le obține în termenele stabilite, pentru motive care nu îi sunt imputabile, entitatea contractantă are obligația de a accepta și alte mijloace de probă adecvate, cum ar fi un dosar tehnic al producătorului, în măsura în care astfel de mijloace de probă atestă faptul că lucrările, produsele sau serviciile executate/furnizate/prestate îndeplinesc cerințele sau criteriile stabilite prin specificațiile tehnice, factorii de evaluare sau condițiile de executare a contractului.

Art. 171. — (1) La cererea operatorilor economici interesați de obținerea unui contract, entitățile contractante pun la dispoziție specificațiile tehnice la care se face trimitere în mod

regulat în contractele lor de produse, lucrări sau servicii sau specificațiile tehnice pe care intenționează să le aplice contractelor în cazul cărora invitația la procedura concurențială de ofertare este un anunț orientativ periodic.

(2) Specificațiile tehnice prevăzute la alin. (1) se pun la dispoziție prin mijloace electronice, cu acces liber, direct, total și gratuit.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), specificațiile tehnice se transmit prin alte mijloace decât cele electronice în cazul în care nu poate fi oferit acces liber, direct, total și gratuit, prin mijloace electronice, la anumite documente ale achiziției dintr-unul dintre motivele prevăzute în normele metodologice de punere în aplicare a prevederilor prezentei legi sau în cazul în care nu poate fi oferit acces liber, direct, total și gratuit, prin mijloace electronice, la anumite documente ale achiziției, pentru că entitățile contractante intenționează să aplice art. 70 alin. (3).

(4) În cazul în care specificațiile tehnice se bazează pe documente puse la dispoziție operatorilor economici interesați prin mijloace electronice cu acces liber, direct, total și gratuit, este suficientă includerea unei trimeri la documentele respective.

Art. 172. — (1) Orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare în legătură cu documentația de atribuire.

(2) Entitatea contractantă are obligația de a răspunde în mod clar și complet, cât mai repede posibil, la orice solicitare de clarificări sau informații suplimentare, într-o perioadă care nu trebuie să depășească, de regulă, 3 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări din partea unui operator economic.

(3) Entitatea contractantă are obligația de a publica răspunsurile însoțite de întrebările aferente la adresa de internet la care sunt disponibile documentele achiziției, indicată potrivit dispozițiilor art. 160 alin. (3), luând măsuri pentru a nu dezvălui identitatea operatorului economic care a solicitat clarificările sau informațiile suplimentare respective.

(4) Dispozițiile art. 160 alin. (4)—(7) sunt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește răspunsurile la solicitările de clarificare sau informații suplimentare.

Art. 173. — În măsura în care solicitările de clarificări sau informații suplimentare au fost adresate în timp util, ținând seama de termenul de răspuns al entității contractante prevăzut la art. 172 alin. (2), răspunsul entității contractante la aceste solicitări trebuie să fie transmis cu cel puțin 6 zile, respectiv 4 zile în situațiile de urgență demonstrate în mod corespunzător de entitatea contractantă, prevăzute la art. 87 alin. (3) înainte de termenul stabilit pentru depunerea ofertelor/solicitărilor de participare.

SECȚIUNEA a 5-a

Oferte alternative

Art. 174. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a permite sau solicita ofertanților să depună oferte alternative numai dacă a precizat explicit în documentația de atribuire că permite sau solicită depunerea de oferte alternative.

(2) În cazul în care entitatea contractantă nu a precizat explicit că permite sau solicită depunerea de oferte alternative conform dispozițiilor alin. (1), entitatea contractantă nu are dreptul de a lua în considerare ofertele alternative.

(3) Ofertele alternative trebuie să fie în legătură cu obiectul contractului sectorial/acordului-cadru.

(4) Entitatea contractantă care permite sau solicită depunerea de oferte alternative are obligația de a preciza în documentele achiziției cerințele minime obligatorii pe care acestea trebuie să le respecte și orice alte cerințe specifice pentru prezentarea ofertelor alternative, în special dacă ofertele alternative pot fi depuse numai în cazul în care a fost depusă și o ofertă care nu este o ofertă alternativă.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), entitatea contractantă trebuie să se asigure că este posibilă aplicarea criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare stabiliți atât în cazul ofertelor alternative care îndeplinesc cerințele minime stabilite în conformitate cu dispozițiile alin. (4), cât și în cazul ofertelor conforme care nu sunt oferte alternative.

(6) Entitatea contractantă are obligația de a nu lua în considerare ofertele alternative care nu respectă cerințele minime stabilite în conformitate cu dispozițiile alin. (4).

(7) În cazul procedurilor de atribuire a unor contracte sectoriale de produse sau de servicii, entitatea contractantă care a permis sau solicitat depunerea de oferte alternative nu are dreptul de a respinge o astfel de ofertă alternativă pentru singurul motiv că, dacă aceasta este declarată câștigătoare:

- a) contractul de furnizare pentru atribuirea căruia s-a organizat procedura se califică drept contract de servicii; sau
- b) contractul de servicii pentru atribuirea căruia s-a organizat procedura se califică drept contract de furnizare.

(8) În cazul în care entitatea contractantă permite sau solicită depunerea de oferte alternative, ofertanții pot depune doar ofertă alternativă.

SECȚIUNEA a 6-a

Criterii de calificare și selecție

Paragraful 1

Sisteme de calificare

Art. 175. — (1) Entitățile contractante pot institui și utiliza un sistem de calificare a operatorilor economici, prin care se asigură că operatorii economici pot solicita calificarea în orice moment.

(2) Entitățile contractante stabilesc norme și criterii obiective pentru excluderea și selectarea operatorilor economici care solicită calificarea, precum și criterii și norme obiective pentru utilizarea sistemului de calificare, care să trateze aspecte precum înscrierea în sistem, actualizarea periodică a calificărilor, dacă acestea există, și durata sistemului.

(3) Criteriile și normele prevăzute la alin. (2) sunt puse la dispoziția operatorilor economici la cerere. În cazul în care aceste criterii și norme includ specificații tehnice, se aplică dispozițiile art. 165—171.

(4) Criteriile și normele pot fi actualizate ori de câte ori este nevoie, fiind comunicate operatorilor economici interesați.

(5) Atunci când o invitație la o procedură concurențială de ofertare se face prin intermediul unui anunț privind existența unui sistem de calificare, contractele specifice pentru lucrări, produse sau servicii incluse în sistemul de calificare se acordă prin licitație restrânsă sau prin negociere competitivă, în cadrul cărora toți ofertanții și participanții sunt selectați dintre candidații deja calificați în conformitate cu un astfel de sistem.

(6) Modul de organizare a sistemelor de calificare, inclusiv accesul la acestea printr-o platformă electronică utilizată pe scară largă, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Paragraful 2

Aplicarea criteriilor de calificare și selecție

Art. 176. — (1) Entitățile contractante au dreptul de a aplica în cadrul procedurii de atribuire numai criterii de calificare și selecție referitoare la:

- a) motive de excludere a candidatului/ofertantului;
- b) capacitatea candidatului/ofertantului.

(2) Entitățile contractante, altele decât cele prevăzute la art. 4 lit. a) și b) pot stabili criterii obiective de calificare și selecție care vor fi puse la dispoziția operatorilor economici prin documentele achiziției, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

Paragraful 3

Motivele de excludere a candidatului/ofertantului

Art. 177. — (1) Entitatea contractantă exclude din procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru orice operator economic cu privire la care a stabilit, în urma analizei informațiilor și documentelor prezentate de acesta, sau a luat cunoștință în orice alt mod că a fost condamnat prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru comiterea uneia dintre următoarele infracțiuni:

a) constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută la art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

b) infracțiuni de corupție, prevăzute la art. 289—294 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție prevăzute la art. 10—13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

c) infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, prevăzute la art. 18¹—18⁵ din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

d) acte de terorism prevăzute la art. 32—35 și art. 37—38 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

e) spălarea banilor, prevăzută la art. 29 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, sau finanțarea terorismului, prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

f) traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, prevăzute la art. 209—217 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

g) fraudă, în sensul articolului 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 27 noiembrie 1995.

(2) Obligația de a exclude din procedura de atribuire un operator economic, în conformitate cu dispozițiile alin. (1), se aplică și în cazul în care persoana condamnată printr-o hotărâre definitivă este membru al organului de administrare, de conducere sau de supraveghere al respectivului operator economic sau are putere de reprezentare, de decizie sau de control în cadrul acestuia.

Art. 178. — (1) Entitatea contractantă exclude din procedura de atribuire orice operator economic despre care are cunoștință că și-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat, iar acest lucru a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească sau decizie administrativă având caracter definitiv și obligatoriu în conformitate cu legea statului în care respectivul operator economic este înființat.

(2) Entitatea contractantă exclude din procedura de atribuire un operator economic în cazul în care poate demonstra prin orice mijloace adecvate că respectivul operator economic și-a

încălcat obligațiile privind plata impozitelor, taxelor sau a contribuțiilor la bugetul general consolidat.

(3) Operatorul economic nu este exclus din procedura de atribuire dacă, anterior deciziei de excludere, își îndeplinește obligațiile prin plata impozitelor, taxelor sau contribuțiilor la bugetul general consolidat datorate ori prin alte modalități de stingere a acestora sau beneficiază, în condițiile legii, de eşalonarea acestora ori de alte facilități în vederea plății acestora, inclusiv, după caz, a eventualelor dobânzi ori penalități de întârziere acumulate sau a amenzilor.

Art. 179. — (1) Prin excepție de la dispozițiile art. 177 și art. 178 alin. (1) și (2), în cazuri excepționale, entitatea contractantă are dreptul de a nu exclude din procedura de atribuire un operator economic care se află într-una dintre situațiile prevăzute la art. 177 alin. (1) ori art. 178 alin. (1) sau (2), pentru motive imperative de interes general, precum sănătatea publică sau protecția mediului.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 178 alin. (1) și (2), un operator economic nu este exclus din procedura de atribuire atunci când cuantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor la bugetul general consolidat datorate și restante, îndeplinește una din următoarele condiții:

a) este mai mic de 4.000 lei;

b) este mai mare de 4.000 lei și mai mic de 5% din totalul impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate de operatorul economic la cea mai recentă dată scadentă a acestora.

Art. 180. — (1) Entitatea contractantă exclude din procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru orice operator economic care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) a încălcat obligațiile stabilite potrivit art. 64 alin. (1), iar entitatea contractantă poate demonstra acest lucru prin orice mijloc de probă adecvat, cum ar fi decizii ale entităților competente prin care se constată încălcarea acestor obligații;

b) se află în procedura insolvenței sau în lichidare, în supraveghere judiciară, sau în încetarea activității;

c) a comis o abatere profesională gravă, care îi pune în discuție integritatea, iar entitatea contractantă poate demonstra acest lucru prin orice mijloc de probă adecvat, cum ar fi o decizie a unei instanțe judecătorești, a unei autorități administrative sau a unei organizații internaționale;

d) entitatea contractantă are suficiente indicii rezonabile/informații concrete pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau/în legătură cu procedura în cauză;

e) se află într-o situație de conflict de interese în cadrul sau/în legătură cu procedura în cauză, iar această situație nu poate fi remediată în mod efectiv prin alte măsuri mai puțin severe, prevăzute la art. 75 alin. (3);

f) participarea anterioară a operatorului economic la pregătirea procedurii de atribuire a condus la o distorsionare a concurenței, iar această situație nu poate fi remediată prin alte măsuri mai puțin severe;

g) operatorul economic și-a încălcat în mod grav sau repetat obligațiile principale ce-i revineau în cadrul unui contract de achiziții publice, al unui contract sectorial sau al unui contract de concesiune încheiate anterior, iar aceste încălcări au dus la încetarea anticipată a respectivului contract, plata de daune-interese sau alte sancțiuni comparabile;

h) operatorul economic s-a făcut vinovat de declarații false în conținutul informațiilor transmise la solicitarea entității contractante în scopul verificării absenței motivelor de excludere sau al îndeplinirii criteriilor de calificare și selecție, nu a prezentat aceste informații sau nu este în măsură să prezinte documentele justificative solicitate;

i) operatorul economic a încercat să influențeze în mod nelegal procesul decizional al entității contractante, să obțină informații confidențiale care i-ar putea conferi avantaje nejustificate în cadrul procedurii de atribuire sau a furnizat din neglijență informații eronate care pot avea o influență semnificativă asupra deciziilor entității contractante privind excluderea din procedura de atribuire a respectivului operator economic, selectarea acestuia sau atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru către respectivul operator economic.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1) lit. b), entitatea contractantă nu exclude din procedura de atribuire un operator economic împotriva căruia s-a deschis procedura generală de insolvență și care se află în perioada de observație atunci când, pe baza informațiilor și/sau documentelor prezentate de operatorul economic sau în orice alt mod, stabilește că operatorul economic în cauză are capacitatea de a executa contractul sectorial/acordul-cadru, ținând cont de măsurile adoptate de respectivul operator privind continuarea activității. Aceasta presupune că respectivul operator economic se află fie în faza de observație și a adoptat măsurile necesare pentru a întocmi un plan de reorganizare fezabil, ce permite continuarea, de o manieră sustenabilă, a activității curente, fie este în cadrul procesului de reorganizare judiciară și respectă integral graficul de implementare a planului de reorganizare aprobat de instanță.

(3) În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. d), se consideră că entitatea contractantă are suficiente indicii rezonabile/informații concrete pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză în următoarele situații, reglementate cu titlu exemplificativ:

a) ofertele sau solicitările de participare transmise de 2 sau mai mulți operatori economici participanți la procedura de atribuire prezintă asemănări semnificative din punct de vedere al conținutului documentelor nestandardizate potrivit documentației de atribuire;

b) în cadrul organelor de conducere a 2 sau mai multor operatori economici participanți la procedura de atribuire se regăsesc aceleași persoane sau persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care au interese comune de natură personală, financiară sau economică sau de orice altă natură;

c) un ofertant/candidat a depus două sau mai multe oferte/solicitări de participare, atât individual cât și în comun cu alți operatori economici sau doar în comun cu alți operatori economici;

d) un ofertant/candidat a depus ofertă/solicitare de participare individuală/în comun cu alți operatori economici și este nominalizat ca subcontractant în cadrul unei alte oferte/solicitări de participare.

(4) Înainte de excluderea unui operator economic în temeiul alin. (1) lit. d), entitatea contractantă solicită în scris Consiliului Concurenței punctul de vedere cu privire la indiciile identificate care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura de atribuire în cauză, pe care acesta îl va înainta în termen de maximum 15 zile.

(5) Entitatea contractantă are obligația furnizării tuturor informațiilor solicitate de Consiliul Concurenței, în vederea formulării punctului de vedere, conform dispozițiilor alin. (4).

(6) În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. g), se consideră încălcări grave ale obligațiilor contractuale, cu titlu exemplificativ, neexecutarea obligațiilor privind livrarea produselor sau serviciilor, ori neexecutarea lucrărilor, livrarea unor produse sau servicii care prezintă neconformități majore care le fac improprie utilizării conform destinației avute în vedere de entitatea contractantă, ori executarea unor lucrări care nu respectă cerințele caietului de sarcini, sau un comportament

necorespunzător care creează îndoieli serioase cu privire la credibilitatea operatorului economic.

Art. 181. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a accepta ca fiind suficient și relevant pentru demonstrarea faptului că ofertantul/candidatul nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180 orice document considerat edificator, din acest punct de vedere, în țara de origine sau în țara în care ofertantul/candidatul este stabilit, cum ar fi certificate, cazieri judiciare sau alte documente echivalente emise de autorități competente din țara respectivă.

(2) În cazul în care există incertitudini în ceea ce privește existența sau inexistența unei situații de excludere, entitatea contractantă are dreptul de a solicita în mod direct informații de la autoritățile competente străine prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care în țara de origine sau în țara în care este stabilit ofertantul/candidatul nu se emit documente de natura celor prevăzute la alin. (1) sau respectivele documente nu vizează toate situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180, entitatea contractantă are obligația de a accepta o declarație pe propria răspundere sau, dacă în țara respectivă nu există prevederi legale referitoare la declarația pe propria răspundere, o declarație autentică dată în fața unui notar, a unei autorități administrative sau judiciare sau a unei asociații profesionale care are competențe în acest sens.

Art. 182. — Entitatea contractantă exclude un operator economic în orice moment al procedurii de atribuire, în care ia la cunoștință că operatorul economic se află, având în vedere acțiunile sau inacțiunile săvârșite înainte sau în cursul procedurii, în una dintre situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180 de natură să atragă excluderea din procedura de atribuire.

Art. 183. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a verifica existența unei situații de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180 în legătură cu subcontractanții propuși.

(2) În cazul în care este identificată o situație de excludere, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art. 184, entitatea contractantă solicită ofertantului sau candidatului o singură dată să înlocuiască un subcontractant în legătură cu care a rezultat, în urma verificării, că se află în această situație.

(3) În scopul verificării prevăzute la alin. (1), subcontractantul completează declarația pe propria răspundere în conformitate cu prevederile art. 202, precizând că nu se află în niciuna dintre situațiile ce atrag excluderea din procedura de atribuire.

Art. 184. — (1) Orice operator economic aflat în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180 care atrag excluderea din procedura de atribuire poate furniza dovezi care să arate că măsurile luate de acesta sunt suficiente pentru a-și demonstra în concret credibilitatea prin raportare la motivele de excludere.

(2) În cazul în care entitatea contractantă consideră dovezile prezentate de operatorul economic în conformitate cu prevederile alin. (1) ca fiind suficiente pentru demonstrarea în concret a credibilității, entitatea contractantă nu exclude operatorul economic din procedura de atribuire.

(3) Dovezile pe care operatorul economic aflat în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180 le poate furniza entității contractante, în sensul prevederilor alin. (1), se referă la efectuarea de către operatorul economic a plății sau la asumarea de către operatorul economic a obligației de plată a despăgubirilor în ceea ce privește eventualele prejudicii cauzate printr-o infracțiune sau printr-o altă faptă ilicită, clarificarea de către operatorul economic în mod complet a faptelor și împrejurărilor în care a fost comisă infracțiunea sau altă faptă ilicită, prin cooperarea activă cu autoritățile care efectuează investigația, și la adoptarea de către operatorul economic a unor măsuri concrete și adecvate la nivel tehnic, organizațional și în materie de personal, cum ar fi eliminarea legăturilor cu

persoanele și organizațiile implicate în comportamentul necorespunzător, măsuri de reorganizare a personalului, implementarea unor sisteme de control și raportare, crearea unei structuri de audit intern pentru verificarea respectării dispozițiilor legale și a altor norme sau adoptarea unor reguli interne privind răspunderea și plata despăgubirilor, pentru a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni sau alte fapte ilicite.

(4) În cazul în care operatorului economic i-a fost aplicată prin hotărâre definitivă a unei instanțe de judecată măsura interdicției de a participa la proceduri de atribuire a unui contract de achiziție/acord-cadru sau a unui contract de concesiune, care produce efecte în România, prevederile alin. (1)–(3) nu sunt aplicabile pe toată perioada de excludere stabilită prin respectiva hotărâre.

(5) În cazul în care operatorului economic nu i-a fost aplicată prin hotărâre definitivă a unei instanțe de judecată măsura interdicției de a participa la proceduri de atribuire a unui contract de achiziție/acord-cadru sau a unui contract de concesiune pentru o anumită perioadă, situațiile de excludere prevăzute la art. 177 și 180 nu sunt aplicabile:

a) dacă, în cazul faptelor prevăzute la art. 177, a trecut o perioadă de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;

b) dacă, în cazul situațiilor, faptelor sau evenimentelor prevăzute la art. 180 a trecut o perioadă de 3 ani de la data la care s-a produs situația, fapta sau evenimentul relevant.

Paragraful 4

Criterii privind capacitatea aplicate de entitățile contractante

Art. 185. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a aplica în cadrul procedurii de atribuire numai criteriile privind capacitatea referitoare la:

- a) capacitatea de exercitare a activității profesionale;
- b) situația economică și financiară;
- c) capacitatea tehnică și profesională.

(2) Entitatea contractantă nu are dreptul de a impune operatorilor economici alte criterii privind capacitatea față de cele prevăzute la alin. (1).

(3) Entitatea contractantă stabilește numai criteriile privind capacitatea care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că un candidat sau ofertant are capacitatea de exercitare a activității profesionale, situația economică și financiară și competențele tehnice și profesionale pentru a executa contractul sectorial/acordul-cadru care urmează să fie atribuit.

(4) Entitatea contractantă nu poate stabili criterii privind capacitatea pentru subcontractanții propuși de ofertant/candidat în ofertă sau solicitarea de participare, dar ia în considerare capacitatea tehnică și profesională a subcontractanților propuși pentru partea lor de implicare în contractul care urmează să fie îndeplinit, dacă sunt prezentate documente relevante în acest sens.

(5) Toate criteriile privind capacitatea, solicitate de entitatea contractantă, trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului sectorial/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la obiectul acestuia.

Art. 186. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a solicita oricărui operator economic să prezinte documente relevante care să dovedească forma de înregistrare și, după caz, de atestare ori apartenență din punct de vedere profesional, în conformitate cu cerințele legale din țara în care este stabilit operatorul economic.

(2) În procedurile de atribuire a contractelor sectoriale de servicii, în cazul în care este necesar ca operatorii economici să dețină o autorizație specială sau să fie membri ai unei anumite organizații pentru a putea presta serviciile în cauză în statul de origine, entitatea contractantă are dreptul de a solicita acestora să demonstreze că dețin o astfel de autorizație sau că sunt membri ai unei astfel de organizații.

Art. 187. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a solicita ofertantului/candidatului să transmită informații și documente relevante referitoare la capacitatea tehnică și profesională a subcontractanților propuși, cu privire la partea/părțile din contract pe care aceștia urmează să le îndeplinească efectiv.

(2) În cazul în care din informațiile și documentele prezentate potrivit alin. (1) nu rezultă că subcontractantul propus are capacitatea tehnică și profesională necesară pentru partea/părțile din contract pe care acesta urmează să le îndeplinească efectiv, entitatea contractantă respinge subcontractantul propus și solicită ofertantului/candidatului o singură dată înlocuirea acestuia și prezentarea unui alt subcontractant care să aibă capacitatea tehnică și profesională necesară pentru partea/părțile din contract pe care acesta urmează să le îndeplinească efectiv.

Art. 188. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentația de atribuire cerințe privind situația economică și financiară care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dispun de capacitatea economică și financiară necesară pentru a executa contractul sectorial/acordul-cadru, și pentru a fi protejată față de un eventual risc de neîndeplinire corespunzătoare a contractului.

(2) Cerințele privind situația economică și financiară stabilite de entitatea contractantă pot viza elemente cum ar fi:

a) un anumit nivel minim al cifrei de afaceri anuale, inclusiv o anumită cifră de afaceri minimă în domeniul obiectului contractului sectorial/acordului-cadru; cifra de afaceri anuală minimă impusă nu poate depăși valoarea estimată a contractului sectorial/acordului-cadru, iar cifra de afaceri minimă impusă în domeniul obiectului contractului nu poate depăși 30% din valoarea estimată a contractului sectorial/acordului-cadru;

b) anumite niveluri ale altor indicatori economico-financieri relevanți, precum nivelul de lichiditate anuală;

c) un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a), cifra de afaceri minimă anuală impusă operatorilor economici poate depăși limita prevăzută la alin. (2) lit. a) în cazuri temeinic justificate, precum cele legate de existența unor riscuri speciale aferente naturii lucrărilor, serviciilor sau produselor care fac obiectul contractului sectorial/acordului-cadru.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), entitatea contractantă indică în documentele achiziției principalele motive care justifică o astfel de cerință.

Art. 189. — (1) În cazul atribuirii contractelor sectoriale în executarea unui acord-cadru cu reluarea competiției, nivelul cifrei de afaceri minime anuale prevăzut la art. 188 alin. (2) lit. a) se raportează la valoarea maximă anticipată a contractelor subsecvente ce urmează a se executa în același timp sau, dacă aceasta nu este cunoscută, la valoarea estimată a acordului-cadru.

(2) În cazul unui sistem dinamic de achiziții, nivelul cifrei de afaceri minime anuale prevăzut la art. 188 alin. (2) lit. a) se raportează la valoarea maximă anticipată a contractelor subsecvente care urmează să fie atribuite în cadrul sistemului respectiv.

Art. 190. — (1) Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind situația economică și financiară, de regulă, prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente:

a) declarații sau extrase bancare corespunzătoare sau, acolo unde este cazul, dovada asigurării de risc profesional;

b) prezentarea situațiilor financiare sau a extraselor din situațiile financiare, în cazul în care publicarea situațiilor financiare este prevăzută de legislația țării în care este stabilit operatorul economic;

c) o declarație privind cifra totală de afaceri a operatorului economic și, acolo unde este cazul, cifra de afaceri din domeniul de activitate care face obiectul contractului, pentru cel mult ultimele 3 exerciții financiare disponibile, în funcție de data înființării sau începerii activității operatorului economic, în măsura în care informațiile privind cifrele de afaceri sunt disponibile.

(2) În cazul în care, din motive obiective și justificate, operatorul economic nu este în măsură să prezinte una sau mai multe dintre informațiile și documentele prevăzute la alin. (1), operatorul economic este autorizat să facă dovada situației sale economice și financiare prin orice alt document pe care entitatea contractantă îl consideră adecvat.

Art. 191. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziției criteriile privind capacitatea tehnică și profesională care sunt necesare și adecvate pentru a se asigura că operatorii economici dețin resursele umane și tehnice și experiența necesare pentru a executa contractul sectorial/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.

(2) Criteriile privind capacitatea tehnică și profesională stabilite de entitatea contractantă pot viza în special existența unui nivel corespunzător de experiență, prin raportare la contractele executate în trecut.

(3) În cazul procedurilor de atribuire a contractelor sectoriale/acordurilor-cadru de servicii sau de lucrări ori a contractelor sectoriale/acordurilor-cadru de produse care necesită lucrări sau operațiuni de amplasare sau instalare, capacitatea profesională a operatorilor economici de a presta serviciile sau de a executa construcția sau operațiunile de instalare poate fi evaluată în funcție de aptitudinile, competențele, eficiența, experiența și potențialul acestora.

Art. 192. — Operatorul economic face dovada îndeplinirii criteriilor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente:

a) o listă a lucrărilor realizate în cursul unei perioade care acoperă cel mult ultimii 5 ani, însoțită de certificate de bună execuție pentru lucrările cele mai importante; atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurență, entitatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare lucrări relevante realizate cu mai mult de 5 ani în urmă;

b) lista principalelor livrări de produse efectuate sau a principalelor servicii prestate în cursul unei perioade care acoperă cel mult ultimii 3 ani, cu indicarea valorilor, datelor și a beneficiarilor publici sau privați; atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurență, entitatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare livrări de produse relevante efectuate sau servicii relevante prestate cu mai mult de 3 ani în urmă;

c) indicarea tehnicienilor sau a organismelor tehnice implicate, indiferent dacă fac sau nu parte din organizația operatorului economic, în special a celor care răspund de controlul calității și, în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări, a celor aflați la dispoziția contractantului în vederea executării lucrărilor;

d) descrierea facilităților tehnice și a măsurilor utilizate de operatorul economic în vederea asigurării calității și a facilităților sale de studiu și de cercetare;

e) precizarea sistemelor de management și de trasabilitate din cadrul lanțului de aprovizionare pe care operatorul economic le va putea aplica pe parcursul executării contractului;

f) în cazul în care produsele sau serviciile care urmează să fie furnizate sunt complexe sau, cu caracter excepțional, sunt destinate unui scop special, rezultatele unui control efectuat de entitatea contractantă sau, în numele acesteia, de un organism oficial competent din țara în care este stabilit operatorul

economic, sub rezerva acordului respectivului organism, care vizează capacitățile de producție a operatorului economic care furnizează produsele sau capacitatea tehnică a operatorului economic care prestează serviciile și, dacă este necesar, facilitățile de studiu și de cercetare care sunt la dispoziția acestuia și măsurile de control a calității pe care acesta urmează să le aplice;

g) calificările educaționale și profesionale ale operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări sau ale personalului de conducere al operatorului economic, dacă acestea nu constituie factori de evaluare;

h) precizarea măsurilor de management de mediu pe care operatorul economic le va putea aplica pe parcursul executării contractului;

i) o declarație cu privire la numărul mediu anual de personal al operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări și numărul personalului de conducere din ultimii 3 ani;

j) o declarație cu privire la utilajele, instalațiile și echipamentele tehnice la dispoziția operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări pentru executarea contractului;

k) precizarea părții/părților din contract pe care operatorul economic intenționează să o/le subcontracteze;

l) eșantioane, descrieri sau fotografii ale produselor care urmează a fi livrate, a căror autenticitate trebuie certificată la solicitarea entității contractante;

m) certificate emise de institute oficiale responsabile cu controlul calității sau organisme cu competențe recunoscute, care atestă conformitatea produselor care urmează a fi livrate, identificată în mod clar prin trimitere la specificații tehnice sau standarde.

Art. 193. — (1) Atunci când intenționează să atribuiască un contract sectorial/acord-cadru pe loturi, entitatea contractantă aplică criteriile privind capacitatea prin raportare la fiecare lot în parte.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), entitatea contractantă poate stabili cerințele privind nivelul cifrei de afaceri minime anuale prin raportare la grupuri de loturi, în cazul în care este permisă atribuirea mai multor loturi aceluiași ofertant, iar contractele pentru acestea trebuie executate în același timp.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ca o condiție pentru posibilitatea atribuirii contractelor ce fac obiectul mai multor loturi aceluiași ofertant, entitatea contractantă poate stabili cerințele privind resursele tehnice și/sau profesionale, prin raportare la grupuri de loturi, atunci când utilizarea acestor resurse în cadrul contractelor se realizează simultan sau fac imposibilă alocarea aceluiași/acelorași resurse pentru mai multe contracte care se execută în același timp.

Art. 194. — Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în invitația de participare la o procedură concurențială de ofertare.

Paragraful 5

Standarde de asigurare a calității și standarde de management de mediu

Art. 195. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a impune operatorilor economici obligația prezentării unor certificări specifice, acordate de organisme de certificare acreditate, care atestă respectarea de către aceștia a anumitor standarde de asigurare a calității, inclusiv privind accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități, sau standarde ori sisteme de management de mediu.

(2) Entitatea contractantă are obligația, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, de a accepta certificate echivalente cu cele prevăzute la alin. (1), emise de organisme de certificare acreditate stabilite în alte state membre.

(3) În cazul în care se poate demonstra că un operator economic nu a avut acces la un certificat de calitate ori de mediu astfel cum este solicitat de entitatea contractantă sau nu are posibilitatea de a-l obține în termenele stabilite, din motive care nu îi sunt imputabile, entitatea contractantă are obligația de a accepta orice alte probe sau dovezi prezentate de operatorul economic respectiv, în măsura în care probele/dovezile prezentate confirmă asigurarea unui nivel corespunzător al calității sau, după caz, al protecției mediului, echivalent cu cel solicitat de entitatea contractantă.

Paragraful 6

Susținerea unui/unor terț/terți

Art. 196. — (1) Operatorul economic, în cadrul unui sistem de calificare sau în cadrul licitației deschise, licitației restrânse, negocierii competitive, dialogului competitiv ori parteneriatelor pentru inovare, are dreptul, dacă este cazul și în legătură cu un anumit contract sectorial/acord-cadru, să recurgă la susținerea unui/unor terț/terți în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor referitoare la situația economică și financiară și/sau a criteriilor privind capacitatea tehnică și profesională, indiferent de natura relațiilor juridice existente între operatorul economic și terțul/terții respectiv/respectivi.

(2) Operatorul economic are dreptul să invoce susținerea unui/unor terț/terți în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor referitoare la calificările educaționale și profesionale prevăzute la art. 192 lit. g) doar dacă terțul va desfășura efectiv lucrările sau serviciile în legătură cu care sunt necesare respectivele calificări.

(3) În cazul în care operatorul economic își demonstrează situația economică și financiară și/sau capacitatea tehnică și/sau profesională invocând și susținerea acordată, în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2), de către unul sau mai mulți terți, atunci operatorul economic are obligația de a dovedi entității contractante că a luat toate măsurile necesare pentru a avea acces în orice moment la resursele necesare, prezentând un angajament în acest sens din partea terțului/terților.

(4) Odată cu angajamentul de susținere, ofertantul/candidatul are obligația să prezinte documente transmise acestuia de către terț/terții susținători, din care să rezulte modul efectiv prin care terțul/terții susținător(i) va/vor asigura îndeplinirea propriului angajament de susținere, documente care se vor constitui anexe la respectivul angajament.

(5) În cazul în care susținerea terțului/terților vizează resurse netransferabile, angajamentul asigură entității contractante îndeplinirea obligațiilor asumate prin acesta, în situația în care contractantul întâmpină dificultăți pe parcursul derulării contractului.

Art. 197. — (1) Entitatea contractantă verifică dacă terțul/terții care asigură susținerea în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor referitoare la situația economică și financiară ori privind capacitatea tehnică și/sau profesională îndeplinește/îndeplinesc criteriile relevante privind capacitatea, și nu se încadrează în motivele de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180.

(2) Dacă terțul/terții nu îndeplinește/îndeplinesc criteriile relevante privind capacitatea sau se încadrează într-unul din motivele de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180, entitatea contractantă solicită ca operatorul economic să înlocuiască terțul/terții susținător/susținători, fără ca acest aspect să aducă atingere principiului tratamentului egal prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. b).

Art. 198. — În cazul în care un operator economic demonstrează îndeplinirea criteriilor referitoare la situația economică și financiară invocând susținerea unui/unor terț/terți, entitatea contractantă poate solicita ca operatorul economic și terțul/terții susținător/susținători să răspundă în mod solidar pentru executarea contractului sectorial/acordului-cadru.

Art. 199. — (1) În cazul în care mai mulți operatori economici participă în comun la procedura de atribuire, îndeplinirea criteriilor privind capacitatea tehnică și profesională se demonstrează prin luarea în considerare a resurselor tuturor membrilor grupului, iar entitatea contractantă poate solicita ca aceștia să răspundă în mod solidar pentru executarea contractului sectorial/acordului-cadru. Răspunderea solidară a terțului/terților susținător/susținători se va angaja sub condiția neîndeplinirii de către acesta/aceștia a obligațiilor de susținere asumate prin angajament.

(2) În cazul în care mai mulți operatori economici participă în comun la procedura de atribuire, aceștia pot beneficia de susținerea unui terț în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor referitoare la situația economică și financiară și/sau capacitatea tehnică și profesională, în condițiile prezentei legi.

Art. 200. — În cazul contractelor sectoriale de lucrări sau de servicii și al lucrărilor sau operațiunilor de amplasare sau de instalare din cadrul unui contract sectorial de produse, entitatea contractantă poate impune ca anumite sarcini esențiale să fie realizate în mod direct de către ofertant sau, în cazul unei oferte depuse de o asociere de operatori economici, de un anumit membru al asocierii.

Art. 201. — Entitățile contractante, altele decât entitățile contractante, în cazul în care aplică criteriile de calificare și selecție prevăzute în paragrafele 3 și 4 din prezenta secțiune, au obligația de a aplica și prevederile prezentului paragraf.

SECȚIUNEA a 7-a

Documentul unic de achiziție european. E-Certis

Art. 202. — (1) Entitatea contractantă acceptă la momentul depunerii solicitărilor de participare sau ofertelor DUAЕ, care constă într-o declarație pe propria răspundere actualizată, ca dovadă preliminară în locul certificatelor eliberate de către autoritățile publice sau de către terți care confirmă că operatorul economic în cauză îndeplinește următoarele condiții:

a) nu se află în niciuna dintre situațiile de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180;

b) îndeplinește criteriile privind capacitatea, astfel cum au fost solicitate de entitatea contractantă;

c) dacă este cazul, îndeplinește criteriile de selecție stabilite de entitatea contractantă în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În cazul în care operatorul economic demonstrează îndeplinirea criteriilor referitoare la situația economică și financiară ori privind capacitatea tehnică și profesională invocând susținerea unui terț, DUAЕ include informațiile prevăzute la alin. (1) cu privire la terțul susținător.

(3) În cazul în care operatorul economic intenționează să subcontracteze o parte/părți din contract, DUAЕ include și informațiile solicitate cu privire la subcontractanți.

(4) Pe lângă informațiile prevăzute la alin. (1)–(3), DUAЕ conține și informații cu privire la entitatea publică sau partea terță responsabilă cu întocmirea documentelor justificative, precum și o declarație oficială care să ateste că operatorul economic are obligația să furnizeze, la cerere și fără întârziere, documentele justificative respective.

(5) În cazul în care entitatea contractantă poate obține documentele justificative prevăzute la alin. (4) în mod direct, prin accesarea unei baze de date, DUAЕ cuprinde, de asemenea, informațiile solicitate în acest scop, cum ar fi adresa de internet a bazei de date, orice dată de identificare și, dacă este cazul, declarația necesară de acordare a consimțământului.

Art. 203. — Operatorii economici pot reutiliza un DUAЕ deja utilizat într-o procedură de atribuire precedentă, cu condiția să confirme că informațiile cuprinse în acesta sunt în continuare corecte și valabile la data depunerii acestuia.

Art. 204. — DUAЕ se elaborează pe baza unui formular standard aprobat de Comisia Europeană și se furnizează exclusiv în format electronic.

Art. 205. — (1) Entitatea contractantă poate solicita candidaților/ofertanților să depună toate sau o parte dintre documentele justificative ca dovadă a informațiilor cuprinse în DUAЕ, în orice moment pe durata desfășurării unei proceduri de atribuire, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura desfășurarea corespunzătoare a procedurii.

(2) Înainte de atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru, cu excepția situației contractelor subsecvente atribuite în executarea unui acord-cadru, entitatea contractantă solicită ofertantului clasat pe primul loc după aplicarea criteriului de atribuire să prezinte documente justificative actualizate prin care să demonstreze îndeplinirea tuturor criteriilor de calificare și selecție, în conformitate cu informațiile cuprinse în DUAЕ.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul procedurilor care se desfășoară în mai multe etape, documentele justificative sunt solicitate tuturor candidaților selectați înainte de transmiterea invitațiilor pentru etapa a doua a procedurii de atribuire.

(4) Entitatea contractantă poate invita candidații/ofertanții să completeze sau să clarifice documentele prevăzute la alin. (1) sau (2).

Art. 206. — (1) Prin excepție de la dispozițiile art. 205 operatorii economici nu sunt obligați să prezinte documente justificative sau alte probe în sprijinul informațiilor declarate în DUAЕ în cazul și în măsura în care entitatea contractantă are posibilitatea de a obține certificatele sau informațiile relevante în mod direct, prin accesarea unei baze de date naționale din orice stat membru, disponibile în mod gratuit, cum ar fi un registru național al achizițiilor sectoriale, un dosar virtual al societăților, un sistem electronic de stocare a documentelor sau un sistem de preselecție.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 205, operatorii economici nu sunt obligați să prezinte documente justificative în sprijinul informațiilor declarate în DUAЕ în cazul în care entitatea contractantă care a atribuit contractul sectorial sau a încheiat acordul-cadru este deja în posesia documentelor respective.

(3) În sensul alin. (1), bazele de date care conțin informații relevante privind operatorii economici trebuie să fie accesibile tuturor entităților contractante din toate statele membre și trebuie să fie actualizate periodic în mod corespunzător.

Art. 207. — ANAP pune la dispoziția Comisiei Europene și actualizează în e-Certis lista completă a bazelor de date care conțin informații relevante privind operatorii economici stabiliți în România.

Art. 208. — (1) Pentru a facilita procedurile de atribuire transfrontaliere, ANAP se asigură că informațiile privind certificatele și alte forme de documente justificative introduse în e-Certis sunt actualizate în permanență.

(2) Entitățile contractante utilizează e-Certis și solicită în principal acele tipuri de certificate sau forme de documente justificative care sunt disponibile în e-Certis.

SECȚIUNEA a 8-a

Criterii de atribuire

Art. 209. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor legale sau administrative privind prețul anumitor produse ori remunerarea anumitor servicii, entitatea contractantă își bazează decizia de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru, prin utilizarea criteriului oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1), entitatea contractantă stabilește oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic pe baza criteriului de atribuire și, după caz, a factorilor de evaluare prevăzuți în documentele achiziției.

(3) Pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în conformitate cu dispozițiile alin. (2), entitatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire:

- a) prețul cel mai scăzut;
- b) costul cel mai scăzut;
- c) cel mai bun raport calitate-preț;
- d) cel mai bun raport calitate-cost.

(4) În sensul alin. (3) lit. c) și d), cel mai bun raport calitate-preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale, în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru.

(5) Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele:

a) calitatea, inclusiv avantajele tehnice, caracteristicile funcționale, accesibilitatea, conceptul de proiectare pentru toți utilizatorii, caracteristicile sociale, de mediu și inovatoare și comercializarea și condițiile acestora;

b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului; sau

c) serviciile post-vânzare, asistența tehnică și condițiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare și termenul de livrare sau de finalizare, angajamentele în ceea ce privește piesele și securitatea aprovizionării.

(6) În sensul alin. (3) lit. c), criteriul de atribuire cel mai bun raport calitate-preț include, de regulă, un element de preț sau de cost; în situația în care entitatea contractantă inițiază o procedură de atribuire cu buget fix, în care elementul de preț sau de cost este un preț sau cost fix, factorii de evaluare se referă numai la aspecte calitative ale produselor, serviciilor sau lucrărilor care fac obiectul achiziției.

(7) În sensul alin. (3) lit. b), costul cel mai scăzut se determină pe considerente de rentabilitate, utilizând factori precum calcularea costurilor pe ciclul de viață.

(8) Entitatea contractantă nu va utiliza prețul cel mai scăzut sau costul cel mai scăzut drept criteriu de atribuire în cazul anumitor categorii de contracte sectoriale/acorduri-cadru de lucrări sau de servicii care au ca obiect servicii intelectuale și care presupun activități cu nivel de complexitate ridicat.

(9) Categoriile de contracte sectoriale/acorduri-cadru prevăzute la alin. (8), precum și ponderea maximă pe care elementul preț sau cost o poate avea în cadrul criteriului de atribuire a acestor contracte se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(10) În cazul în care două sau mai multe oferte sunt echivalente, entitățile contractante pot aplica un criteriu suplimentar, de exemplu: combaterea șomajului, ce se va menționa explicit în anunțul de participare.

Art. 210. — (1) Factorii de evaluare prevăzuți la art. 209 alin. (4) au legătură directă cu obiectul contractului sectorial/acordului-cadru atunci când se referă în orice mod la produsele, serviciile sau lucrările care urmează a fi furnizate/prestate/executate în temeiul contractului sectorial/acordului-cadru și în orice stadiu al ciclului lor de viață, chiar dacă acești factori nu fac parte din substanța materială a produselor, serviciilor sau lucrărilor respective.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1), entitatea contractantă poate avea în vedere factori de evaluare în legătură cu:

- a) procesul specific de producție, furnizare sau comercializare a lucrărilor, produselor sau serviciilor;
- b) un proces specific pentru un alt stadiu al ciclului de viață a lucrărilor, produselor sau serviciilor.

Art. 211. — (1) Entitatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori de evaluare care să conducă la o libertate de apreciere nelimitată.

(2) În sensul alin. (1), factorii de evaluare utilizați de entitatea contractantă trebuie să asigure o concurență reală între operatorii economici și să fie însoțiți de prevederi care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de către ofertanți, în scopul aplicării factorilor de evaluare.

(3) Atunci când consideră necesar, entitatea contractantă verifică exactitatea informațiilor și dovezilor furnizate de ofertanți.

Art. 212. — (1) Entitatea contractantă precizează în documentele achiziției ponderea relativă pe care o acordă fiecărui factor de evaluare care va fi aplicat pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, cu excepția cazului în care oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic este determinată prin aplicarea criteriului prețului cel mai scăzut.

(2) Ponderile relative prevăzute la alin. (1) pot fi acordate prin raportare la intervale valorice.

(3) În cazul în care stabilirea unei ponderi nu este posibilă din motive obiective, entitatea contractantă indică factorii de evaluare în ordinea descrescătoare a importanței.

Art. 213. — Calcularea costurilor pe parcursul ciclului de viață acoperă, în măsura în care sunt relevante, toate sau o parte dintre următoarele costuri pe parcursul ciclului de viață al unui produs, serviciu sau al unei lucrări:

a) costuri suportate de entitatea contractantă sau de alți utilizatori, cum ar fi costuri legate de achiziție, costuri de utilizare, precum consumul de energie și de alte resurse, costuri de întreținere, costuri de la sfârșitul ciclului de viață, precum costurile de colectare și reciclare;

b) costuri determinate de efectele externe asupra mediului în legătură cu produsul, serviciul sau lucrarea pe parcursul ciclului lor de viață, cu condiția ca valoarea pecuniară a acestora să poată fi determinată și verificată; aceste costuri pot să includă costul emisiilor de gaze cu efect de seră și al altor emisii poluante și alte costuri de atenuare a efectelor schimbărilor climatice.

Art. 214. — (1) În cazul în care entitatea contractantă evaluează costurile folosind o abordare pe baza costului pe parcursul ciclului de viață, aceasta indică în documentele achiziției datele care trebuie furnizate de către ofertanți, precum și metoda pe care entitatea contractantă urmează să o utilizeze pentru a stabili costurile pe parcursul ciclului de viață pe baza datelor respective.

(2) Metoda utilizată de entitatea contractantă pentru evaluarea costurilor determinate de efecte externe asupra mediului prevăzute la art. 213 lit. b) trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) se bazează pe criterii nediscriminatorii și verificabile în mod obiectiv; în special, în cazul în care nu a fost stabilită în vederea aplicării repetate sau continue, nu favorizează sau dezavantajează în mod nejustificat anumiți operatori economici;

b) este accesibilă tuturor părților interesate;

c) datele solicitate pot fi furnizate printr-un efort rezonabil de către operatorii economici care dau dovadă de o diligență obișnuită, inclusiv de operatori economici din țări terțe care sunt parte a Acordului privind achizițiile publice al Organizației Mondiale a Comerțului, sau la alte acorduri internaționale în cadrul cărora Uniunea Europeană și-a asumat obligații.

(3) În toate cazurile în care o metodă comună de calculare a costurilor pe parcursul ciclului de viață a devenit obligatorie printr-un act juridic al Uniunii Europene, respectiva metodă comună se aplică pentru evaluarea costurilor pe parcursul ciclului de viață.

SECȚIUNEA a 9-a

Cataloage electronice

Art. 215. — (1) În cazul în care dispozițiile legale impun utilizarea mijloacelor electronice de comunicare, entitatea contractantă poate solicita ca ofertele să fie prezentate sub forma de catalog electronic sau să includă un catalog electronic.

(2) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc categoriile de achiziții sectoriale cu privire la care entitatea contractantă are obligația de a impune utilizarea cataloagelor electronice.

(3) Ofertele prezentate sub formă de cataloage electronice pot fi însoțite de alte documente care le completează.

Art. 216. — (1) Cataloagele electronice sunt elaborate de către candidați sau ofertanți în vederea participării la o anumită procedură de atribuire, în conformitate cu specificațiile tehnice și formatul stabilite de entitatea contractantă.

(2) Cataloagele electronice respectă cerințele aplicabile instrumentelor de comunicare electronice, precum și orice cerințe suplimentare stabilite de entitatea contractantă, în conformitate cu prevederile art. 78—80 și ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 217. — (1) Atunci când acceptă sau solicită prezentarea ofertelor sub formă de cataloage electronice, entitatea contractantă:

a) precizează acest lucru în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului sau, atunci când ca mijloc de invitare la procedura concurențială de ofertare se folosește un anunț privind existența unui sistem de calificare, în invitația de participare la procedura de ofertare sau la negociere;

b) indică în documentele achiziției toate informațiile necesare referitoare la formatul, echipamentele electronice utilizate și aranjamentele și specificațiile tehnice de conectare pentru catalog.

(2) În cazul în care a fost încheiat un acord-cadru cu mai mulți operatori economici pe bază de oferte prezentate sub formă de cataloage electronice, entitatea contractantă poate prevedea că reluarea competiției pentru atribuirea contractelor subsecvente se realizează pe baza cataloagelor actualizate.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), entitatea contractantă folosește una dintre următoarele metode:

a) invită ofertanții să transmită din nou cataloagele electronice, adaptate la cerințele contractului în cauză;

b) informează ofertanții că intenționează să colecteze din cataloagele electronice care au fost deja transmise informațiile necesare pentru a constitui oferte adaptate la cerințele contractului în cauză, cu condiția ca utilizarea acestei metode să fi fost anunțată în documentele achiziției care au stat la baza încheierii acordului-cadru.

(4) În cazul în care entitatea contractantă reia competiția pentru atribuirea contractelor subsecvente în executarea acordului-cadru în conformitate cu dispozițiile alin. (3) lit. b), aceasta notifică ofertanții cu privire la data și ora la care intenționează să colecteze informațiile necesare pentru a constitui oferte adaptate la cerințele contractului în cauză și le dă ofertanților posibilitatea de a refuza această colectare de informații.

(5) Entitatea contractantă trebuie să prevadă o perioadă corespunzătoare de timp între notificarea prevăzută la alin. (4) și colectarea efectivă a informațiilor.

(6) Înainte de atribuirea contractului, entitatea contractantă prezintă informațiile colectate în conformitate cu dispozițiile alin. (4) ofertantului în cauză, pentru a-i da acestuia posibilitatea de a contesta sau confirma că oferta astfel constituită nu conține erori semnificative.

Art. 218. — (1) Entitatea contractantă poate atribui contracte sectoriale pe baza unui sistem dinamic de achiziții, solicitând prezentarea ofertelor pentru un contract specific sub forma unui catalog electronic.

(2) Entitatea contractantă poate, de asemenea, să atribuie contracte sectoriale pe baza unui sistem dinamic de achiziții, în conformitate cu dispozițiile art. 217 alin. (3) lit. b) și alin. (4)—(6), cu condiția ca solicitarea de participare la sistemul dinamic de achiziții să fie însoțită de un catalog electronic conform cu specificațiile tehnice și formatul stabilite de către entitatea contractantă.

(3) Catalogul electronic prevăzut la alin. (2) este completat ulterior de către candidați, când aceștia sunt informați cu privire la intenția entității contractante de a constitui oferte pe baza procedurii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. b).

SECȚIUNEA a 10-a

Atribuirea contractelor sectoriale și încheierea acordurilor-cadru

Art. 219. — (1) Entitatea contractantă stabilește oferta câștigătoare pe baza criteriului de atribuire și a factorilor de evaluare precizați în invitația la o procedură concurențială de ofertare și în documentele achiziției, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) oferta respectivă îndeplinește toate cerințele, condițiile și criteriile stabilite prin invitația la o procedură concurențială de ofertare și documentele achiziției, având în vedere, dacă este cazul, dispozițiile art. 174;

b) oferta respectivă a fost depusă de un ofertant care nu se încadrează în motivele de excludere, criteriile privind calificarea și, dacă este cazul, criteriile de selecție.

(2) În cazul în care entitatea contractantă nu poate încheia contractul cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare, din cauza faptului că ofertantul în cauză se află într-o situație de forță majoră sau în imposibilitatea fortuită de a executa contractul, entitatea contractantă are dreptul să declare câștigătoare oferta clasată pe locul doi, în condițiile în care aceasta este admisibilă.

(3) În cazul în care, în situația prevăzută la alin. (2), nu există o ofertă clasată pe locul doi admisibilă, sunt aplicabile dispozițiile art. 225 alin. (1) lit. e).

Art. 220. — Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc cazurile și condițiile specifice în care entitatea contractantă are dreptul, în cadrul procedurii de licitație deschisă, să evalueze conformitatea ofertelor cu specificațiile tehnice și celelalte cerințe prevăzute în documentele achiziției și să aplice criteriul de atribuire anterior verificării îndeplinirii criteriilor de calificare.

Art. 221. — (1) În cazul în care informațiile sau documentele prezentate de către operatorii economici sunt incomplete sau eronate, ori în cazul în care lipsesc anumite documente, entitatea contractantă are dreptul de a solicita într-un anumit termen ofertanților/candidaților clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate de aceștia în cadrul ofertelor/solicităților de participare, cu respectarea principiilor tratamentului egal și transparenței.

(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.

Art. 222. — (1) În cazul unei oferte care are un preț sau cost aparent neobișnuit de scăzut în raport cu lucrările, produsele sau serviciile care constituie obiectul contractului sectorial/acordului-cadru care urmează a fi atribuit/încheiat, entitatea contractantă are obligația de a solicita ofertantului care a depus o astfel de ofertă clarificări cu privire la prețul sau costul propus.

(2) Clarificările prevăzute la alin. (1) se pot referi în special la:

a) fundamentarea economică a modului de formare a prețului, prin raportare la procesul de producție, serviciile furnizate sau metodele de construcție utilizate;

b) soluțiile tehnice adoptate și/sau orice condiții deosebit de favorabile de care beneficiază ofertantul pentru furnizarea produselor sau a serviciilor ori executarea lucrărilor;

c) originalitatea lucrărilor, produselor sau serviciilor propuse de ofertant;

d) respectarea obligațiilor prevăzute la art. 64 alin. (1);

e) respectarea obligațiilor prevăzute la art. 232;

f) posibilitatea ca ofertantul să beneficieze de un ajutor de stat.

(3) Entitatea contractantă evaluează informațiile și documentele furnizate de ofertantul a cărui ofertă are un preț aparent neobișnuit de scăzut și respinge respectiva ofertă numai atunci când dovezile furnizate nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, ținând seama de elementele prevăzute la alin. (2).

(4) Entitatea contractantă respinge întotdeauna o ofertă atunci când constată că aceasta are un preț neobișnuit de scăzut deoarece nu respectă obligațiile prevăzute la art. 64 alin. (1).

(5) Atunci când entitatea contractantă constată că o ofertă are un preț neobișnuit de scăzut deoarece ofertantul beneficiază de un ajutor de stat, oferta respectivă poate fi respinsă doar din acest motiv numai dacă, în urma clarificărilor solicitate, ofertantul nu a putut demonstra, într-un termen corespunzător stabilit de entitatea contractantă, că ajutorul de stat a fost acordat în mod legal.

(6) În cazul în care entitatea contractantă respinge o ofertă pentru motivul prevăzut la alin. (5), va informa Comisia Europeană după consultarea cu Consiliul Concurenței.

SECȚIUNEA a 11-a

Oferte care cuprind produse originare din țări terțe și relațiile cu aceste țări

Art. 223. — (1) În cazul în care ofertele prezentate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de furnizare conțin produse originare din țări terțe cu care Uniunea Europeană nu a încheiat niciun acord într-un cadru multilateral sau bilateral care să asigure accesul efectiv al entităților comunitare la piețele acestor țări terțe, aceste oferte pot fi respinse dacă proporția produselor originare din țările terțe, determinată în conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, depășește 50% din valoarea totală a produselor care constituie oferta.

(2) În sensul alin. (1), programele de calculator utilizate în echipamentele pentru rețele de telecomunicații sunt considerate produse.

(3) În cazul în care două sau mai multe oferte sunt egale sau echivalente din punctul de vedere al punctajului obținut în urma aplicării factorilor de evaluare, va fi aleasă acea ofertă care nu poate fi respinsă în temeiul dispozițiilor alin. (1).

(4) În sensul alin. (3), valoarea ofertelor este considerată echivalentă, în cazul în care diferența dintre prețurile prevăzute în propunerile financiare nu depășește 3%.

(5) Cu toate acestea, o ofertă nu poate fi aleasă în detrimentul altei oferte dacă această alegere ar obliga entitatea contractantă să achiziționeze un material cu caracteristici tehnice diferite de cele ale materialului existent, ceea ce ar determina o incompatibilitate ori dificultăți tehnice de utilizare sau de întreținere ori costuri disproporționale.

SECȚIUNEA a 12-a

Finalizarea procedurii de atribuire

Art. 224. — Procedura de atribuire se finalizează prin:

- a) încheierea contractului sectorial/acordului-cadru; sau
- b) anularea procedurii de atribuire.

Art. 225. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a anula procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru în următoarele cazuri:

a) dacă nu a fost depusă nicio ofertă/solicitare de participare sau dacă nu a fost depusă nicio ofertă/solicitare de participare admisibilă;

b) dacă au fost depuse oferte admisibile care nu pot fi comparate din cauza modului neuniform de abordare a soluțiilor tehnice și/ori financiare;

c) dacă încălcări ale prevederilor legale afectează procedura de atribuire sau dacă este imposibilă încheierea contractului;

d) Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sau instanța de judecată dispune modificarea/eliminarea oricăror specificații tehnice din caietul de sarcini ori din alte documente emise în legătură cu procedura de atribuire, iar entitatea contractantă se află în imposibilitatea de a adopta măsuri de remediere, fără ca acestea să afecteze principiile reglementate la art. 2 alin. (2);

e) dacă contractul nu poate fi încheiat cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită câștigătoare din cauza faptului că ofertantul în cauză se află într-o situație de forță majoră sau în imposibilitate fortuită de a executa contractul și nu există o ofertă clasată pe locul doi admisibilă.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. c), prin încălcări ale prevederilor legale se înțelege situația în care, pe parcursul procedurii de atribuire se constată erori sau omisiuni, iar entitatea contractantă se află în imposibilitatea de a adopta măsuri corective fără ca aceasta să conducă la încălcarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

Art. 226. — (1) Entitatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru în situațiile prevăzute la art. 91 alin. (8), art. 95 alin. (8), art. 101 alin. (8) și art. 110 alin. (9).

(2) Entitatea contractantă are obligația de a face publică decizia de anulare a procedurii de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru, însoțită de justificarea anulării procedurii de atribuire, prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 160 alin. (1) în termenul prevăzut la art. 173.

SECȚIUNEA a 13-a

Informarea candidaților/ofertanților

Art. 227. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a transmite ofertantului declarat câștigător o comunicare privind acceptarea ofertei sale, prin care își manifestă acordul de a încheia contractul sectorial/acordul-cadru.

(2) Pe durata procesului de evaluare, entitatea contractantă are dreptul de a transmite candidaților/ofertanților rezultate parțiale, aferente fiecărei etape intermediare a acestui proces, cu precizarea motivelor concrete care au condus la luarea deciziilor respective, în conformitate cu condițiile specifice prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Entitatea contractantă stabilește oferta câștigătoare în termen de maximum 25 de zile de la data-limită de depunere a ofertelor. Prin excepție, în cazuri temeinic justificate, poate prelungi această perioadă. Prelungirea perioadei de evaluare se aduce la cunoștința operatorilor economici implicați în procedură în termen de maximum două zile.

Art. 228. — (1) Entitatea contractantă informează fiecare candidat/ofertant cu privire la deciziile luate în ceea ce privește rezultatul selecției, rezultatul procedurii, respectiv atribuirea/încheierea contractului de achiziție publică/acordului-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, inclusiv cu privire la motivele care stau la baza oricărei decizii de a nu atribui un contract, de a nu încheia un acord-cadru, de a nu implementa un sistem dinamic de achiziții ori de a relua procedura de atribuire, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile de la emiterea deciziilor respective.

(2) În cadrul comunicării privind rezultatul procedurii prevăzute la alin. (1), entitatea contractantă are obligația de a cuprinde:

a) fiecărui candidat respins, motivele concrete care au stat la baza deciziei de respingere a solicitării sale de participare;

b) fiecărui ofertant care a prezentat o ofertă inacceptabilă sau neconformă, motivele concrete care au stat la baza deciziei entității contractante;

c) fiecărui ofertant care a depus o ofertă admisibilă, dar care nu a fost declarată câștigătoare, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei/ofertelor desemnate câștigătoare în raport cu oferta sa, numele ofertantului căruia urmează să i se atribue contractul sectorial sau, după caz, ale ofertantului/ofertanților cu care urmează să se încheie un acord-cadru;

d) fiecărui ofertant care a depus o ofertă admisibilă, informații referitoare la desfășurarea și progresul negocierilor și al dialogului cu ofertanții.

(3) Oferta admisibilă este oferta care nu este inacceptabilă sau neconformă.

(4) Oferta este considerată inacceptabilă dacă nu îndeplinește condițiile de formă aferente elaborării și prezentării acesteia, precum și cerințele de calificare și selecție prevăzute în documentele achiziției.

(5) Oferta este considerată neconformă dacă este lipsită de relevanță față de obiectul contractului, neputând în mod evident satisface, fără modificări substanțiale, necesitățile și cerințele entității contractante indicate în documentele achiziției, inclusiv în situația în care oferta nu respectă specificațiile tehnice și/sau condițiile financiare.

(6) Solicitarea de participare este considerată neconformă în situația în care candidatul se află în una dintre situațiile de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180 sau nu îndeplinește criteriile de calificare stabilite de entitatea contractantă.

(7) Entitatea contractantă are dreptul de a nu comunica anumite informații prevăzute la alin. (1) și (2) privind atribuirea contractului sectorial, încheierea acordului-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, în situația în care dezvoltarea acestora:

a) ar împiedica aplicarea unor dispoziții legale sau ar fi contrară interesului public;

b) ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unui operator economic, publice sau private sau ar putea aduce atingere concurenței loiale între operatorii economici.

Art. 229. — (1) Entitățile contractante care instituie și utilizează un sistem de calificare informează solicitanții, în termen de 6 luni, despre decizia lor privind calificarea.

(2) În cazul în care luarea deciziei durează mai mult de 4 luni de la depunerea cererii, entitatea contractantă informează solicitantul, în termen de două luni de la depunerea cererii, despre motivele care justifică o prelungire a termenului și despre data la care cererea urmează a fi acceptată sau respinsă.

(3) Solicitanții a căror calificare este respinsă sunt informați cu privire la decizia de respingere și la motivele deciziei respective, cât mai curând posibil și nu mai târziu de 15 zile de

la data deciziei de respingere. Motivele au la bază criteriile de calificare prevăzute la art. 176 alin. (1).

(4) Entitățile contractante care instituie și utilizează un sistem de calificare pot pune capăt calificării unui operator economic numai pe motive bazate pe criteriile de calificare prevăzute la art. 176 alin. (1).

(5) Orice intenție de a pune capăt unei calificări se comunică anticipat, în scris, operatorului economic, cu cel puțin 15 zile înainte de data la care urmează să înceteze calificarea, împreună cu motivul/motivele care justifică acțiunea propusă.

SECȚIUNEA a 14-a

Dosarul achiziției și raportul procedurii de atribuire

Art. 230. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a întocmi raportul procedurii de atribuire pentru fiecare contract sectorial atribuit sau acord-cadru încheiat, precum și pentru fiecare sistem dinamic de achiziții lansat.

(2) Raportul procedurii de atribuire prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă cel puțin următoarele documente/informații:

a) denumirea și adresa entității contractante, obiectul și valoarea contractului sectorial/acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții;

b) dacă este cazul, rezultatele procesului de calificare și/sau selecție a candidaților/ofertanților și/sau reducerea numărului acestora pe parcursul procedurii de atribuire;

c) motivele respingerii unei oferte care are un preț neobișnuit de scăzut;

d) denumirea ofertantului declarat câștigător și motivele pentru care oferta acestuia a fost desemnată câștigătoare;

e) în măsura în care sunt cunoscute, partea/părțile din contractul sectorial/acordul-cadru pe care ofertantul declarat câștigător intenționează să o/le subcontracteze unor terți și denumirea subcontractanților;

f) justificarea motivelor privind alegerea procedurii de atribuire, în cazul aplicării procedurii de negociere fără invitație prealabilă la procedura concurențială de ofertare;

g) justificarea motivelor pentru care entitatea contractantă a decis anularea procedurii de atribuire;

h) atunci când este cazul, motivele pentru care au fost folosite alte mijloace de comunicare decât cele electronice pentru depunerea ofertelor;

i) atunci când este cazul, conflictele de interese identificate și măsuri luate în acest sens.

(3) Informațiile care fac obiectul alin. (2) lit. b) sunt următoarele:

a) denumirea candidaților sau ofertanților calificați și/sau selectați și motivele care au stat la baza acestor decizii;

b) denumirea candidaților sau ofertanților respinși și motivele respingerii.

(4) În măsura în care anunțul de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru conține informațiile prevăzute la alin. (2), entitatea contractantă poate utiliza acest anunț ca echivalent al raportului procedurii de atribuire.

(5) Raportul procedurii de atribuire prevăzut la alin. (1) sau orice elemente importante din cuprinsul acestuia vor fi comunicate Comisiei Europene sau autorităților și instituțiilor publice competente, la solicitarea acestora.

Art. 231. — (1) Entitatea contractantă are obligația de a întocmi dosarul achiziției sectoriale pentru fiecare contract sectorial/acord-cadru încheiat, respectiv pentru fiecare sistem dinamic de achiziții lansat.

(2) Dosarul achiziției sectoriale se păstrează de către entitatea contractantă atât timp cât contractul sectorial/acordul-

cadru produce efecte juridice, dar nu mai puțin de 5 ani de la data încetării contractului respectiv.

(3) În cazul anulării procedurii de atribuire, dosarul se păstrează cel puțin 5 ani de la data anulării respectivei proceduri.

(4) Ulterior finalizării procedurii de atribuire, dosarul achiziției sectoriale are caracter de document public.

(5) Accesul persoanelor la dosarul achiziției sectoriale potrivit alin. (4) se realizează cu respectarea termenelor și procedurilor prevăzute de reglementările legale privind liberul acces la informațiile de interes public și nu poate fi restricționat decât în măsura în care aceste informații sunt confidențiale, clasificate sau protejate de un drept de proprietate intelectuală, potrivit legii.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, entitatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat la raportul procedurii de atribuire, precum și la informațiile din cadrul documentelor de calificare, propunerilor tehnice și/sau financiare care nu au fost declarate de către ofertanți ca fiind confidențiale, clasificate sau protejate de un drept de proprietate intelectuală.

(7) Conținutul dosarului achiziției sectoriale se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL VI

Executarea contractului sectorial

SECȚIUNEA 1

Subcontractarea

Art. 232. — (1) Entitatea contractantă efectuează plăți corespunzătoare părții/părților din contract îndeplinite de către subcontractanții propuși în ofertă, dacă aceștia solicită, pentru servicii, produse sau lucrări furnizate contractantului potrivit contractului dintre contractant și subcontractant în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, atunci când natura contractului permite acest lucru și dacă subcontractanții propuși și-au exprimat opțiunea în acest sens.

(2) În sensul alin. (1), subcontractorii își vor exprima la momentul încheierii contractului de achiziție publică, sau la momentul introducerii acestora în contractul de achiziție publică, după caz, opțiunea de a fi plătiți direct de către entitatea contractantă. Entitatea contractantă efectuează plățile directe către subcontractanții agreeți doar atunci când prestația acestora este confirmată prin documente agreeate de toate cele 3 părți, respectiv entitatea contractantă, contractant și subcontractant sau de entitatea contractantă și subcontractant atunci când, în mod nejustificat, contractantul blochează confirmarea executării obligațiilor asumate de subcontractant.

(3) Atunci când un subcontractant își exprimă opțiunea de a fi plătit direct, entitatea contractantă are obligația de a stabili în cadrul contractului de achiziție publică clauze contractuale obligatorii ce prevăd transferul de drept al obligațiilor de plată către subcontractant/subcontractanți pentru partea/părțile din contract aferentă/aferente acestuia/acestora, în momentul în care a fost confirmată îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul de subcontractare, în conformitate cu prevederile alin. (2).

(4) Entitatea contractantă are obligația de a solicita, la încheierea contractului de achiziție publică, sau atunci când se introduc noi subcontractanți, prezentarea contractelor încheiate între contractant și subcontractant/subcontractanți nominalizați în ofertă sau declarați ulterior, astfel încât activitățile ce revin

acestora, precum și sumele aferente prestațiilor, să fie cuprinse în contractul de achiziție publică.

(5) Contractele prezentate conform prevederilor alin. (4) trebuie să fie în concordanță cu oferta și se vor constitui în anexe la contractul de achiziție publică.

(6) Dispozițiile prevăzute la alin. (1)–(5) nu diminuează răspunderea contractantului în ceea ce privește modul de îndeplinire a viitorului contract sectorial/acord-cadru.

Art. 233. — (1) Entitatea contractantă solicită contractantului, cel mai târziu la momentul începerii executării contractului, să îi indice numele, datele de contact și reprezentanții legali ai subcontractanților săi implicați în executarea contractului sectorial, în măsura în care aceste informații sunt cunoscute la momentul respectiv.

(2) Contractantul are obligația de a notifica entității contractante orice modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) pe durata contractului sectorial.

(3) Contractantul are dreptul de a implica noi subcontractanți, pe durata executării contractului sectorial, cu condiția ca schimbarea acestora să nu reprezinte o modificare substanțială a contractului sectorial, în condițiile art. 235–241.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), contractantul va transmite entității contractante informațiile prevăzute la alin. (1) și va obține acordul entității contractante privind eventualei noi subcontractanți implicați ulterior în executarea contractului.

(5) Atunci când înlocuirea sau introducerea unor noi subcontractanți are loc după atribuirea contractului, aceștia transmit certificatele și alte documente necesare pentru verificarea inexistenței unor situații de excludere și a resurselor/capabilităților corespunzător părții lor de implicare în contractul care urmează să fie îndeplinit.

Art. 234. — În scopul unei informări complete, entitatea contractantă are dreptul de a extinde aplicarea obligațiilor prevăzute la art. 233:

a) cu privire la furnizorii implicați în contracte sectoriale de lucrări sau de servicii;

b) cu privire la subcontractanții subcontractanților contractantului sau subcontractanții aflați pe niveluri subsecvente ale lanțului de subcontractare.

SECȚIUNEA a 2-a

Modificarea contractului sectorial/acordului-cadru

Art. 235. — Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, doar în situațiile prevăzute de prezenta secțiune.

Art. 236. — (1) Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, atunci când modificările, indiferent dacă sunt sau nu evaluabile în bani și indiferent de valoarea acestora, au fost prevăzute în documentele achiziției inițiale sub forma unor clauze de revizuire clare, precise și fără echivoc, care pot include clauze de revizuire a prețului sau orice alte opțiuni.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), clauzele de revizuire precizează obiectul, limitele și natura eventualelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea, și nu pot stabili modificări sau opțiuni care ar afecta caracterul general al contractului sectorial sau al acordului-cadru.

Art. 237. — (1) Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) devine necesară achiziționarea de la contractantul inițial a unor produse, servicii sau lucrări suplimentare care nu au fost

incluse în contractul inițial, dar care au devenit strict necesare în vederea îndeplinirii acestuia;

b) schimbarea contractantului este imposibilă.

(2) În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. b), schimbarea contractantului este imposibilă atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) schimbarea contractantului nu poate fi realizată din motive economice sau tehnice, precum cerințe privind interschimbabilitatea sau interoperabilitatea cu echipamentele, serviciile sau instalațiile existente achiziționate în cadrul procedurii de achiziție inițiale;

b) schimbarea contractantului ar cauza entității contractante dificultăți semnificative sau creșterea semnificativă a costurilor.

Art. 238. — Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) modificarea a devenit necesară în urma unor circumstanțe pe care o entitate contractantă care acționează cu diligență nu ar fi putut să le prevadă;

b) modificarea nu afectează caracterul general al contractului.

Art. 239. — Entitățile contractante care modifică un contract sectorial/acord-cadru în cazurile prevăzute la art. 237 și 238 au obligația de a publica un anunț în acest sens în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și la nivel național, cu respectarea formularului-standard stabilit de Comisia Europeană în temeiul dispozițiilor art. 71 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014.

Art. 240. — (1) Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, atunci când contractantul cu care entitatea contractantă a încheiat inițial contractul sectorial/acordul-cadru este înlocuit de un nou contractant, într-una dintre următoarele situații:

a) ca urmare a unei clauze de revizuire sau a unei opțiuni stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 236;

b) drepturile și obligațiile contractantului inițial rezultate din contractul sectorial/acordul-cadru sunt preluate, ca urmare a unei succesiuni universale sau cu titlu universal în cadrul unui proces de reorganizare, inclusiv prin fuziune sau divizare, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de calificare și selecție stabilite inițial, cu condiția ca această modificare să nu presupună alte modificări substanțiale ale contractului sectorial/acordului-cadru și să nu se realizeze cu scopul de a eluda aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege;

c) la încetarea anticipată a contractului sectorial/acordului-cadru, contractantul principal cesionează entității contractante contractele încheiate cu subcontractanții acestuia, ca urmare a unei clauze de revizuire sau a unei opțiuni stabilite de entitatea contractantă potrivit art. 236 alin. (1).

(2) Contractele de achiziție publică/acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, atunci când modificările, indiferent de valoarea lor, nu sunt substanțiale, în sensul alin. (3).

(3) O modificare a unui contract sectorial sau a unui acord-cadru pe perioada de valabilitate este considerată modificare substanțială în sensul alin. (2) atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura de atribuire inițială, ar fi permis selecția altor candidați decât cei selectați inițial sau acceptarea unei alte oferte decât cea acceptată inițial sau ar fi atras și alți participanți la procedura de atribuire;

b) modificarea schimbă echilibrul economic al contractului sectorial sau al acordului-cadru în favoarea contractantului într-un mod care nu a fost prevăzut în contractul sectorial/acordul-cadru inițial;

c) modificarea extinde în mod considerabil obiectul contractului sectorial/acordului-cadru;

d) un nou contractant înlocuiește contractantul inițial, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1).

Art. 241. — (1) Contractele sectoriale și acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea modificării este mai mică decât pragurile corespunzătoare prevăzute la art. 12 alin. (1);

b) valoarea modificării este mai mică decât 10% din prețul contractului sectorial/acordului-cadru inițial, în cazul contractelor sectoriale de servicii sau de produse, sau mai mică decât 15% din prețul contractului sectorial/acordului-cadru inițial, în cazul contractelor sectoriale de lucrări.

(2) Modificarea contractului sectorial/acordului-cadru în condițiile prevăzute la alin. (1) nu poate aduce atingere caracterului general al contractului sectorial sau a acordului-cadru.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), în cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, valoarea modificărilor se va determina pe baza valorii nete cumulate a modificărilor succesive.

(4) Pentru calcularea prețului prevăzut la alin. (1) se va utiliza prețul actualizat al contractului sectorial/acordului-cadru, care constituie valoarea de referință atunci când contractul sectorial include o clauză de indexare.

Art. 242. — (1) În sensul art. 238 lit. b) și art. 241, prin caracterul general al contractului se înțeleg obiectivele principale urmărite de entitatea contractantă la realizarea achiziției inițiale, obiectul principal al contractului și drepturile și obligațiile principale ale contractului, inclusiv principalele cerințe de calitate și performanță.

(2) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se stabilesc în sarcina entității contractante obligații de notificare a instituției responsabile cu controlul ex-ante privind intenția de a efectua modificări ale contractelor sectoriale/acordurilor-cadru în condițiile prezentului paragraf.

Art. 243. — (1) Orice modificare a unui contract sectorial ori acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate altfel decât în cazurile și condițiile prevăzute la art. 235—241 se realizează prin organizarea unei noi proceduri de atribuire, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(2) În situația nerespectării dispozițiilor alin. (1), entitatea contractantă are dreptul de a denunța unilateral contractul sectorial inițial.

(3) Entitatea contractantă introduce dreptul de denunțare unilaterală prevăzut la alin. (2) în condițiile contractuale cuprinse în documentația de atribuire.

SECȚIUNEA a 3-a

Cazuri specifice de încetare a contractului sectorial

Art. 244. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor dreptului comun privind încetarea contractelor sau dreptului entității contractante de a solicita constatarea nulității absolute a contractului sectorial, în conformitate cu dispozițiile dreptului comun, entitatea contractantă are dreptul de a denunța unilateral un contract sectorial în perioada de valabilitate a acestuia într-una din următoarele situații:

a) contractantul se afla, la momentul atribuirii contractului, într-una dintre situațiile care ar fi determinat excluderea sa din procedura de atribuire, în temeiul art. 177;

b) contractul nu ar fi trebuit să fie atribuit contractantului respectiv, având în vedere o încălcare gravă a obligațiilor care rezultă din legislația europeană relevantă și care a fost constatată printr-o decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(2) Entitatea contractantă introduce dreptul de denunțare unilaterală prevăzut la alin. (1) în condițiile contractuale cuprinse în documentația de atribuire.

CAPITOLUL VII

Contravenții și sancțiuni

Art. 245. — (1) Entitatea contractantă răspunde contravențional în cazurile și condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) atribuirea unui contract sectorial/acordului-cadru sau organizarea unui concurs de soluții fără publicarea prealabilă a unei invitații de participare la o procedură concurențială de ofertare, în cazurile în care publicarea acesteia este obligatorie potrivit prevederilor art. 124 alin. (1) lit. a)—c) și art. 154;

b) încălcarea prevederilor art. 16 alin. (2);

c) încălcarea regulilor de elaborare a specificațiilor tehnice prevăzute la art. 165 alin. (6);

d) încălcarea regulilor de publicitate și transparență prevăzute la art. 151—160, cu excepția celor referitoare la anunțul de atribuire;

e) utilizarea altor criterii de calificare și selecție decât cele prevăzute la art. 176 sau a altor criterii de atribuire decât cele prevăzute la art. 209 alin. (3);

f) aplicarea incorectă, în cadrul procesului de calificare/selecție și/sau evaluare a criteriilor de calificare și selecție, a criteriului de atribuire sau a factorilor de evaluare;

g) nepunerea la dispoziția ANAP, în termenul solicitat, a informațiilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru, pe care aceasta le solicită în scopul îndeplinirii funcțiilor sale;

h) încălcarea prevederilor art. 219 alin. (1);

i) anularea unei proceduri de atribuire în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 225—226 sau crearea unor circumstanțe artificiale de anulare a procedurii de atribuire;

j) încălcarea prevederilor art. 227 alin. (1);

k) neaducerea la îndeplinire a deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor;

l) încălcarea regulilor prevăzute la art. 124 alin. (1) lit. d) și art. 155 referitoare la anunțul de atribuire.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă între 5.000 lei și 30.000 lei.

Art. 246. — Prin excepție de la dispozițiile art. 245, în cazul contractelor sectoriale finanțate din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora, dispozițiile art. 231 se aplică doar dacă fapta constatată nu constituie abatere în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 247. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către persoane împuternicite în acest scop de Curtea de Conturi a României, respectiv ANAP, în funcție de instituția care face constatarea abaterii.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii cu amendă contravențională se prescrie în termen de 36 de luni de la data săvârșirii faptei.

Art. 248. — (1) Sancțiunea contravențională se aplică entității contractante care, în funcție de situația concretă, dispune luarea unor măsuri împotriva persoanelor implicate în derularea achiziției publice ce a făcut obiectul contravenției.

(2) Săvârșirea faptei contravenționale nu implică în mod obligatoriu și producerea unui prejudiciu.

(3) Stabilirea prejudiciului trebuie să țină seama de circumstanțele faptei contravenționale și să fie fundamentată.

Art. 249. — Contravențiilor prevăzute la art. 245 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 13 alin. (1), art. 28 și 29.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 250. — (1) În orice situație în care o entitate contractantă intenționează să realizeze un proiect prin atribuirea unui contract pe termen lung care să cuprindă fie executarea de lucrări și operarea rezultatului lucrărilor, fie prestarea, gestionarea și operarea de servicii, entitatea contractantă are obligația de a elabora un studiu de fundamentare prin care se va demonstra necesitatea și oportunitatea realizării proiectului în acest mod.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care proiectul pe termen lung presupune crearea unei societăți având ca acționari operatorul economic, pe de o parte, și entitatea contractantă, pe de altă parte.

(3) Studiul de fundamentare prevăzut la alin. (1) se bazează pe un studiu de fezabilitate în cazul proiectelor implicând executarea de lucrări.

(4) Prin hotărâre a Guvernului se va stabili, după caz, ca studiul de fundamentare prevăzut la alin. (1) să facă obiectul revizuirii și aprobării de către o entitate competentă, în considerarea interesului public al proiectului.

Art. 251. — (1) Prin studiul de fundamentare menționat la art. 250 alin. (1) entitatea contractantă are obligația să analizeze dacă atribuirea contractului implică transferul unei părți semnificative a riscului de operare către operatorul economic,

astfel cum este definit în legea privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

(2) În cazul în care, urmare a analizei prevăzute la alin. (1), entitatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de operare nu va fi transferată operatorului economic, contractul respectiv va fi considerat contract sectorial.

Art. 252. — (1) Sistemul național de achiziții sectoriale cuprinde funcții de reglementare, asistență și sprijin operațional, control ex-ante, control ex-post, monitorizare, supervizare, detectarea conflictului de interese, combaterea licițiilor trucate și alte funcții având ca obiectiv respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2).

(2) Prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi se detaliază obligațiile și responsabilitățile specifice ale entităților contractante în raport cu îndeplinirea acestor funcții.

Art. 253. — (1) Prezenta lege se aplică procedurilor de atribuire inițiate după data intrării sale în vigoare.

(2) Procedurilor de atribuire în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare li se aplică legea în vigoare la data inițierii procedurii de atribuire.

(3) Prezenta lege se aplică contractelor sectoriale/acordurilor-cadru încheiate după data intrării sale în vigoare.

(4) Contractele sectoriale/acordurile-cadru încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când acestea au fost încheiate în tot ceea ce privește încheierea, modificarea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea acestora.

Art. 254. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, ANAP va elabora norme metodologice de aplicare a prevederilor acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 255. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile cap. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 256. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 257. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) dispozițiile art. 208 alin. (2) intră în vigoare la data de 18 octombrie 2018.

*

Prezenta lege transpune prevederile art. 2, 5, 6, 8—16, 18—32, 36—39, 42, 44—49, 51, 52, 54, 56, 58—61, 63, 64, 66—69, 73—75, 78, 82, 87, 89—91, 93, 95, 98, 100 și 106 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014 și parțial ale art. 1, 3, 4, 7, 17, 34, 35, 40, 50, 53, 55, 57, 62, 65, 70, 71, 72, 76, 77, 83, 84, 85, 88, 92, 94, 96, 97 și 99 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 mai 2016.
Nr. 99.

Lista activităților prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. I) pct. (i)

NACE REV. 11					Cod CPV
Secțiunea F				Construcții	
Diviziune	Grupă	Clasă	Descriere	Note	
45			Construcții	Această diviziune include: — construcția de clădiri și lucrări noi, restaurare și reparații curente	45000000
	45.1		Pregătirea șantierelor		45100000
		45.11	Demolări de clădiri; terasamente	Această clasă include: — demolarea clădirilor și a altor structuri; — degajarea șantierelor; — lucrări de terasament: excavarea, umplerea, nivelarea șantierelor de construcții, săpare de șanțuri, îndepărtarea rocilor, demolare prin explozie etc.; — pregătirea șantierelor pentru exploatare minieră; — îndepărtarea solului și alte lucrări de dezvoltare și pregătire a terenurilor și a șantierelor miniere. Această clasă cuprinde, de asemenea: — drenarea șantierelor de construcții; — drenarea terenurilor agricole și forestiere.	45110000
		45.12	Lucrări de foraj și sondaj	Această clasă include: — sondaje experimentale, foraje de recunoaștere și carotaje pentru construcții, precum și pentru studii geofizice, geologice sau alte studii similare. Această clasă nu cuprinde: — forarea puțurilor de extracție a țițeiului sau a gazelor naturale, a se vedea 11.20; — forarea puțurilor de apă, a se vedea 45.25; — săparea de puțuri, a se vedea 45.25; — prospectarea zăcămintelor de țiței și de gaze naturale, precum și studiile geofizice, geologice și seismice, a se vedea 74.20.	45120000
	45.2		Lucrări de construcții complete sau parțiale; lucrări de geniu civil		45200000
		45.21	Lucrări generale de construcții de clădiri și lucrări de geniu civil	Această clasă include: — construcții de clădiri de toate tipurile și construcții civile; — poduri, inclusiv cele destinate susținerii șoselelor suspendate, viaducte, tuneluri și pasaje subterane; — conducte, linii de comunicații și linii electrice pentru transport pe distanțe mari; — conducte, linii de comunicații și linii electrice pentru rețele urbane; — lucrări conexe de amenajare urbană; — asamblarea și montarea de construcții prefabricate pe șantiere. Această clasă nu cuprinde: — servicii referitoare la extracția țițeiului și a gazelor naturale, a se vedea 11.20; — construcția de lucrări complet prefabricate din elemente din alte materiale decât betonul fabricate de unitatea care execută lucrările, a se vedea diviziunile 20, 26 și 28;	45210000 cu excepția: 45213316 45220000 45231000 45232000

¹ Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1).

NACE REV. 11					Cod CPV
Secțiunea F				Construcții	
Diviziune	Grupă	Clasă	Descriere	Note	
				— lucrări de construcții, altele decât cele de clădiri, pentru stadioane, piscine, săli de sport, terenuri de tenis, circuite de golf și alte instalații sportive, a se vedea 45.23; — lucrări de instalații pentru construcții, a se vedea 45.3; — lucrări de finisare, a se vedea 45.4; — activități de arhitectură și de inginerie, a se vedea 74.20; — gestionarea proiectelor de construcții, a se vedea 74.20.	
		45.22	Ridicarea de șarpante și acoperișuri	Această clasă include: — ridicarea de șarpante; — montarea acoperișurilor; — lucrări de impermeabilizare.	45261000
		45.23	Construcții de autostrăzi, șosele, aerodromuri și complexe sportive	Această clasă include: — construcția de autostrăzi, de drumuri, de șosele, alte căi pentru vehicule și pietoni; — construcția de căi ferate; — construcția de piste de aterizare-decolare; — lucrări de construcții, altele decât cele de clădiri, pentru stadioane, piscine, săli de sport, terenuri de tenis, circuite de golf și alte instalații sportive; — marcarea cu vopsea a suprafețelor rutiere și a spațiilor de parcare. Această clasă nu cuprinde: — terasamentele preliminare, a se vedea 45.11.	45212212 și DA03 45230000 cu excepția: 45231000 45232000 45234115
		45.24	Lucrări hidrotehnice	Această clasă include construcția de: — căi navigabile, porturi, lucrări fluviale, porturi de agrement (<i>marinas</i>), ecluze etc.; — baraje și diguri; — dragare; — lucrări subacvatice.	45240000
		45.25	Alte lucrări de construcții care implică lucrări speciale	Această clasă include: — activitățile de construcții specializate care implică un aspect comun pentru mai multe tipuri de lucrări și care necesită competențe sau echipamente specializate; — realizarea de fundații, inclusiv instalarea piloților; — forarea și construcția de puțuri de apă, săparea de puțuri; — montarea elementelor de structură metalică ce nu sunt fabricate de unitatea care execută lucrările; — îndoirea structurilor metalice; — lucrări de zidire cu cărămidă sau piatră; — montarea și demontarea schelelor și a platformelor de lucru proprii sau închiriate; — construcția de coșuri de fum și de cuptoare industriale. Această clasă nu cuprinde: închirierea de schele fără montare și demontare, a se vedea 71.32.	45250000 45262000

¹ Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1).

NACE REV. 1 ¹					Cod CPV
Secțiunea F				Construcții	
Diviziune	Grupă	Clasă	Descriere	Note	
	45.3		Lucrări de instalații		45300000
		45.31	Lucrări de instalații electrice	Această clasă include: — instalarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, a următoarelor elemente: — cabluri și conexiuni electrice; — sisteme de telecomunicații; — instalații electrice de încălzire; — antene pentru clădiri rezidențiale; — sisteme de alarmă împotriva incendiilor; — sisteme de alarmă antiefracție; — ascensoare și scări rulante; — paratrăsnete etc.	45213316 45310000 cu excepția: 45316000
		45.32	Lucrări de izolare	Această clasă include: — instalarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, de izolații termice, acustice sau împotriva vibrațiilor. Această clasă nu cuprinde: — lucrări de impermeabilizare, a se vedea 45.22.	45320000
		45.33	Instalații	Această clasă include: — instalarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, a următoarelor elemente: — instalații și echipamente sanitare; — echipamente pentru distribuția gazelor; — echipamente și conducte de încălzire, de ventilare, de refrigerare sau de climatizare; — instalații de stingere a incendiilor cu sprinklere. Această clasă nu cuprinde: — instalarea sistemelor electrice de încălzire, a se vedea 45.31.	45330000
		45.34	Alte lucrări de instalații	Această clasă include: — instalarea sistemelor de iluminat și de semnalizare pentru șosele, căi ferate, aeroporturi și porturi; — instalarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, a instalațiilor și a echipamentelor neclasificate în altă parte.	45234115 45316000 45340000
	45.4		Lucrări de finisare		45400000
		45.41	Tencuire	Această clasă include: — aplicarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, a ipsosului și a stucului pentru structuri sau ornamente interioare și exterioare, inclusiv a materialelor de fățuire asociate.	45410000
		45.42	Tâmplărie și dulgherie	Această clasă include: — instalarea de uși, ferestre, tocuri și rame pentru uși și ferestre, bucătării echipate, scări, echipamente pentru magazine și echipamente similare, din lemn sau din alte materiale, care nu sunt fabricate de unitatea care execută lucrările; — amenajări interioare, precum plafoane, lambriuri din lemn, compartimentări mobile etc. Această clasă nu cuprinde: — acoperirea cu parchet sau alte pardoseli din lemn, a se vedea 45.43.	45420000

¹ Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1).

NACE REV. 1 ¹					Cod CPV
Secțiunea F				Construcții	
Diviziune	Grupă	Clasă	Descriere	Note	
		45.43	Îmbrăcarea podelelor și a pereților	Această clasă include: — instalarea, în clădiri sau în alte proiecte de construcții, a următoarelor elemente: — dale din ceramică, beton sau piatră pentru pereți sau podele; — parchete și alte pardoseli din lemn, mochetă și linoleum; — inclusiv din cauciuc sau plastic; — materiale de placare a podelelor sau a pereților din terrazzo, marmură, granit sau ardezic; — tapete.	45430000
		45.44	Vopsitorie și montare de geamuri	Această clasă include: — vopsirea interioară și exterioară a clădirilor; — vopsirea structurilor de construcții civile; — montarea sticlei, a oglinzilor etc. Această clasă nu cuprinde: — instalarea ferestrelor, a se vedea 45.42.	45440000
		45.45	Alte lucrări de finisare	Această clasă include: — instalarea piscinelor private; — curățirea pereților exteriori ai clădirilor cu ajutorul aburilor, prin sablare sau alte metode similare; — celelalte lucrări de finalizare și finisare a clădirilor neclasificate în altă parte. Această clasă nu cuprinde: — curățirea pereților interiori ai clădirilor și ai altor construcții, a se vedea 74.70.	45212212 și DA04 45450000
	45.5		Închirierea de echipamente de construcție sau demolare cu operator		45500000
		45.50	Închirierea de echipamente de construcție sau demolare cu operator	Această clasă nu cuprinde: — închirierea de mașini și echipamente de construcție sau demolare fără operator, a se vedea 71.32.	45500000

ANEXA Nr. 2

Servicii prevăzute la art. 124 alin. (1)

Descriere	Cod VPV
Servicii de sănătate, servicii sociale și servicii conexe	75200000-8; 75231200-6; 75231240-8; 79611000-0; 79622000-0 [Servicii de furnizare personal menajer]; 79624000-4 [Servicii de asigurare de personal de asistență medicală] și 79625000-1 [Servicii de asigurare de personal medical] de la 85000000-9 la 85323000-9; 98133100-5, 98133000-4; 98200000-5 și 98500000-8 [Case particulare cu personal angajat] și 98513000-2 - 98514000-9 [Servicii de forță de muncă pentru particulari, Servicii de personal de agenții pentru particulari, Servicii de personal de birou pentru particulari, Servicii de personal angajat temporar pentru particulari, Servicii de asistență la domiciliu și Servicii domestice]
Servicii sociale administrative, servicii de învățământ, servicii de sănătate și servicii culturale	85321000-5 și 85322000-2, 75000000-6 [Servicii de administrație publică, de apărare și de asigurări sociale], 75121000-0, 75122000-7, 75124000-1; de la 79995000-5 la 79995200-7; de la 80000000-4 Servicii de învățământ și formare profesională la 80660000-8; de la 92000000-1 la 92700000-8, 79950000-8 [Servicii de organizare de expoziții, de târguri și de congrese], 79951000-5 [Servicii de organizare de seminarii], 79952000-2 [Servicii pentru evenimente], 79952100-3 [Servicii de organizare de evenimente culturale], 79953000-9 [Servicii de organizare de festivaluri], 79954000-6 [Servicii de organizare de petreceri], 79955000-3 [Servicii de organizare de prezentări de modă], 79956000-0 [Servicii de organizare de târguri și expoziții]

¹ Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană (JO L 293, 24.10.1990, p. 1).

Descriere	Cod VPV
Servicii de asigurări sociale obligatorii ²	75300000-9
Servicii de indemnizații	75310000-2, 75311000-9, 75312000-6, 75313000-3, 75313100-4, 75314000-0, 75320000-5, 75330000-8, 75340000-1
Alte servicii comunitare, sociale și personale, inclusiv servicii prestate de organizații sindicale, de organizații politice, de asociații de tineri și servicii diverse prestate de organizații asociative	98000000-3, 98120000-0; 98132000-7; 98133110-8 și 98130000-3
Servicii religioase	98131000-0
Servicii hoteliere și restaurante	de la 55100000-1 la 55410000-7; de la 55521000-8 la 55521200-0 [55521000-8 Servicii de catering la domiciliu, 55521100-9 Servicii de livrare a mâncării la domiciliu, 55521200-0 Servicii de livrare a mâncării], 55510000-8 [Servicii de cantină], 55511000-5 [Servicii de cantină și alte servicii de cafea cu clientelă restrânsă], 55512000-2 [Servicii de gestionare a cantinelor], 55523100-3 [Servicii de restaurant pentru școli], 55520000-1 [Servicii de catering], 55522000-5 [Servicii de catering pentru societăți de transport], 55523000-2 [Servicii de catering pentru alte societăți sau instituții], 55524000-9 [Servicii de catering pentru școli]
Servicii juridice, în măsura în care nu sunt excluse în temeiul art. 37 alin. (3).	de la 79100000-5 la 79140000-7; 75231100-5
Alte servicii administrative și servicii guvernamentale	de la 75100000-7 la 75120000-3; 75123000-4; de la 75125000-8 la 75131000-3
Prestări de servicii pentru comunitate	de la 75200000-8 la 75231000-4
Servicii legate de închisori, de securitate publică și de salvare, în măsura în care nu sunt excluse în temeiul art. 37 alin. (1) lit. h)	de la 75231210-9 la 75231230-5; de la 75240000-0 la 75252000-7; 79430000-7; 98113100-9
Servicii de investigație și de siguranță	de la 79700000-1 la 79721000-4 [Servicii de investigație și de siguranță, Servicii de siguranță, Servicii de monitorizare a sistemelor de alarmă, Servicii de pază, Servicii de supraveghere, Servicii de localizare, Servicii de localizare a transfugilor, Servicii de patrulare, Servicii de eliberare de ecusoane de identificare, Servicii de investigație și Servicii de agenții de detectivi] 79722000-1 [Servicii de grafologie], 79723000-8 [Servicii de analiză a deșeurilor]
Servicii internaționale	98900000-2 [Servicii prestate de organizații și de organisme extrateritoriale] și 98910000-5 [Servicii specifice organizațiilor și organismelor internaționale]
Servicii poștale	64000000-6 [Servicii poștale și de telecomunicații], 64100000-7 [Servicii poștale și de curierat], 64110000-0 [Servicii poștale], 64111000-7 [Servicii poștale de distribuire a ziarelor și a periodicelor], 64112000-4 [Servicii poștale de distribuire a corespondenței], 64113000-1 [Servicii poștale de distribuire a coletelor], 64114000-8 [Servicii de ghișee de oficii poștale], 64115000-5 [Închiriere de cutii poștale], 64116000-2 [Servicii post-restant], 64122000-7 [Servicii de curierat și de mesagerie internă în birouri]
Servicii diverse	50116510-9 [Servicii de reșapare de pneuri], 71550000-8 [Servicii de feronerie]

² Aceste servicii nu intră sub incidența prezentei legi în cazul în care sunt organizate sub formă de servicii fără caracter economic de interes general.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind achizițiile sectoriale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind achizițiile sectoriale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2016.
Nr. 515.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112 din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de George Grossu în Dosarul nr. 41.400/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 864D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Păuna Neculae, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prin consacrarea posibilității Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a invalida o decizie emisă ca urmare a unei hotărâri judecătorești se ajunge la nesocotirea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, la încălcarea dreptului de proprietate privată, la aplicarea retroactivă a legii și la nerespectarea exigenței asigurării certitudinii raporturilor juridice, textul de lege criticat fiind în discordanță și cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, precizând că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 1 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 41.400/3/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de George Grossu într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de anulare a deciziei prin care Comisia Națională pentru

Compensarea Imobilelor a invalidat o dispoziție a primarului municipiului București, pe motiv că din actele depuse nu reiese calitatea de persoană îndreptățită a notificatorului-reclamant.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că prevederile de lege criticate permit Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor cenzurarea tuturor actelor care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii emise de entitățile investite, fără ca legiuitorul să fi prevăzut vreo distincție în sensul exceptării de la această verificare a acelor acte la baza cărora a stat o hotărâre judecătorească. Se ajunge astfel ca un organ fără activitate jurisdicțională să cenzureze conținutul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, încălcându-se principiul separației puterilor în stat. Se nesocotește și art. 44 din Constituție, dreptul de proprietate recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și convertit într-un drept de creanță riscând să fie invalidat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. În plus, textele de lege criticate au semnificația recunoașterii unui control administrativ asupra unei hotărâri judecătorești, deci a unei căi de atac neprevăzute de lege, într-un sistem concurent celui al instanțelor judecătorești, contrar dispozițiilor art. 129 din Constituție referitoare la exercitarea căilor de atac.

8. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, precizând că problema antamează chestiuni care privesc fondul cauzei și a căror soluționare revine judecătorului.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** precizează că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate. Față de această soluție, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Invocă, în același timp, și cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa cu referire la competențele atribuite de legiuitor Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a valida sau invalida decizia entității investite de lege care conține propunerea de acordare de măsuri compensatorii și, după caz, de a aproba punctajul convenit, în sensul că nu sunt de natură să aducă atingere certitudinii raporturilor juridice, întrucât nu determină o destabilizare a acestora, ci oferă un control suplimentar pentru asigurarea legalității dreptului recunoscut.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

— Art. 17 alin. (1) lit. a): „(1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare Comisia Națională, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:

a) validează/invalidă în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii.”;

— Art. 21 alin. (5) și (8): „(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricărui altor instituții care ar putea deține documente relevante. (...)

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor în stat, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și art. 129 care reglementează cu privire la folosirea căilor de atac.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în cauză, în favoarea autorului excepției a fost emisă în anul 2006 o dispoziție prin care primarul general al municipiului București propunea acordarea de despăgubiri pentru o parte dintr-un imobil revindicat în temeiul Legii nr. 10/2001 și care nu mai putea fi restituit în natură. Dosarul de despăgubire a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dar întrucât aceasta a amânat în mod repetat soluționarea, autorul excepției s-a adresat instanței judecătorești competente. Prin Sentința civilă nr. 7.602 din 14 decembrie 2011, Curtea de Apel București a obligat Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să desemneze un evaluator căruia să îi transmită dosarul de despăgubire aferent dispoziției primarului municipiului București în vederea întocmirii raportului de evaluare, precum și să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire în termen de 30 de zile de la data întocmirii raportului de evaluare. După intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care, potrivit legii menționate, a preluat atribuțiile fostei Comisii Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, a emis o decizie de invalidare a dispoziției primarului, apreciind că autorul excepției nu a dovedit calitatea de persoană îndreptățită la obținerea măsurilor reparatorii. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul soluționării cererii de anulare a deciziei de invalidare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

16. Curtea reține că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, a constatat că dispozițiile art. 17 alin. (1)

lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate. Analizând excepția de neconstituționalitate, raportat la circumstanțele specifice litigiului, Curtea observă că în cauza de față decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor nu a fost emisă ca urmare a unei hotărâri judecătorești prin care vreo instanță să fi statuat în mod irevocabil sau definitiv asupra calității de persoană îndreptățită și asupra întinderii dreptului de proprietate. Sentința Curții de Apel București consecutiv căreia Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a emis decizia de invalidare contestată nu a avut în vedere aspectele menționate, ci a vizat o altă problemă, instituind în sarcina Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor o obligație de a face, respectiv de a soluționa dosarul de despăgubire. Cu alte cuvinte, situația din cauză nu a implicat exercitarea de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a competenței de a invalida o decizie administrativă emisă în considerarea existenței unei hotărâri judecătorești prin care s-au stabilit deja calitatea de titular al dreptului la despăgubire al unei persoane, precum și cuantumul despăgubirilor cuvenite.

17. În situații similare, Curtea, analizând excepția prin prisma unor critici asemănătoare celor formulate în cauza de față, a respins-o ca neîntemeiată. În acest sens pot fi amintite, exemplificativ, Decizia nr. 110 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 12 mai 2015, sau Decizia nr. 291 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 7 iulie 2015.

18. În jurisprudența menționată, Curtea a observat că invalidarea deciziilor emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii poate avea mai multe justificări, iar scopul unei verificări suplimentare față de cea realizată de entitatea investită îl constituie prevenirea unor situații generatoare de inechități care au avut loc sub imperiul Legii nr. 10/2001, precum restituirea/atribuirea aceluiasi imobil mai multor persoane care reclamau un drept propriu și exclusiv ori recunoașterea dreptului de proprietate altei persoane decât titularul stabilit ulterior pe cale judecătorească. De aceea, confirmarea cu certitudine sporită a unui drept nu constituie o nesocotire a dreptului de proprietate,

din perspectiva speranței legitime de valorificare a acestuia, ci, dimpotrivă, o garanție a recunoașterii acestuia în mod just. Curtea a mai reținut că nu se poate pune problema unor atingeri aduse unui drept câștigat câtă vreme decizia/dispoziția entității investite cu soluționarea notificării, conținând propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, chiar confirmată prin emiterea avizului de legalitate de către prefect, nu a produs efecte directe în patrimoniul persoanei îndreptățite la restituire. Aceasta, deoarece până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor — conform Legii nr. 247/2005 — sau a deciziei de compensare în puncte de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 — persoana îndreptățită la restituire are o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, iar nu un drept efectiv, concretizat într-un drept de creanță izvorât din titlul de despăgubire/decizia de compensare în puncte.

19. În plus, Curtea a precizat că deciziile autorităților administrative implicate în procesul de restituire/acordare de măsuri reparatorii sunt supuse în final controlului instanței de judecată, singura care este competentă să se pronunțe în mod definitiv asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate, potrivit art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, putând dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii.

20. Curtea a mai remarcat că verificarea existenței dreptului echivalează, practic, cu examinarea acelorași condiții ce era necesar a fi realizate și la momentul inițial, al emiterii deciziei respective, deoarece noua lege nu introduce noi cerințe în această privință. Această atribuție asigură un filtru suplimentar, prin respectarea acelorași condiții legale ce era necesar a fi întrunite și la momentul emiterii dispoziției, pentru asigurarea legalității dreptului. Așa fiind, nu se poate susține că această atribuție afectează în mod real dreptul de proprietate decât în măsura în care acesta nu era, de la bun început, legal stabilit, în sensul că, în realitate, nu îndeplinea toate cerințele stabilite de lege atunci în vigoare.

21. În același sens sunt și Decizia nr. 724 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2015, sau Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Grossu în Dosarul nr. 41.400/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Gheorghe Bădeci și Petra Bădeci în Dosarul nr. 33.881/3/2013 (2.416/2014) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și care formează obiectul Dosarului nr. 900D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au transmis note scrise prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.000D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de Dumitru Sfetcu, Vasilica Sfetcu, Georgeta Gabriela Vlad și Adriana Cătălina Tonu în Dosarul nr. 37.218/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent precizează că, și în acest dosar, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis note scrise prin care arată că, în opinia sa, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.000D/2015 la Dosarul nr. 900D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând în acest sens că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a reținut că textul de lege criticat se referă la căi de atac în justiție împotriva deciziilor emise cu respectarea termenelor prevăzute de art. 34 din Legea nr. 165/2013, precum și împotriva lipsei unei decizii de compensare în puncte, după expirarea termenelor prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 18 martie 2015 și 6 aprilie 2015, pronunțate în Dosarul nr. 33.881/3/2013 (2.416/2014) și, respectiv, în Dosarul nr. 37.218/3/2014, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Gheorghe Bădeci și Petra Bădeci, respectiv Dumitru Sfetcu, Vasilica Sfetcu, Georgeta Gabriela Vlad și Adriana Cătălina Tonu, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor prin care s-a solicitat instanțelor de judecată să oblige Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la evaluarea unor imobile revendicate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, respectiv al Legii fondului funciar nr. 18/1991 și la stabilirea de măsuri reparatorii prin echivalent.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prin prevederile de lege criticate se creează o inegalitate între persoanele cărora le-au fost soluționate cererile anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, care au beneficiat de anumite termene, și cele care în prezent sunt ținute să respecte alte termene, mai lungi și mai dezavantajoase. Arată că, în loc să urgenteze procesul de despăgubire, Legea nr. 165/2013 îl prelungește, adăugând la timpul care deja s-a scurs de la depunerea notificării încă 3 ani pentru cei care au dosarele la entitatea deținătoare, apoi încă 5 ani pentru cei care au dosarele la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și, dacă nu primesc un răspuns în aceste termene, trebuie să mai aștepte încă 6 luni pentru a se putea adresa unei instanțe de judecată. În opinia autorilor excepției, discriminarea mai provine și din faptul că acțiunea prevăzută de art. 35 din Legea nr. 165/2013 este deschisă exclusiv persoanelor care se consideră îndreptățite, nu și persoanelor îndreptățite în sensul Legii nr. 165/2013, făcând referire la definițiile cuprinse în art. 3 pct. 2 și 3 din legea menționată. Mai arată că, potrivit textului de lege criticat, jurisdicția administrativă a devenit obligatorie și limitativă în ce privește accesul la justiție. Prin împiedicarea persoanei beneficiare a legii care a apelat la procedura specială de a se adresa justiției se permite entității administrative să tergiverseze soluționarea. Se susține că se încalcă și dreptul de proprietate privată, întrucât persoanele îndreptățite, beneficiare ale unor hotărâri judecătorești ca urmare a cărora s-a emis o dispoziție de către primar, nu își pot valorifica dreptul decât după un termen maxim de 66 de luni. Mai arată totodată că măsurile compensatorii sunt exprimate în puncte, iar nu în lei, ceea ce conduce la lipsa dobânzii și la imposibilitatea de actualizare a sumei.

11. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat necontravenind dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției.

12. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat reglementând tocmai posibilitatea pentru persoanele care se consideră vătămate de a contesta în instanță atitudinea de pasivitate a statului.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului**, în cuprinsul punctului său de vedere transmis în Dosarul nr. 900D/2015, consideră că, în principiu, prin faptul că legiuitorul a impus termene noi pentru soluționarea notificărilor, iar, ulterior, pentru sesizarea instanței de judecată în situația în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013, nu se aduce atingere prevederilor constituționale indicate în motivarea excepției. Precizează că, în opinia sa, în cauză nu sunt incidente în acest moment dispozițiile de lege criticate, neavând legătură cu soluționarea acesteia, motiv pentru care apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următoarea redactare: *„În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”*

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, respectiv caracterul gratuit și facultativ al jurisdicțiilor speciale administrative, art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor față de stat și art. 53 care prevede condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, prin raportare la prevederile art. 20 din Legea fundamentală referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, pentru început, că în ambele cauze în care aceasta a fost ridicată instanțele de judecată au fost investite cu soluționarea litigiilor ulterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel că sunt incidente dispozițiile art. 4 teza întâi din acest act normativ, cererile formulate de autorii excepției fiind circumscrise domeniului propriu de aplicare al Legii nr. 165/2013. Așadar, prevederile art. 35 alin. (2) din Legea

nr. 165/2013, criticate în ambele cauze, sunt susceptibile de a fi aplicabile în speță, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate urmează să fie analizată pe fond, neexistând, sub acest aspect, vreo cauză de inadmisibilitate cu privire la aceasta.

20. În continuare, Curtea observă că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 stabilesc termenele în care persoana care se consideră îndreptățită poate ataca în fața instanței de judecată refuzul entității investite de lege de a emite decizia privitoare la imobilul revendicat, în termenele prevăzute la art. 33 și art. 34. Aceste două texte din Legea nr. 165/2013, la care face referire art. 35, instituie termene de 12, 24 și 36 de luni în sarcina entităților investite de lege pentru a soluționa cererile de restituire formulate în temeiul legilor reparatorii, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și pentru a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, precum și termenul de 60 de luni în care trebuie soluționate atât dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, cât și dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor ulterior datei intrării în vigoare a legii menționate.

21. Prin Decizia nr. 685 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței de judecată pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să soluționeze, în fapt, notificarea lăsată în nelucrare de entitatea investită de lege. Curtea a observat că acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33 și art. 34, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite cu soluționarea notificărilor, respectiv cu soluționarea dosarelor privind propunerile de acordare de despăgubiri și emiterea unor decizii reprezentând titluri de despăgubire.

22. Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele interesate se puteau adresa justiției pentru atacarea refuzului nejustificat doar în temeiul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. XX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007, pronunțată într-un recurs în interesul legii prin care recunoscuse, în lipsa unei reglementări legale exprese, această posibilitate. Or, în prezent, prin art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 a fost normativizată această posibilitate consacrată anterior doar pe cale jurisprudențială, stabilindu-se un cadru procesual în care acest drept să fie exercitat, în contextul economico-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu împotriva României*.

23. Analizând critica referitoare la pretinsa nesocotire a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție, Curtea a observat, prin decizia mai sus menționată, că, astfel cum rezultă din jurisprudența sa constantă, regula constituțională a liberului acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În situația reglementată de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 și art. 34 din lege, termene în legătură cu care instanța de contencios constituțional a apreciat că se conformează exigențelor constituționale și convenționale.

24. În ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea observă că autorii prezentei excepții încearcă să demonstreze existența unei

discriminări prin compararea regimului juridic aplicabil aceleiași situații juridice în baza unor norme legale succesive. Or, în jurisprudența sa, față de critici similare, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (în acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate, acestea reflectând contextul economico-social specific, în condițiile necesității adaptării legislației la evoluția realităților juridice și la necesitatea eficientizării mecanismelor destinate realizării unui echilibru între interesul particular al persoanelor îndreptățite și interesul general al statului de asigurare a unei stabilități bugetare.

25. Curtea observă că în cauză autorii excepției recurg, în argumentarea pretensei nesocotiri a principiului constituțional al egalității în drepturi, la evidențierea unei diferențieri între persoana care se consideră îndreptățită și persoana îndreptățită. Astfel, potrivit art. 3 pct. 2 din Legea nr. 165/2013, prin „*persoana care se consideră îndreptățită*” se înțelege persoana care a formulat și a depus, în termen legal, la entitățile investite de lege, cereri de revendicare imobiliară, care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, iar conform art. 3 pct. 3 din aceeași lege, „*persoana îndreptățită*” este persoana căreia i-a fost recunoscut dreptul la restituire în natură sau, după caz, la măsuri reparatorii. Curtea constată că art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 are în vedere persoana care se consideră îndreptățită, căreia îi oferă posibilitatea legală de a se adresa instanței judecătorești pentru soluționarea cererilor în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34. Este logic ca doar aceasta să fie destinatarul normei în discuție, întrucât persoana

îndreptățită, căreia i-a fost recunoscut dreptul la restituire în natură sau, după caz, la măsuri reparatorii, beneficiază de o altă dispoziție legală, și anume art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, care concretizează modul practic de realizare a dreptului deja recunoscut. Astfel, textul menționat prevede că plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a acesteia, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.

26. Ca atare, este evident că cele două categorii de persoane — cele care se consideră îndreptățite și cele îndreptățite — se află în situații juridice radical diferite, astfel că este firesc să le fie aplicabile prevederi de lege distincte, fără să se poată susține existența vreunei discriminări.

27. În ce privește pretenșa încălcare a dreptului de proprietate privată, aceasta nu poate fi reținută. Dimpotrivă, posibilitatea conferită persoanelor interesate de a se adresa instanței de judecată pentru concretizarea drepturilor acestora are ca finalitate, în cele din urmă, chiar apărarea dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite la obținerea de despăgubiri, conferind certitudinea realizării creanței în situația în care instanța de judecată stabilește temeinicia pretențiilor reclamantului, în urma unui proces desfășurat cu respectarea tuturor exigențelor ce caracterizează procesul echitabil, pronunțându-se în mod inechivoc cu privire la calitatea acestuia de persoană îndreptățită și la întinderea dreptului acesteia, respectiv cuantumul despăgubirii cuvenite.

28. Cu privire la afirmația autorilor excepției potrivit căreia se încalcă dreptul de proprietate privată și ca urmare a faptului că persoanele îndreptățite nu își pot valorifica dreptul decât după un termen maxim de 66 de luni, Curtea subliniază că termenul de 6 luni prevăzut de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu trebuie înțeles în sensul că numai după expirarea acestuia poate fi exercitată acțiunea împotriva actului entității administrative sau a refuzului nejustificat de emitere a acestuia, ci acesta este intervalul de timp în care persoana îndreptățită are posibilitatea de a se adresa instanței, având semnificația unui termen procedural, de exercitare a dreptului de sesizare a instanței de judecată cu soluționarea acțiunii în realizarea dreptului.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bădeci și Petra Bădeci în Dosarul nr. 33.881/3/2013 (2.416/2014) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și de Dumitru Sfetcu, Vasilica Sfetcu, Georgeta Gabriela Vlad și Adriana Cătălina Tonu în Dosarul nr. 37.218/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 5

din 28 martie 2016

Dosar nr. 4.296/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Monica Ruxandra Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Rîciu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Camelia Marcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 4.296/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.186/87/2015, nr. 1.079/87/2015 și nr. 1.295/87/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă reprezintă un drept ori reprezintă o vocație ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul are prevăzute în buget sume cu acest titlu.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecății de către apelantul-reclamant Sindicatul „TESA” din cadrul Spitalului Județean de Urgență Alexandria, parte în Dosarul nr. 1.186/87/2015 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizărilor privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

1. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Încheierea de ședință din 9 noiembrie 2015, dată în Dosarul nr. 1.186/87/2015, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă reprezintă un drept ori reprezintă o vocație ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul are prevăzute sume în buget cu acest titlu.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 noiembrie 2015 cu nr. 4.296/1/2015.

3. La aceeași dată au fost înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și dosarele nr. 4.297/1/2015 și nr. 4.298/1/2015, ce au fost conexe la primul dosar, respectiv nr. 4.296/1/2015, ce vizează sesizările formulate de același complet de judecată al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, la aceeași dată, respectiv 9 noiembrie 2015, în cauze similare privind diferiți membri de sindicat — dosarele nr. 1.079/87/2015 și nr. 1.295/87/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

II. **Expunerea succintă a celor trei procese în cadrul cărora s-a invocat chestiunea de drept menționată**

4. Obiectul investiției instanței este același în toate cele trei cauze, respectiv reclamanții-intimați, angajați, au solicitat obligarea angajatorului Spitalul Județean de Urgență Alexandria la plata către fiecare membru de sindicat a contravalorii tichetelor de masă aferente perioadelor 1 aprilie 2012—1 octombrie 2014, 1 ianuarie 2015—data pronunțării hotărârii, și în continuare, atât timp cât reclamanții își păstrează calitatea de salariați ai părâtului.

5. Au arătat reclamanții că tichetele de masă aferente lunilor noiembrie și decembrie 2014 au fost acordate, însă pentru restul perioadelor menționate în petit angajatorul a refuzat să acorde tichete de masă, invocând faptul că instituția publică are datorii la bugetul de stat. Au susținut că au un drept la acordarea tichetelor de masă, și nu o vocație, iar prin neacordarea tichetelor de masă s-a produs un prejudiciu egal cu valoarea în bani a acestora.

6. Cererile au fost întemeiate pe dispozițiile art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 93 alin. (3) din Contractul colectiv de muncă la nivel de unitate, valabil în perioada 2012—2015, art. 1.530 și următoarele din Codul civil.

7. Pârâtul-apelant, angajator, a arătat că tichetele de masă pot fi acordate doar în limita sumelor prevăzute distinct cu această destinație în bugetele de venituri și cheltuieli aprobate, iar tichetele nu au fost acordate întrucât, deși unitatea sanitară a prevăzut sumele aferente în bugetul de venituri și cheltuieli, a avut alte priorități, respectiv achitarea arieratelor, ceea ce a determinat acordarea tichetelor doar în lunile noiembrie și decembrie 2014.

8. În Dosarul nr. 1.186/87/2015, prin Sentința nr. 637 din 17 iunie 2015, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul „TESA” din cadrul Spitalului Județean de Urgență Alexandria și a obligat pârâtul Spitalul Județean de Urgență Alexandria să plătească fiecăruia dintre reclamanții membri de sindicat S.M. și S.S. contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei 1 aprilie 2012—1 octombrie 2014 și 1 ianuarie 2015 până la pronunțarea hotărârii, proporțional cu perioada de timp lucrată de fiecare dintre reclamanți, fiind respins ca nefondat capătul de cerere privind plata contravalorii tichetelor de masă și în continuare.

9. În Dosarul nr. 1.079/87/2015, prin Sentința nr. 646 din 18 iunie 2015, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul „SANITAS” din cadrul Spitalului Județean de Urgență Alexandria și a obligat pârâtul Spitalul Județean de Urgență Alexandria să plătească fiecăruia dintre reclamanții membri de sindicat P.M. și Ș.F. contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei 22 aprilie 2012—1 octombrie 2014 și 1 ianuarie 2015 până la pronunțarea hotărârii și în continuare, cât timp reclamanții au calitatea de salariați ai părâtului și cadrul legal rămâne neschimbat, proporțional cu perioada de timp lucrată de fiecare dintre reclamanți, fiind respinse pretențiile aferente perioadei 1 aprilie 2012—22 aprilie 2012, deoarece s-a constatat prescris dreptul material la acțiune.

10. În Dosarul nr. 1.295/87/2015, prin Sentința nr. 681 din 23 iunie 2015, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul „SANITAS” din cadrul Spitalului Județean de Urgență Alexandria și a obligat pârâtul Spitalul Județean de Urgență Alexandria să

plătească fiecăruia dintre reclamanții membri de sindicat A.G. și B.V. contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei 1 aprilie 2012—1 octombrie 2014 și 1 ianuarie 2015 până la pronunțarea hotărârii, proporțional cu perioada de timp lucrată de fiecare dintre reclamanți, fiind respinse, ca nefondate, capetele de cerere privind actualizarea contravalorii tichetelor de masă cu dobânda legală și plata în continuare.

11. În considerentele acestor hotărâri, instanțele au reținut, în esență, că dispozițiile speciale ale art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, spre deosebire de dreptul comun aplicabil celorlalți salariați — Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, care nu beneficiază de texte speciale, prevăd obligația de acordare a tichetelor de masă, nu posibilitatea acordării acestora. Existența priorităților menționate de pârât nu poate avea ca efect neplata drepturilor către salariați, întrucât această interpretare se situează în afara prevederilor legale, de vreme ce dreptul salariaților de a primi tichete de masă are o triplă legitimare juridică: art. 1 din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 93 alin. (3) din Contractul colectiv de muncă la nivel de unitate, valabil în perioada 2012—2015.

12. Investită cu soluționarea apelurilor declarate de părți în cele trei cauze, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizărilor

13. Prin prisma dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a constatat îndeplinirea cumulativă a condițiilor de admisibilitate.

14. Cu referire la existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță, s-a arătat că, în speță, este vorba de un litigiu de muncă, soluționat în primă instanță de tribunal, împotriva sentinței pronunțate fiind exercitată calea de atac a apelului, cauza nefiind susceptibilă de recurs.

15. În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, s-a reținut că, în speță, este vorba de interpretarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare. În condițiile în care s-ar stabili că această dispoziție legală reglementează un drept la acordarea tichetelor de masă, și nu o vocație, s-ar aplica cu prioritate față de dispozițiile contractului colectiv de muncă și ale Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

16. Instanța de trimitere a mai arătat că problema de drept care face obiectul sesizării este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept răspunde intenției legiuitorului de a preveni practica neunitară a instanțelor de judecată în materie.

17. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a apreciat că nu există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, această chestiune, întrucât, din verificările efectuate, nu s-a putut identifica o practică judiciară conturată și constantă, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile este incident.

18. Neexistând o jurisprudență semnificativă în materia respectivă și constatând diferențe de opinie în interpretarea ce trebuie dată normelor de drept în cauză, s-a apreciat îndeplinită această condiție de admisibilitate. Litigiile în care este incident textul ce urmează a fi interpretat (art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare) sunt determinate de excepția instituită prin actele normative în vigoare în perioada 2012—2014 care au exceptat instituțiile finanțate integral din venituri proprii de la obligația de a nu acorda tichete de masă și de faptul că, deși în bugete sunt prevăzute sume pentru acordarea tichetelor de masă, nu există, întotdeauna, resurse financiare pentru acordarea tichetelor.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Potrivit încheierilor de sesizare, părțile nu au fost prezente la termenul de judecată la care Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, ca atare, nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

20. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat punct de vedere de către Sindicatul „TESA” din cadrul Spitalului Județean de Urgență Alexandria, care are calitatea de apelant-reclamant în Dosarul nr. 1.186/87/2015 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale. Acesta a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, astfel cum sunt reglementate de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât chestiunea de drept a cărei lămurire se cere nu este nouă și nu prezintă o asemenea dificultate încât să reclame intervenția instanței supreme, problema de drept primind o dezlegare din partea instanțelor de judecată. Referitor la fondul sesizării, partea a apreciat că acordarea tichetelor de masă reprezintă un drept al personalului contractual din unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii, realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate, drept instituit de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare.

V. Punctul de vedere al titularului sesizărilor cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Prin încheierile de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a arătat că art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, consacră un drept la acordarea tichetelor de masă, fără a prevedea o condiție reprezentată de existența resurselor financiare pentru acordarea acestor drepturi.

22. S-a apreciat că trebuie stabilit dacă această condiție poate fi dedusă pe cale de interpretare, respectiv dacă dispozițiile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie completate cu dispozițiile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

23. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a considerat că scopul art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost

acela de a stabili un număr maxim al tichetelor de masă — 20, în condițiile în care tichetele urmau a se acorda conform Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, ci acela de a stabili alt regim juridic pentru acordarea tichetelor de masă decât cel reglementat de această lege.

24. Astfel, interpretând sistematic dispozițiile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 411 din același act normativ, s-a apreciat că legiuitorul a realizat o distincție între personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate și personalul contractual din unitățile și subunitățile sanitare care se finanțează de la bugetul de stat.

25. În timp ce personalul contractual din unitățile și subunitățile sanitare care se finanțează de la bugetul de stat beneficiază de tichete de masă în conformitate cu prevederile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, în privința personalului încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii nu se face trimitere la dispozițiile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

26. Instanța de trimitere a considerat că diferențele privind regimul de finanțare determină și diferența de reglementare a dreptului la acordarea tichetelor de masă. Interpretarea istorico-teleologică determină concluzia că dreptului reglementat de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu îi sunt aplicabile condițiile rezultate din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

27. Astfel, în condițiile în care exista un cadru legal pentru acordarea tichetelor de masă — Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a consacrat acest drept, pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate, printr-un act normativ special — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 23.

28. De asemenea, deși lipsa resurselor financiare a determinat apariția unor acte normative care au reglementat neacordarea tichetelor de masă, în cazul instituțiilor finanțate integral din venituri proprii nu a existat interdicția de acordare a tichetelor de masă.

29. Din evoluția actelor normative rezultă intenția legiuitorului de a reglementa, în mod special, dreptul personalului încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii, distinct de reglementarea cuprinsă în Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

30. Completarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, care condiționează exercitarea dreptului de existență a resurselor financiare este înlăturată, în opinia instanței de trimitere, de modul în care a fost reglementat dreptul în speță, în sensul că legiuitorul nu a făcut trimitere la dispozițiile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, deși, în același act normativ, atunci când a considerat că trebuie aplicate, a trimis la prevederile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

31. S-a menționat că, în condițiile în care același drept este reglementat de contractul colectiv de muncă, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 142/1998, cu modificările

și completările ulterioare, în condițiile în care se constată că art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, este o *lex specialis* care reglementează un drept nesupus unei condiții, se aplică cu prioritate art. 23 (față de prevederile art. 132 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de principiul *specialia generalibus derogant*).

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

32. O primă opinie conturată prin soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești a fost în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă o normă specială de strictă și imediată aplicare. Cum legea nu distinge și nu impune nicio condiționare, vocația din norma generală, aplicabilă tuturor salariaților, bugetari sau nu, se transformă într-un drept pentru salariat, corelativ unei obligații pentru angajator, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel că recunoașterea acestui drept nu încalcă dispozițiile obligatorii de interpretare ale Deciziei nr. 14 din 18 februarie 2008 pronunțată în recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite. Clauza din contractul colectiv de muncă nu este sub condiție suspensivă, cum ar fi starea financiară a angajatorului, câtă vreme acordarea dreptului nu e condiționată expres de existența resurselor bugetare. Dacă ar fi dorit doar să includă această categorie de salariați între destinatarii normei generale, atunci legiuitorul nu institua obligația de plată a maximum 20 de tichete de masă, ci ar fi extins dispozițiile legale și pentru această categorie de salariați.

33. O a doua opinie este cea în care cele două texte se coroborează și nu se exclud, acordarea tichetelor fiind o vocație care se realizează în condițiile în care angajatorul are alocate fonduri în acest sens.

34. Potrivit datelor comunicate de instanțele naționale, la nivelul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale există 21 de dosare suspendate în temeiul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, până la soluționarea prezentei sesizări.

35. Prin Adresa nr. 3.144/C/5.459/III-5/2015 din 28 decembrie 2015 Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în această problemă de drept.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

37. Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, pentru ipoteza în care completul desemnat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar ajunge la concluzia întrunirii condițiilor de admisibilitate, opinia judecătorilor-raportori a fost în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă nu reprezintă un drept, ci o vocație ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul are prevăzute în buget sume cu acest titlu.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Examinând sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctul de vedere formulat de către una din părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

39. Prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

40. Procedând, în prealabil, la o analiză asupra admisibilității sesizării, se constată că sunt îndeplinite cerințele legale.

41. Cele trei procese se află pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în faza de judecată a apelului. Având în vedere că hotărârile care fac obiectul controlului judiciar în apel sunt pronunțate în litigii de muncă, față de dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, raportat la art. XVIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile care vor fi pronunțate în apel vor fi definitive. Prin urmare, titularul sesizărilor soluționează cauzele în ultimă instanță.

42. Cât privește condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se constată că sesizările pun în discuție modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă reprezintă un drept sau o vocație ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul are prevăzute în buget sume cu acest titlu. Prin urmare, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzelor, deoarece, în funcție de modalitatea de rezolvare, se va da o dezlegare fondului raporturilor juridice deduse judecării.

43. Este îndeplinită și cerința noutății problemei de drept supuse interpretării, impunându-se următoarele precizări.

44. Caracterul de noutate nu ține neapărat de noutatea actului normativ vizat, ci ceea ce prezintă importanță sub acest aspect este existența și dezvoltarea unei practici judiciare constante în materie.

45. Potrivit datelor comunicate de către curțile de apel cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizărilor de față, nu s-a cristalizat o jurisprudență conturată și constantă, iar pe rolul instanțelor judecătorești se află cauze similare ce au fost suspendate până la soluționarea prezentelor sesizări, în temeiul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile poate fi declanșat, fiind necesară lămurirea acestei chestiuni de drept.

46. Referitor la dezlegările date anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite în recursul în interesul legii soluționat prin Decizia nr. 14 din 18 februarie 2008, soluția instanței supreme a vizat interpretarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la alte categorii profesionale, iar nu cele din sistemul de sănătate publică.

47. Ca atare, se constată că, asupra prezentei chestiuni, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu există un recurs în interesul legii cu un obiect similar, în curs de soluționare. Se mai reține că litigiile privind conflictele de muncă nu intră în sfera de competență a instanței supreme, astfel că nu există o jurisprudență a acestei instanțe în materie.

48. Dispoziția legală vizată de sesizările privind pronunțarea unei hotărâri prealabile este următoarea:

— art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

„Art. 23. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate beneficiază lunar de maximum 20 de tichete de masă.”

49. Regimul general de acordare a tichetelor de masă este reglementat prin Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, care, prin art. 1 alin. (1) și (2), prevede următoarele:

„Art. 1. — (1) Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă. Tichetele de masă sunt emise fie pe suport hârtie, fie pe suport electronic, sunt destinate exclusiv alocației individuale de hrană reglementate de prezenta lege și sunt suportate integral pe costuri de angajator.

(2) Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.”

50. Din modalitatea de formulare a normei de la art. 1 alin. (1) citate mai sus, rezultă că această dispoziție legală are un caracter dispozitiv, acordarea acestui beneficiu pentru angajați fiind lăsată la latitudinea angajatorului.

51. În cuprinsul aceleiași norme sunt enumerate limitativ categoriile de beneficiari ai acestor tichete de masă, printre care se numără și salariații din sectorul bugetar.

52. Totodată, prin art. 1 alin. (2) din aceeași lege se stabilește și modalitatea de finanțare a acestor alocații individuale de hrană, sub forma tichetelor de masă, în cazul în care angajatorul decide acordarea lor: pentru salariații unităților din sectorul bugetar, în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, iar pentru salariații din cadrul celorlalte categorii de angajatori, în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii.

53. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, au fost introduse dispoziții speciale cu privire la acordarea tichetelor de masă.

54. În primul rând, prin acest act normativ s-a făcut distincția între personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii, la care se referă art. 23 citat mai sus, și personalul contractual din unitățile și subunitățile sanitare, pentru care s-a prevăzut la art. 41¹ că:

„(1) Beneficiază în continuare de tichete de masă în conformitate cu prevederile Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările ulterioare, personalul contractual din unitățile și subunitățile sanitare care, începând cu anul 2007, se finanțează de la bugetul de stat, precum și medicii, farmaciștii și medicii dentiști pe perioada anilor I—VII de rezidențiat.

(2) Categoriile de personal care beneficiază de tichete de masă potrivit alin. (1) sunt:

a) personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cabinetele de planning familial din structura spitalelor;

b) medicii și personalul sanitar din unitățile sau secțiile de spital cu profil de recuperare distrofici, recuperare și reabilitare neuropsihomotorie sau pentru copii bolnavi HIV/SIDA, reorganizate potrivit legii;

c) personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile și compartimentele de primire a urgențelor din cadrul spitalelor de urgență;

d) personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din dispensarele și cabinetele medicale de TBC, centrele și laboratoarele de sănătate mintală, boli infecțioase din structura spitalelor, definite ca activități de interes deosebit în realizarea obiectivelor strategiei de sănătate publică.

(3) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății Publice.

(4) Se abilitază Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului Ministerului Sănătății Publice.”

55. Analizând comparativ și sistematic cele două texte de lege, se constată că dispoziția de la art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, este o normă imperativă și, în același timp, reprezintă o normă specială în raport cu prevederile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu o existență de sine stătătoare, independent de dreptul comun în materie, fiind aplicabilă cu privire la personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii.

56. Pe de altă parte, art. 41¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, stabilește, în contextul acestui act normativ special, că pentru categoria personalului contractual din unitățile și subunitățile sanitare — care beneficiază în continuare de tichete de masă — acestea se acordă în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, legea-cadru care reprezintă dreptul comun. Prin urmare, în acest caz, tichetele de masă se acordă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, conform alin. (3) al art. 41¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt alocate sume suficiente de natură a acoperi aceste cheltuieli bugetare, în limitele cărora angajatorul se poate obliga la acordarea tichetelor de masă acestei categorii de personal.

57. Acest regim juridic diferit rezultă și din împrejurarea că, în timp ce personalul contractual din unitățile și subunitățile sanitare a intrat sub restricțiile impuse prin reglementări succesive [art. 12 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, art. 8 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările și completările ulterioare], potrivit cărora tichetele de masă nu s-au acordat în anii 2011,

2012, 2013, 2015 — ceea ce corespunde unei interdicții de utilizare cu această afectare a sumelor alocate de la bugetul de stat unităților și subunităților sanitare ori interdicția unor astfel de cheltuieli din bugetul alocat —, personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii nu a intrat sub incidența acestei restricții, fiind exceptat în mod expres de lege.

58. De asemenea, faptul că mare parte din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, au fost abrogate în timp, iar dispozițiile art. 23 și cele ale art. 41¹ din acest act normativ au fost menținute, arată intenția legiuitorului de a reglementa în mod distinct situația personalului încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii, fără a se face trimitere la Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare.

59. De altfel, cu ocazia examinării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 1.240 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 3 decembrie 2009, că „*acordarea dreptului la tichete de masă unor categorii de personal cu excluderea altora este întemeiată pe criteriile obiectiv diferite avute în vedere de legiuitor și nu este de natură să înfrângă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție*”.

60. În cauzele în care au fost formulate prezentele sesizări, situația de fapt vizează un spital public, care este o instituție publică finanțată integral din venituri proprii, așa cum se stipulează în mod expres în art. 190 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „*Spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare. Veniturile proprii ale spitalelor publice provin din sumele încasate pentru*

serviciile medicale, alte prestații efectuate pe bază de contract, precum și din alte surse, conform legii”.

61. Totodată, art. 191 alin. (1) din aceeași lege prevede următoarele: „*Contractul de furnizare de servicii medicale al spitalului public cu casa de asigurări de sănătate se negociază de către manager cu conducerea casei de asigurări de sănătate, în condițiile stabilite în contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate*”.

62. Ca atare, cheltuielile efectuate de spitalele publice cu acordarea tichetelor de masă personalului încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii nu reprezintă cheltuieli de la bugetul de stat, ci din veniturile proprii ale spitalului, chiar dacă sursa principală a acestor venituri este contractul de furnizare de servicii medicale al spitalului public cu casa de asigurări sociale de sănătate, ceea ce justifică și diferența de regim juridic în privința tichetelor de masă față de categoria personalului contractual, finanțat de la bugetul de stat.

63. Această concluzie nu încalcă nici dezlegările date anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite în recursul în interesul legii soluționat prin Decizia nr. 14 din 18 februarie 2008, care a privit interpretarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, referitor la acordarea acestor beneficii judecătorilor, procurorilor, personalului auxiliar de specialitate, funcționarilor publici, precum și personalului contractual din cadrul instanțelor și parchetelor, prin urmare alte categorii profesionale, iar nu cele din sistemul de sănătate publică.

64. În consecință, dispozițiile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.186/87/2015, nr. 1.079/87/2015 și nr. 1.295/87/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 28 martie 2016.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în ședința din data de 20 aprilie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în comuna Rotunda, județul Olt, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J28/891/2006, cod unic de înregistrare 19502253/2006 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-398/2006, reprezentată de către domnul Ștefănescu Eugen-Laurențiu, în calitate de administrator,

a constatat următoarele:

1. Prin Hotărârea Adunării Generale nr. 1 din 9 decembrie 2015, asociații Societății EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. au decis, printre alte aspecte, „...solicitarea avizului Autorității de Supraveghere Financiară pentru prezenta hotărâre și în consecință retragerea autorizației de funcționare și radierea din registrul brokerilor de asigurare”.

2. Societatea EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a realizat, în proporție de 100%, venituri din activitatea de intermediere în asigurări, în toată perioada verificată. La data de 31 decembrie 2015, societatea a înregistrat profit în sumă de 37.175 lei.

3. Brokerul a notificat toate societățile de asigurare cu care a colaborat cu privire la decizia de încetare a activității și intenția de reziliere a contractelor de intermediere/mandat/brokeraj în asigurări.

4. Brokerul a solicitat tuturor societăților de asigurare cu care a colaborat informații referitoare la situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special). Începând cu data de 11 decembrie 2015, Societatea EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a mai desfășurat activitate de intermediere în asigurări.

5. Societatea EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a notificat asigurații cu privire la decizia de încetare a activității societății, iar pentru contractele de asigurare aflate în derulare, asigurații au fost îndrumați pentru plata ratelor direct către asigurători, pentru care au fost detaliate în notificare datele de contact. De asemenea, prin aceeași notificare, brokerul a informat asigurații și despre posibilitatea de a se adresa Societății Globasig Broker de Asigurare — S.R.L. pentru gestionarea contractelor de asigurare în derulare, în situația în care aceștia nu doresc o colaborare directă cu asigurătorii.

6. Conform declarației reprezentantului Societății, EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are înregistrate litigii pe rolul instanțelor de judecată din România cu societăți de asigurare, intermediari în asigurări, clienți sau foști clienți, angajați sau foști angajați sau alți terți.

7. În urma verificării documentelor puse la dispoziție de către societate, respectiv balanțele de verificare pentru perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2015, precum și din evidențele Autorității de Supraveghere Financiară, s-a constatat faptul că Societatea EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu înregistrează debite către Autoritatea de Supraveghere Financiară în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. f) și art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare a

Societății EUL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în comuna Rotunda, județul Olt, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J28/891/2006, cod unic de înregistrare 19502253/2006, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-398/2006, reprezentată de către domnul Ștefănescu Eugen-Laurențiu, în calitate de administrator, și radierea acestuia din secțiunea A și trecerea în secțiunea B din Registrul asiguraților și brokerilor de

asigurare, conform dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 29/2015 privind Registrul asiguratorilor-reasiguratorilor și Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — După data retragerii autorizației, Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 11 mai 2016.

Nr. 1.043.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

